உ

கடவுள் துணை

சதகத்திரட்டு

[முதல் பாகம்]

இதில்

ஏழு சதகங்கள்

அடங்கியுள்ளன

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,

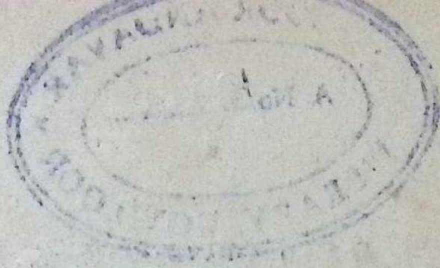
87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

1921

விலை அணா 12

இதிலடங்கிய சதகங்கள்.

உ

சிவமயம்

அறப்பளீசுரசதகம்

காப்பு

வெண்பா

உம்பர்கோ னெம்பெருமா னேங்கறப்ப ளீசுரன்மேற்
பைம்பொருள்சே ருஞ்சதகம் பாடவே—அம்புவியோர்
ஆக்குந் துதிக்கையுளா னன்புடையார்க் கின்பருளிக்
காக்குந் துதிக்கையுளான் காப்பு.

உயர் பிறப்பு

கடலுலகில் வாழுமுயி ரெழுபிறப் பினுண்மிக்க
காட்சிபெறு நரசென்ம மாய்க்
கருதப் பிறத்தலரி ததினுமுயர் சாதியிற்
கற்புவழி வருதலரிது
வடிவமுட னவயவங் குறையாது பிழையாது
வருதலது தனினு மரிது
வந்தாலு மிதுபுண்ய மிதுபாவ மென்றெண்ணி
மாசில்வழி நிற்ற லரிது
நெடியதன வானத லரிததி னிரக்கமுள
நெஞ்சினே னாத லரிது
நேசமுட னுன்பதத் தன்பனாய் வருதலிந்
நீணிலத் ததினு மரிதாம்
அடியவர்க் கமுதமே! மோழைபூ பதிபெற்ற
வதிபனெம தருமை மதவேள்
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (க)

மனையாட்டி சிறப்பு

கணவனுக் கினியளாய் ம்ருதுபாஷி யாய்மிக்க
கமலைநிக ரூப வதியாய்
காய்சின மிலாளுமாய் நோய்பழி யிலாததோர்
கால்வழியில் வந்த வளுமாய்
மணமிக்க நாணமட மச்சம் பயிர்ப்பென்ன
வருமினிய மார்க்க வதியாய்
மாமிமா மற்கிதஞ் செய்பவளு மாய்வாசல்
வருவிருந் தோம்பு பவளாய்
இணையின்மகிழ் நன்சொல்வழி நிற்பவளு மாய்வந்தி
யென்பெய ரிலாத வளுமா
யிரதியென வேலை புரிபவளு மாய்ப்பிறர்த
மில்வழி செலாத வளுமாய்
அணியிழை யொருத்தியுண் டாயினவள் கற்புடைய
ளாகுமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௨)

நன்மக்கட் பேறு

தங்குலம் விளங்கிடப் பெரியோர்கள் செய்துவரு
தருமங்கள் செய்து வரலுந்
தன்மமிகு தானங்கள் செய்தலுங் கனயோக
சாதக னெனப் படுதலும்
மங்குத லிலாததன் றந்தைதாய் குருமொழி
மறு துவழி பாடு செயலும்
வழிவழி வருந்தமது தேவதா பத்திபுரி
மார்க்கமுந் தீர்க்கா யுளும்
இங்கித குணங்களும் வித்தையும் புத்தியு
மீகையுஞ் சன்மார்க் கமு

பிழையெலா முடையவன் புதல்வனு மவனையே
யீன்றவன் புண்யவானும்
அங்கச விரோதியே! சோதியே! நீதிசே
ரரசனெம தருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளி சுர தேவனே. (௩)

சகோதர ரோருமை

கூடப் பிறந்தவர்க் கெய்துதுயர் தமதுதுயர்
கொள்சுகந் தஞ்சுக மெனக்
கொண்டுதாந் தேடுபொருளவர்தேடு பொருளவர்கொள்
கோதில்புகழ் தம்புக ழெனத்
தேடுற்ற வவர்நிந்தை தந்நிந்தை தந்தவந்
தீதிலவர் தவமா மெனத்
சிவனென் றுடல்வே றிவர்க்கென்ன வைந்தலைச்
சிறரவ மணிவாய் தொறும்
கூடுற்ற விரையெடுத் தோருட னிறைத்திடுங்
கொள்கைபோற் பிரி வின்றியே
கூடிவாழ் பவர்தம்மை யேசகோ தரரெனக்
கூறுவது வே தருமமாம்
ஆடிச் சிவந்தசெந் தாமரைப் பாதனே!
அண்ணலெம தருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௪)

சற்குரு வியல்பு

வேதாந்த சித்தாந்த வழிதெரிந் தாசார
விவரவிஞ் ஞான பூர்ண
வித்யா விசேஷசற் குணசத்ய சம்பன்ன
விரவை ராக்ய முக்ய

சாதா ரணப்பிரிய போகமார்க் காதிக்ய
சமாதி நிஷ்டானு பவராய்ச்
சட்சமய நிலைமையும் பரமந்த்ர பாதந்த்ர
தருமமும் பர சமயமும்
நீதியி னுணர்ந்ததத் துவமார்க்க ராய்ப்பிரம
நிலைகண்டு பாச மிலராய்
நித்தியா னந்தசை தன்யரா யாசையறு
நெறியுளோர் சற் குரவராம்
ஆதார மாயுயிர்க் குயிராகி யெவையுமா
மமல! எம தருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (ரு)

நன்மாணாக்க ரியல்பு

வைதானு மோர்கொடுமை செய்தானு மோசிறி
மாறு திகழ்ந்தானு மோ
மனதுசற் றுகினுங் கோணாது நாணாது
மாதா பிதா வெனக்குப்
பொய்யாம லீயென்று கனிவொடும் பணிவிடை
புரிந்துபொரு ளுட லாவியும்
புனிதவுன் றனதெனத் தத்தஞ்செய் திரவுபகல்
போற்றி மலரடியில் வீழ்ந்து
மெய்யாக வேபரவி யுபதேச மதுபெற
விரும்புவோர் சற் சீடராம்
வினைவே ரறும்படி யவர்க்கருள்செய் திடுவதே
மிக்க தேசிகாது கடன்
ஐயா! புரப்பொடி படச்செய்த செம்மலே!
யண்ணலெம தருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சு)

பொருள் செயல்வகை

புண்ணிய வசத்தினாற் செல்வமது வரவேண்டும்
 பொருளை ரட்சிக்க வேண்டும்
புத்தியுட னதுவொன்று நூறாக வேசெய்து
 போதவும் வளர்க்க வேண்டும்
உண்ணவேண் டும்பின்பு நல்லவஸ்த் ராபரண
 முடலிற் றரிக்க வேண்டு
முற்றபெரி யோர்கவிஞர் தமரா துலர்க்குதவி
 யோங்குபுகழ் தேட வேண்டும்
மண்ணில்வெகு தருமங்கள் செயவேண்டு முயர்மோக்ஷ
 வழிதேட வேண்டு மன்றி
வறிதிற் புதைத்துவைத் தியாத பேர்களை
 மார்க்க மறியாக் குருடராம்
அண்ணலே! கங்கா குலத்தலைவன் மோழைதரு
 மழகனெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எ)

தீவழி விலக்கு

வஞ்சகர் தமைக்கூடி மருவொணா தன்பிலார்
 வாசலிற் செல்லொ ணாது
வாதெவ ரிடத்திலும் புரியொணா தறிவிலா
 மடையர்முன் னிற்கொ ணாது
கொஞ்சமே னுந்தீது செய்யொணா தொருவர்மேற்
 குற்றஞ்சொ லொண்ணா தயற்
கோதையர்க ளோடுபரி காசஞ்செ யொண்ணா
 கோளுரைகள் பேசொ ணாது
நஞ்சுதரு மாவொடும் பழகொணா திருள்வழி
 நடத்துதனி யேகொ ணாது

நதிபெருக் காகினதி னீஞ்சல்செய் யொண்ணுது
நல்வழி மறக்கொ ணுது
அஞ்சாம லாசர்முன் பேசொணு திவையெலா
மறியுமெம தருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசது ரகிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அ)

ஒன்றற்கொன்று அழகுசெய்வன

வாழ்மனை தனக்கழகு குலமங்கை, குலமங்கை
வாழ்வினுக் கழகு சிறுவர்,
வளர்சிறுவ ருக்கழகு கல்வி,கல் விக்கழகு
மாநிலந் துதிசெய் குணமாம்,
சூழ்குண மதற்கழகு பேரறிவு, பேரறிவு
தோன்றிடி லதற் கழகுதான்
தூயதவ மேன்மையுப காரம்விர தம்பொறுமை
சொல்லரிய பெரியோர் களைத்
தாழ்தல்பணி விடைபுரிதல் சீலநே சங்கருணை
சாற்றுமிவை யழகென்பர் காண்
சௌரிமல ரோனமரர் முனிவர்முச் சுடரெலாஞ்
சரணமெனை ரட்சியெனவே
ஆழ்கட லுதித்துவரு விடமுண்ட கண்டனே!
யன்னமெம தருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசது ரகிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௯)

ஒன்றில்லாமையாற் பயன்படாதவை

கோவில்லாதவூர் நாசியில் லாமுகங்
கொழுநனில் லாத மடவார்
குணமதில் லாவிதனை மணமதில் லாதமலர்
குஞ்சா மிலாத சேனை

காவலில் லாதபயிர் பாலரில் லாதமனை
கதிர்மதி யிலாத வானங்
கவிஞரில் லாதசபை சுதிலயை யிலாதபண்
காவல ரிலாத தேசம்
ஈவதில் லாததன நியமமில் லாதசெப
மிசைலவண மில்லாத வூ
ணிச்சையில் லாதபெண் போகநல மிவைதம்மி
னேதுபல னுண்டு கண்டாய்
ஆவியனை யாட்கிடந் தந்தவா! கற்பதரு
வாகுமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (க௦)

ஒன்றற்கொன்று தகாத சேர்க்கை

பூததயை யில்லாத லோபிய ரிடத்திலே
பொருளை யருளிச் செய்தனை
புண்ணியஞ் செய்கின்ற சற்சன ரிடத்திலே
பொல்லாத மிடி வைத்தனை
நீதியகன் மூடர்க் கருந்ததி யெனத்தக்க
நெறி மாதரைத் தந்தனை
நிதானமுள வுத்தமர்க் கிங்கித மிலாதகொடு
நீலியைச் சேர் வித்தனை
சாதியி லுயர்ந்தபே ரீனர்பின் னேசென்று
தாழ்ந்து பரவச் செய்தனை
தமிழருமை யறியாத புல்லர்மேற் கவிவாணர்
தாம்பாட வே செய்தனை
ஆதா விலாமலிப் படிசெய்த தென்சொலாய்?
அமல!எம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கக)

குணக்கேடரியல்பு

மாறாத கலைகற்று நிலைபெற்ற சபையிலே
வாயிலா தவனொரு பதர்
வாள்பிடித் தெதிரிவரி னோடிப் பதுங்கிடு
மனக்கோழை தானொரு பதர்
ஏறு வழக்குரைத் தனைவருஞ் சீசியென்
றிகழநிற் பானொரு பத
ரில்லாள் புறஞ்செலச் சம்மதித் தவளோ
டிணங்கி வாழ்பவ னொருபதர்
வேறொருவர் மெச்சாது தன்னையே தான்மெச்சி
வீண்பேசு வானொரு பதர்
வேசையர்க ளாசைகொண் டுள்ளளவு மனையாளை
விட்டுவிடு வானொரு பதர்
ஆறாத துயரையு மிடியையுந் தீர்த்தருள்செ
யமலவெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கஎ)

சேயத்தக்கவை

வாலிபந் தனில்வித்தை கற்கவேண் டுங்கற்ற
வழியிலே நிற்க வேண்டும்
வனைகட றிரிந்துபொரு டேடவேண் டுந்தேடி
வளாறஞ் செய்ய வேண்டும்
சீலமுடை யோர்களைச் சேரவேண் டும்பிரிதல்
செய்யா திருக்க வேண்டுஞ்
செந்தமிழ்ப் பாடல்பல கொள்ளவேண் டுங்கொண்டு
த்யாகங் கொடுக்க வேண்டும்
ஞாலமிசை பலதரும நாட்டவேண் டும்நாட்டி
நன்றாய் நடத்த வேண்டும்

நம்பனிணை யடிபூசை பண்ணவேண் டும்பண்ணி
    னாலுமிகு பத்தி வேண்டும்
ஆலமமர் கண்டனே! பூதியணி முண்டனே!
    அனகவெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
    ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கரு)

மேன்மே லுயர்ச்சி

தன்மட்டி லிரவாது சீவனஞ் செய்பவன்
    சாமர்த்திய முள புருடனாஞ்
சந்ததம் பதின்மரைக் காப்பாற்று வோன்மிக்க
    தரணிபுகழ் தரு தேவனாம்
பொன்மட்டி லாமலீர் தொருநூறு பேரைப்
    புரப்பவன் பொருவி லிந்த்ரன்
புவிமீதி லாயிரம் பேர்தமைக் காப்பாற்று
    புண்ய வானே பிரமனாம்
நன்மைதரு பதினா யிரம்பேர் தமைக்காத்து
    ரட்சிப்ப வன் செங்கண்மா
லாருமிவன் மேலதிக மாகவெகு பேர்க்குதவு
    நரனே மகாதேவனாம்
அன்மட்டு வார்குழலி பாகனே! ஏகனே!
    அண்ணலெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
    ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கச)

செயற்கருஞ் செயல்

நீர்மே னடக்கலா மெட்டியுந் தின்னலா
    நெருப்பை நீர்போற் செய்யலாம்
நெடியபெரு வேங்கையைக் கட்டியே தழுவலா
    நீளரவி னைப்பூண லாம்

பார்மீது மணலைச் சமைக்கலாஞ் சோறெனப்
பட்ச முடனே யுண்ணலாம்
பாணமொடு குண்டுவில கச்செய்ய லாமரப்
பாவை பேசப் பண்ணலாம்
ஏர்மேவு காடியுங் கடையுற்று வெண்ணெயு
மெடுக்கலாம் புத்தி சற்று
மில்லாத மூடர்த மனத்தைத் திருப்பவே
யெவருக்கு முடியாது காண்
ஆர்மேவு கொன்றைபுனை வேணியா! சுரர்பரவு
மமலனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கரு)

உத்தமராவோர்

செய்நன்றி மறவாத பேர்களு மொருவர்செய்
தீமையை மறந்த பேருந்
திரவியந் தரவரினு மொருவர்மனை யாட்டிமேற்
சித்தம் வையாத பேரும்
கைகண் டெடுத்தபொருள் கொண்டுபோய்ப் பொருளாளர்
கையிற் கொடுத்த பேருங்
காசினியி லொருவர்செய் தருமங் கெடாதபடி
காத்தருள்செய் கின்ற பேரும்
பொய்யொன்று நிதிகோடி வரினும் வழக்கழிவு
புகலாத நிலைகொள் பேரும்
புவிமீது தலைபோகு மென்னினுங் கனவிலும்
பொய்மை யுரையாத பேரும்
ஐயவிங் கிவரெலாஞ் சற்புருட ரென்றுலக
ரகமகிழ்வ ரருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கசா)

இதுவுமது

அடைக்கல மெனத்தேடி வருவோர் தமைக்காக்கு
மவனே மகா புருடன்
மஞ்சாம லெதுவரினு மெதுபோகி னுஞ்சித்த
மசைவிலன் மகா தீரனாம்
கொடுத்தொன்று சொன்னசொற் றப்பாது செய்கின்ற
தோன்றலே மக ராஜனாங்
கூறிக் கலெக்கின்ற பேர்வார்த்தை கேளாத
துரையே மகா மேருவாம்
அடுக்கின்ற பேர்க்குவரு மிடர்தீர்த் திரட்சிக்கு
மவனே மகா த்யாகியா
மவரவர் தராதர மறிந்துமரி யாதைசெயு
மவனே மகா வுசிதனாம்
அடர்க்கின்ற முத்தலைச் சூலனே! லோலனே!
அமலனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிலே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கஎ)

ஒன்றிலொன் றில்லாமை

காமிக்கு முறையில்லை வேசைக்கு நாணில்லை
கயவர்க்கு மேன்மை யில்லை
கன்னமிடு கள்வருக் கிருளில்லை விபசார
கன்னியர்க் காணை யில்லை
தாமெனு மயக்கறுத் தோங்குபெரி யோர்க்குவரு
ஜாதிகுல மென்ப தில்லை
தாக்ஷிணிய முடையபேர்க் கிகலில்லை யெங்குமொரு
சார்பிலார்க் கிடம தில்லை
பூமிக்கு வீயாத லோபர்க்கு வளமான
புகழென்ப தென்று மில்லை

புலையர்க்கு நிசமில்லை கைப்பொரு ளிலாதவோர்
புருடருக் கொன்று மில்லை
யாமினி தனக்குநிகர் கந்தரத் திறைவனே!
அன்புடைய வருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கஅ)

யாக்கை நிலையாமை முதலியவை

காயமொரு புற்புதம் வாழ்வுமலை சூழ்தருங்
காட்டி லாற்றின் பெருக்காங்
கருணைதரு புதல்வர்கிளை மனைமனைவி யிவையெலாங்
கானல் காட்டும் ப்ரவாகம்
மேயபுஜ பலவலுமை யிளமையழ கிவையெலாம்
வெயின்மஞ்ச ளுயிர் தானுமே
வெட்டவெளி தனில்வைத்த தீபமென வேகருதி
வீண்பொழுது போக்காம லே
நேயமுட னேதெளிந் தன்பொடுன் பாதத்தி
னினைவுவைத் திரு போதினு
நீர்கொண்டு மலர்கொண்டு பரிவுகொண் டர்ச்சிக்க
நிமலனே! அருள் புரிகுவாய்
ஆயுமறி வாளர்பணி பாதனே! போதனே!
அன்னலெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கக)

திருமங்கை யிருப்பிடம்

நற்பரி முகத்திலே மன்னவ ரிடத்திலே
நாகரிகர் மாமனையி லே
நளினமலர் தன்னிலே கூவிளந் தருவிலே
நறைகொண்ட பைந் துளவிலே

கற்புடையர் வடிவிலே கடலிலே கொடியிலே
கல்யாண வாயி றனிலே
கடிநக ரிடத்திலே நற்செந்நெல் விளைவிலே
கதிர்பெறு விளக் கதனிலே
பொற்புடைய சங்கிலே மிக்கோர்கள் வாக்கிலே
பொய்யாத பேர் பாலிலே
பூந்தடந் தன்னிலே பாற்குடத் திடையிலே
போதகத் தின் சிரசிலே
அற்பெருங் கோதைமலர் மங்கைவா ழிடமென்ப
ரண்ணலெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உ0)

மூதேவி யிருப்பிடம்

மிதமின்றி யன்னம் புசிப்போ ரிடத்திலு
மிகுபாஷை யோரிடத் தும்
மெய்யொன் றிலாமலே பொய்பேசி யேதிரியு
மிக்க பாதக ரிடத்தும்
கதியொன்று மிலர்போல மனங் கொளும்பழைய
கந்தை யணிவோ ரிடத்தும்
கடினா யெனச்சீறி யெவரையுஞ் சேர்க்காத
கன்னிவாழ் மனை யகத்தும்
ததிசேர் கடத்திலுங் கர்த்தபத் திடையிலுஞ்
சார்ந்த வாட்டின் றிரளிலுஞ்
சாம்பின முகத்திலு மிவையெலாங் கவலைபுரி
தௌவைவா ழிட மென்பர்காண்
அதிரூப மலைமங்கை நேசனே! மோழைதரு
மழகனெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உக)

குணகுண மிரண்டினும் பயன்படாமை

குணமற்ற பேய்முருங் கைத்தழை தழைத்தென்ன
குட்டநோய் கொண்டு மென்ன
குரைக்கின்ற நாய்மடி சுரந்தென்ன சுரவாது
கொஞ்சமாய்ப் போகி லென்ன
மணமற்ற செம்முருக் கதுபூத் தலர்ந்தென்ன
மலராது போகி லென்ன
மதுரமில் லாவுவர்க் கடனீர் கறுத்தென்ன
மாவெண்மை யாகி லென்ன
உணவற்ற பேய்ச்சுரை படர்ந்தென்ன படரா
துலர்ந்துதான் போகிலென்ன
வுதவாத பேர்க்குவெகு வாழ்வுவந் தாலென்ன
வோங்கு மிடிவரி லென்னகாண்
அணியுற்ற பைங்கொன்றை மாலிகா பரணனே!
ஆதியே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உஉ)

குறைவுற்றுங் குணங்கெடாமை

தறிபட்ட சந்தனக் கட்டைபழு தாயினுஞ்
சார்மணம் பழு தாகுமோ
தக்கபால் சுவறிடக் காய்ச்சினு மதுகொண்டு
சார மதாங் குறையுமோ
நிறைபட்ட கதிர்மணி யழுக்கடைந் தாலுமதி
னீள்குண மழுங்கி விடுமோ
நெருப்பிடை யுருக்கினு மடிக்கினுந் தங்கத்தி
னிறையு மாற்றுக் குறையுமோ
கறைபட்ட பைம்புயன் மறைத்தாலு மதுகொண்டு
கதிர்மதி கனம் போகுமோ

கற்றபெரி யோர்மகிமை யற்பரறி கிலரேனுங்
காசினி தனிற் போகுமோ
அறிவுற்ற பேரைவிட் டகலாத மூர்த்தியே!
ஐயனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உ௩)

இதற் குதவிசெய்வ திதுவேனல்

வானவர் பிதிர்க்கண்முச் சுடர்மூவர் கோள்கட்கும்
வாழ்வுதரு முதவி புவனம்
வளமிக்க புவனந் தனக்குமேன் மேலுதவி
வாழ்வுபெற் றிடு மன்னராம்
தேனமர் நறுந்தொடையல் புனைமன்ன வர்க்குதவி
சேர்ந்தகுடி படை வர்க்கமாஞ்
சேர்குடி படைக்குதவி விளைபயிர் பயிர்க்குதவி
சீர்பெற வழங்கு மழையாம்
மேமினிர் மழைக்குதவி மடமாதர் கற்பொன்று
வேந்தர்தந் நீதி யொன்று
வேதிய ரொழுக்கமொன் றிம்மூன்று மேயென்று
மிக்கபெரி யோருரை செய்வார்
ஆனமர் நெடுங்கொடி யுயர்த்தவெம் மிறைவனே!
அதிபனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உ௪)

இதனைக் கண்டு மகிழ்வ திதுவேனல்

தந்தைதாய் மலர்முகங் கண்டுநின் றுவிப்ப
தவர்தந்த சந்ததிய தாஞ்
சந்த்ரோ தயங்கண்டு பூரிப்ப துயர்வாவி
தங்குபைங் குமுத மலராம்

புந்திமகிழ் வாயிரவி வருதல்கண் டகமகிழ்வ
பொங்கு தாமரை மலர்களாம்
போதவும் புயல்கண்டு கண்களித் தேநடம்
புரிவது மயூர வினமாம்
சிந்தைமகிழ் வாயுதவு தாதா வினைக்கண்டு
சீர்பெறுவ திரவலர் குழாந்
திகழ்நீதி மன்னரைக் கண்டுகளி கூர்வதிச்
செகமெலா மென்பர் கண்டாய்
அந்தியம் வானனைய செஞ்சடா டவியனே!
அமலனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உரு)

அதுவதுவாகாமை

உள்ளன் பிலாதபேர் தித்திக்க வேபேசி
யுறவாடு முறவு முறவோ
வுபசரித் தன்புடன் பரிமா றிடாதசோ
றுண்டவர்க் கன்ன மாமோ
தள்ளா திருந்துகொண் டொருவர்போய்ப் பார்த்துவரு
தக்கபயிர் பயிராகு மோ
தளகர்த்த னொருவனில் லாமன்முன் சென்றிடுந்
தானையுந் தானை யாமோ
விள்ளாத போகமில் லாதபெண் மேல்வரு
விருப்பமும் விருப்ப மாமோ
வெகுகடன் பட்டபேர் செய்கின்ற சீவனமு
மிக்கசீ வனமாகு மோ
அள்ளா திருங்கருணை யாளனே! தேவர்தொழு
மாதியே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உசு)

நற்குணங்களுக் கிடமாகாதவர்

வெறிகொண்ட மற்கடம் பேய்கொண்டு கள்ளுண்டு
வெங்காஞ் சொறிப் புதலிலே
வீழ்ந்துதேள் கொட்டிடச் சன்மார்க்க மெள்ளளவு
மேவுமோ மேவாது போல்
குறைகின்ற புத்தியா யதிலற்ப சாதியாய்க்
கூடவே யிளமை யுண்டாய்க்
கொஞ்சமா மதிகார முங்கிடைத் தான்மிக்க
குவலயந் தனி லவர்க்கு
நிறைகின்ற பத்தியுஞ் சீலமும் மேன்மையு
நிதானமும் பெரியோர்கண் மே
னேசமு மீகையு மிவையெலாங் கனவிலும்
நினைவிலும் வாராது கண்டாய்
அறைகின்ற சுருதியின் பொருளான வள்ளலே!
அண்ணலே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உஎ)

இதனு லின்னமுறையனுமேனல்

தன்னுன் முடிக்கவொண் ணுதகா ரியம்வந்து
தான்முடிப் போன் றமையனுந்
தன்றலைக் கிடர்வந்த போதுமீட் டுதவுவோன்
றாய்தந்தை யென்ன லாகும்
ஒன்னார் செயுங்கொடுமை யான்மெலிவு வந்தபோ
துதவுவோ னிட்ட தெய்வம்
யுத்திபுத் திகள்சொல்லி மேல்வருங் காரிய
முரைப்பவன் குரு வென்னலாம்
எந்நாளும் வருநன்மை தீமைதன தென்னவே
யெண்ணிவரு வோன் பந்துவா

மிருதய மறிந்ததன் சொற்படி நடக்குமவ
னெவனெனி லவனே சுதன்
அந்நார முப்பணியு மெந்நாளு மேபுனையு
மன்னவே! அருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உ அ)

அவரவரிடத்து நடக்குமுறை

மாதா பிதாவினுக் குள்ளன் புடன்கனிவு
மாறுத நல் லொழுக்கம்
மருவுகுரு வானவர்க் கினியவுப சாரமுள
வார்த்தை வழிபா டடக்கம்
காதார் கருங்கண்மனை யாடனக் கோசயன
காலத்தி னய பாஷணம்
கற்றபெரி யோர்முதியர் வருமாது லர்க்கெலாங்
கருணைசே ரருள் விதானம்
நீதிபெறு மன்னவ ரிடத்ததிக பயவினய
நெறியுடைய பேர்க் கிங்கிதம்
நேயமுள தமர்தமக் ககமகிழ் வுடன்பரிவு
நோல ரிடத்தில் வயிரம்
ஆதிமனு நூல்சொலும் வழக்கமிது வாகுமெம
தையனே! அருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உகூ)

குணத்தை விட்டுக் குற்றத்தைக் கவர்தல்

துட்டவிக டக்கவியை யாருமே மெச்சுவார்
சொல்லுநற் கவியை மெச்சார்
தூர்ச்சனர்க் ககமகிழ்ந் துபசரிப் பார்வருந்
தூயரைத் தள்ளி விடுவார்

இட்டமுள தெய்வந் தனைக்கரு திடார்கறுப்
பென்னிலோ போய்ப் பணிகுவா
ரீன்றதாய் தந்தையைச் சற்றுமதி யார்வேசை
யென்னிலோ காலில் விழ்வார்
நட்டலா பங்களுக் குள்ளான பந்துவரி
நன்றாக வே பேசிடார்
நாளுமொப் பாரியாய் வந்தபுத் துறவுக்கு
நன்மை பலவே செய்குவார்
அட்டதிசை சூழ்புவியி லோங்குகலி மகிமைகா
ணத்தனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௨0)

குணங்காண் குறி

கற்றோர்க ளென்பதைச் சிலமுட னேசொலுங்
கனவாக்கி னாற் காணலாம்
கற்புளா ரென்பதைப் பார்க்கின்ற பார்வையொடு
கானடையி னுங் காணலாம்
அற்றோர்க ளென்பதனை யொன்றிலும் வாரா
வடக்கத்தி னா லறியலாம்
அறமுளோ ரென்பதைப் பூததயை யென்னுமிவ்
யதுகண்டு தா னறியலாம்
வித்தோங்கு பயிரைக் கிளைத்துவரு தடியினால்
விளையு மென்றே யறியலாம்
வீரமுடை யோரென்ப தோங்கிவரு தைரிய
விசேடத்தி னா லறியலாம்
அத்தா! குணத்தினாற் குலநலந் தெரியலா
மண்ணலே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௨௧)

கூடிற் பயன்படல்

செத்தைபல கூடியொரு கயிறாயி னதுகொண்டு
திண்கரியை யுங் கட்டலாந்
திகழ்ந்தபல துளிகூடி யாறுபின் வாவியொடு
திரளேரி நிறை விக்கலாம்
ஒத்தநுண் பஞ்சுபல சேர்ந்துநூ லாயிடி
னுடுத்திடுங் கலை யாக்கலா
மோங்கிவரு கோலுடன் சீலையுங் கூடினு
னுயர்கவிகை யாக் கொள்ளலாம்
மற்றுமுயர் தண்டுலத் தோடுதவி டுமிகூடின்
மல்குமுளை விளை விக்கலாம்
மனமொத்த நேயமொடு கூடியொரு வர்க்கொருவர்
வாழின்வெகு வெற்றி பெறலாம்
அற்றகனி யைப்பொருத் தரிபிரமர் தேடரிய
வமலனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிலை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௨)

அதநற்கு வேற்றியிடம்

கலைவலா ருக்கதிக சயமதுர வாக்கிலே
காமுகர்க் கதிக சயமோ
கைப்பொருளி லேவரு மருத்துவர்க் கோசயங்
கைவிசே டந் தன்னிலே
நலமுடைய வேசையர்க் கழகிலே யாசர்க்கு
நாளும் ரண சூரத்திலே
நற்றவர்க் கதிகசய முல்குபுகழ் பொறையிலே
ஞான வேதியர் தமக்கோ
குலமகிமை தன்னிலே வைசியர்க் கோசயங்
கூறிய துலாக் கோலிலே

குற்றமில் லாதவே ளாளருக் கோசயங்
குறையாத கொழு முனையிலே
அலைவில்குடி நைக்குநடை வேகத்தி லதிகசய
மாமென்ப ரருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கக)

ஒன்றனில்லாமையாற் பாழ்படல்

தாம்பூல தாரண மிலாதமே வருபூர்ண
சந்த்ரனிகர் முக சூனியஞ்
சற்சன ரிலாதமே வெகுசனஞ் சேர்ந்துவாழ்
தரும்பெரிய நகர் சூனியம்
மேம்பா டிலாதமன் னவர்கள்வந் தாள்வதே
மிக்க தேசச் சூனியம்
மிக்கசற் புத்திர னிலாதமே நலமான
வீடுசேர் க்ருக சூனியம்
சோம்பாத தலைவரில் லாதமே வளமுடன்
சொல்லுயர் சபா சூனியஞ்
தொல்லுலகி லெவர்க்கு மாகிதிய மில்லமே
சுத்த சூனிய மென்பர்காண்
ஆம்பல்வத னத்தனைக் குகனையீன் றருள்செய்த
வத்தனே! அருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கச)

மூடர் தாரதம்மியம்

பெண்புத்தி கேட்கின்ற மூடருந் தந்தைதாய்
பிழைபுறஞ் சொலு மூடரும்
பெரியோர்கள் சபையிலே முகடேறி வந்தது
பிதற்றிடும் பெரு மூடரும்

பண்புற்ற சுற்றஞ் சிரிக்கவே யிழிவான
    பழிதொழில்செய் திடு மூடரும்
பற்றற்ற பேர்க்குமுன் பிணைநின்று பின்புபோய்ப்
    பரிதவித் திடு மூடரும்
கண்கெட்ட மாடென்ன வேடியிர வலர்மீது
    காய்ந்து வீழ்ந்திடு மூடருங்
கற்றறி விலாதமுழு மூடருக் கிவரெலாங்
    கான்மூட ரரைமூடர் காண்
ஆன்கற்ற நாவலர்க் காகவே தூதுபோ
    மையனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
    ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௫)

இதற்கிது வேண்டுமெனல்

தனக்குவெகு புத்தியுண் டாகினும் வேறொருவர்
    தம்புத்தி கேட்க வேண்டும்
தானதிக சூரனே யாகினுங் கூடவே
    தளசேக ரங்கள் வேண்டும்
கனக்கின்ற வித்துவா னாகினுந் தன்னினுங்
    கற்றோரை நத்த வேண்டும்
காசினியை யொருகுடையி லாண்டாலும் வாசலிற்
    கருத்துள்ள மந்த்ரி வேண்டுந்
தொனிக்கின்ற சங்கீத சாமார்த்திய னாகினுஞ்
    சுதிகூட்ட வொருவன் வேண்டுஞ்
சுடர்விளக் காயினு நன்றாய் விளக்கிடத்
    தூண்டுகோ லொன்று வேண்டும்
அனற்கண்ண னே!படிக சங்கநிகர் வண்ணனே!
    ஐயனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
    ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௬)

வறுமையின் கொடுமை

மேலான சாதியி லுதித்தாலு மதிலென்ன
வெகுவித்தை கற்று மென்ன
மிக்கவதி ரூபமொடு சற்குண மிருந்தென்ன
மிகுமானி யாகி லென்ன
பாலான மொழியுடைய னாயென்ன வாசார
பானு யிருந்து மென்ன
பார்மீது வீரமொடு ஞானவா னாயென்ன
பாக்கிய மிலாத போது
வாலாய மாய்ப்பெற்ற தாயுஞ் சலித்திடுவள்
வந்த சுற்றமு மிகழுமே
மரியாதை யில்லாம லனைவரும் பேசுவார்
மனைவியுந் தூறு சொல்வாள்
ஆலால முண்டகனி வாயனே! நேயனே!
அனகனே! அருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬எ)

ஈனத்துவம்

இரப்பவன் புவிமீதி லீனனவ னுக்கில்லை
யென்னுமவ னவனி லீன
னீகின்ற பேர்தம்மை யீயாம லேகலைத்
திடுமுடனவனி லீனன்
உரைக்கின்ற பேச்சிலே பலனுண் டெனக்காட்டி
யுதவிடா னவனி லீன
னுதவவே வாக்குரைக் கில்லையென் றேசொனு
முனுத்தகனே வவனி லீனன்
பரக்கின்ற யாசகர்க் காசைவார்த் தைகள் சொலிப்
பலகா லலைந்து திரியப்

பண்ணியே யில்லையென் றிடுகொடிய பாவியே
பாரிலெல் லார்க்கு மீனன்
ஆரத்தமிழ்க் குமுதவா யுமைநேச னே! எளிய
ரமுதனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩அ)

மறைப்பனவும் வெளிப்படுத்துவனவும்

சென்மித்த வருடமு முண்டான வத்தமுந்
திதில் கிரகச் சாரமுந்
தின்றுவரு மௌடதமு மேலான தேசிகன்
செப்பிய மகா மந்த்ரமும்
புன்மையவ மானமுந் தானமும் பைம்பொனணி
புனையு மடவார் கலவியும்
புகழ்மேவு மானமு மிவையொன்ப துந்தமது
புந்திக்கு ளே வைப்பதே
தன்மமென் றுரைசெய்வ ரொன்னார் கருத்தையுந்
தன்பிணியை யும் பசியையுந்
தான்செய்த பாவமு மிவையெலாம் வேறொருவர்
தஞ்செவியில் வைப்ப தியல்பாம்
அன்மருவு கண்டனே! மூன்றுலகு மீன்றவுமை
யன்பனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௯)

தேவர்கள் காலவளவை

சதுரயுக மோரிரண் டாயிரம் பிற்படிற்
சதுமுகற் கொரு தினமதாஞ்
சாற்றுமித் தினமொன்றி லேயிந்த்ர பட்டங்க
டாமு மீரேழ் சென்றிடும்

மதிமலியு மித்தொகையி னயனுயு ளாறுபோய்
மாண்டபோ தொரு கற்பமாம்
மாறிவரு கற்பமொரு கோடிசென் றுநெடிய
மாறனுக் கோர் தினமதாம்
ஆதிபாவு மித்தொகையி லொருகோடி நெடியமா
லொன்றியே போய் மறைந்தா
லுமைகையோர் பாகனே! நீநகைத் தணிமுடி
துளக்கிடுங் கால மென்பார்
அதிகமுள பலதேவர் தேவனே! தேவர்கட்
கரசனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௪0)

தூய்மையிடமும் தூய்மை செய்வனவும்

வாம்பரி தனக்கதிக புனிதமுக மதனிலே
மறையவர்க் குயர் புனிதமோ
மலரடியி லேபுனித மொளிகொள்கண் ணாடிக்கு
மாசின்முற் புற மதனிலே
மேய்படும் பசுவினுக் குப்பிற் புறத்திலே
மிக்கமட மாத ருக்கோ
மேனியெல் லாம்புனித மாகுமா சௌசமொடு
மேவு வனிதையர் தமக்கும்
தாம்பிர மதற்குமிகு வெள்ளிவெண் கலமயக்
தங்க மியக் தமக்குந்
தரும்புனிதம் வருபெருக் கொடுபுளி சுணஞ்சாம்பல்
சாருமண் டாது சாணம்
ஆம்புனித மிவையென்பர் மாமேரு வில்லியே!
அனகனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௪௧)

அடங்காதவற்றை யடக்கு முபாயம்

கொடியபொலி யெருதையிரு மூக்கிலுங் கயிறொன்று
கோத்துவச மாக்கி கொள்வார்
குவலயந் தனின்மதக் களிறதனை யங்குசங்
கொண்டுவச மாக்கி கொள்வார்
படியில்விட வரவைமந் திரதந் திரத்தினாற்
பற்றிவச மாக்கி கொள்வார்
பாய்பரியை நெடியகடி வாளமது கொடுநடை
பழக்கிவச மாக்கி கொள்வார்
மிடமுடைய துட்டரைச் சோர்பந்து கைக்கொண்டு
வீசிவச மாக்கி கொள்வார்
மிக்கபெரி யோர்களும் கோபத்தை யறிவால்
விலக்கிவச மாக்கி கொள்வார்
அடியவர் துதிக்கவரு செந்தா மரைப்பதத்
தையனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சஉ)

ஒளியினுயர்வு

செழுமணிக் கொளியதன் மட்டிலே யதினுமோ
செய்யகச் சோத மெனவே
செப்பிடுங் கிருமிக்கு மிச்சமொளி யதனினுந்
தீபத்தி னொளி யதிகமாம்
பழுதிலாத் தீவர்த்தி தீபத்தி னதிகமாம்
பகல்வர்த்தி யதி லதிகமாம்
பாரமத் தாப்பினொளி யதிலதிக மதினுமோ
பனிமதிக் கொளி யதிகமாம்
விழைவுதரு பரிதிக்கு மனுநீதி மன்னர்க்கும்
விரவித ரணிக ருக்கும்

மிக்கவொளி திசைதொறும் போய்விளங் கிடுமென்ன
விரகுளோ ருரை செய்குவார்
அழல்விழிகொ டெரிசெய்து மதனவே டனைவென்ற
வண்ணலே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சங)

குணங் குற்றமாதல்

வான்மதியை நோக்கிடிற் சோரர்கா முகருக்கு
மாறாத வல் விடமதாம்
மகிழ்நன் றனைக்காணி லிதமிலா விபசாரிய
மாதருக் கோ விடமதாம்
மேன்மைதரு நற்சுவை பதார்த்தமுஞ் சுரரோக
மிக்கபேர்க் கதிக விடமாம்
வித்தியா திபர்தமைக் கண்டபோ ததிலோப
வீணர்க் கெலாம் விடமதாம்
ஈனமிகு புன்கவிவ லோர்க்கதிக சபைகாணி
லேலாத கொடிய விடமா
மேற்றமில் லாதபடு பாவிகட் கறமென்னி
லெந்நாளு மதிக விடமாம்
ஆனதவ யோகியர்க ளிதயதா மரையுறைய
மண்ணலே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சச)

உயர்வன்றித் தாழ்வும் சிறக்குமிடம்

வெகுமான மாகினு மவமான மாகினும்
மேன்மையோர் செய்யி லழகாம்
விரகமே யாகினுஞ் சரசமே யாகினும்
விழைமங்கை செய்யி லழகாம்

தருதாழ்வு வாழ்வுவெகு தருமங்க ளைச்செய்து
சாரிலோ பேரழக தாஞ்
சரீரத்தி லோருன மானமெது வாகிலுஞ்
சமர்செய்து வரி லழகதாம்
நகமேவு மதகரியி லேறினுங் தவறினு
நாளுமது வோரழக தாம்
நாய்மீதி லேறினும் வீழினுங் கண்டபேர்
நகைசெய்தழ கன்றென்பர்காண்
அகமாயு நற்றவர்க் கருள்புரியு மையனே!
ஆதியே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬௫)

நல்வினை செய்தோர்

சரணனைக் காத்தவன் மெய்யினால் வென்றவன்
றான மிளையா துதவினோன்
றந்தைசொன் மருதவன் முன்னவற் கானவன்
றுய்ப்பழி துடைத்த நெடியோன்
வருமிதிர்க் குதவினோன் றெய்வமே துணையென்று
மைந்தன் மனைவியை வதைத்தோன்
மாறுன தந்தையைத் தமையனைப் பிழைகண்டு
மாய்த்துலகின் மகிமை பெற்றோன்
கருதரிய சிபியரிச் சந்திரன் மாபலி
கனிச்சியோன் சுமுத்திரை சுதன்
கருடன் பகிரத னுடன்சிறுத் தொண்டனொடு
கானவன் பிரக லாதன்
அரியவல் விபீஷண னெனுமகா புருடரா
மத்தனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬௬)

தீவினை செய்தோர்

வாயிகழ்வு பேசிமிகு வாழ்விழந் தோன்சிவனை
வைதுதன் றலை போயினோன்
மற்றொருவர் தாரத்தி லிச்சைவைத் துடலெலா
மாராத வடுவாயி னோன்
தாயத்தி னோர்க்குள்ள பங்கைக் கொடாமலே
சம்பத் திழந்து மாய்ந்தோன்
றக்கபெரி யோர்தமை வணங்கா மதத்தினாற்
றந்தி வடிவா யலைந்தோன்
மாயனைச் சபையதனி லிந்தனைசெய் தொளிகொணவ
மணிமுடி துணிந்து மாய்ந்தோன்
வருநகுட னொடுதக்க னயிராவ தன்குருடன்
மகன்வழுதி சிசு பாலனும்
ஆயுமறி வாளரொடு தேவர்பணி தாளனே
யவனிபுக ழருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சஎ)

நன்னகர்

வாவிபல கூபமுட னறுகு சேர்வதாய்
மலைகாத வழியி லுளதாய்
வாழைகமு கொடுதெங்கு பயிராவ தாய்ச்செந்நெல்
வயல்கள் வாய்க்கால்க ளுளதாய்
காவிகம லங்குவளை சேரேரி யுள்ளதாய்க்
கனவர்த்த கர்கண் மறைவலோர்
காணரிய பலகுடிக ணிறைவுள்ள தாய்நல்ல
காவல னிருக்கை யுளதாய்த்
தேவரா லயமாடல் பாடலணி மாளிகை
சிறக்க வுளதாய்ச் சற்சனர்

சேருமிட மாகுமோ ரூர்கிடைத் ததிலதிக
சிவனமு மே கிடைத்தால்
ஆவலோ டிருந்திடுவ தேசொர்க்க வாசமென்
றறையலா மருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சஅ)

நீங்கள்

ஈனசா திகள்குடி யிருப்பதாய் முள்வேலி
யில்லில்லி னுக்கு முளதா
யிணைமுலை திறந்துதந் தலைவிரித் திடுமாத
ரெங்கு நடமாட்ட முளதாய்க்
கானமொரு பக்கமாய் மலையோர மாய்முறைக்
காய்ச்ச றப்பாத விடமாய்க்
கள்ளர்பய மாய்நெடிய கயிறிட் டிறைக்கின்ற
கற்கேணி நீருண்ப தாய்
மானமில் லாக்கொடிய துர்ச்சனர் தமக்கேற்ற
மணியமொன் றுண்டான தாய்
மாநிலத் தோர்தல மிருந்ததனில் வெகுவாழ்வு
வாழ்வதினு மரு நரகமே
ஆனநெடு நாள்கிடந் தமிழ்தலே சுகமாகு
மமலனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சகூ)

முழுக்குநாள்

வருமாதி வாரந் தலைக்கெண்ணெ யாகாது
வடிவமிகு மழகு போகும்
வளர்திங்க ளுக்கதிக பொருள்சேரு மங்கார
வாரந் தனக் கிடர்வரும்

திருமேவு புதனுக்கு மிகுபுத்தி வந்திடச்
செம்பொனுக் குய ரறிவுபோந்
தேடிய பொருட்சேத மாம்வெள்ளி சனியெண்ணெய்ச்
செல்வமுண் டாயு ளுண்டாம்
பரிகார முளதாதி வாரந் தனக்கலரி
பௌமனுக் கான செழுமண்
பச்சறுகு பொன்னவற் காமெருத் தூளொளிப்
பார்க்கவற் காகு மெனவே
அரிதா வறிந்தபே ரெண்ணெய்சேர்த் தேமுழுக்
காடுவா ரருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௫௦)

மருத்துவன்

தாதுப் பரீக்ஷைவரு காலதேச சத்தொடு
சரீர லட்சண மறிந்து
தன்வந்த்ரி கும்பமுனி தேரர்கொங் கணர்சித்தர்
தமது வாகட மறிந்து
பேதப் பெருங்குளிகை சுத்திவகை மாத்திரைப்
பிரயோக மோடு பஸ்மம்
பிழையாது மண்டூர செந்தூர லட்சணம்
பேர்பெறுங் குண வாகடம்
சோதித்து மூலிகா விதநிகண் டுங்கண்டு
தூய தைலம் லேகியஞ்
சொல்பக்கு வங்கண்டு வருரோக நிண்ணயந்
தோற்றியே யமிர்த கரமாய்
ஆதிப் பெருங்கேள்வி யுடையனா யுர்வேத
னுகுமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௫௧)

உண்மை யுணர்குறி

சோதிடம் பொய்யாது மெய்யென்ப தறிவரிய
சூழ் கிரகணஞ் சாட்சியாஞ்
சொற்பெரிய வாகடம் நிசமென்கை பேதிதரு
தூய மாத்திரை சாட்சியாம்
ஆதியிற் செய்ததவ முண்டில்லை யென்பதற்
காளடிமை யேசாட்சி யா
மரிதேவ தேவனென் பதையறிய முதனூ
லரிச்சுவடி யேசாட்சியாம்
நாதனே மாதேவ னென்பதற் கோருத்ர
நமக சமகஞ் சாட்சியாம்
நாயேனை ரட்சிப்ப துன்பார மரியய
னுளுமர்ச் சனைசெய் சரணத்
தாதிநா யகமிக்க வேதநா யகனான
வண்ணலே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௨)

பிறவிக்குண மாறுமை

கலங்காத சித்தமுஞ் செல்வமுஞ் ஞானமுங்
கல்வியுங் கருணை விளைவுங்
கருதரிய வடிவமும் போகமுந் த்யாகமுங்
கனரூப முள மங்கையும்
அலங்காத வீரமும் பொறுமையுந் தந்திரமு
மாண்மையு மமுத மொழியு
மானவிச் செயலெலாஞ் சனனவா சனையினு
லாகிவரு மன்றி நிலமேல்
நலஞ்சேரு மொருவரைப் பார்த்ததது பெறக்கருதி
னன் னுமோ ரஸ்தாளி தன்

நற்சுவை தனக்குவர வேம்புதவ மேநெடிது
நாள்செயினும் வாராது காண்
அலங்கார மாகமலர் கொன்றைமா லிகைசூடு
மண்ணலே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௩)

ஊழ் வலி

கடலள வுரைத்திடுவ ரரிபிரம ருருவமுங்
காணும் படிக் குரைசெய்வார்
காசினியி னளவுபிர மாணமது சொல்லுவார்
காயத்தி னிலைமை யறிவார்
விடலரிய சிவநிலை காட்டுவார் மூச்சையும்
விடாமற் றடுத் தடக்கி
மேன்மேலும் யோகசா தனைவிளைப் பாரெட்டி
விண்மீதி லுந் தாவுவார்
தொடலரிய பிரமநிலை காட்டுவா ரெண்வகைத்
தொகையான சித்தி யறிவார்
சூழ்வினை வரும்பொழுது சிக்கியுழல் வாரது
துடைக்கவொரு நான் முகற்கும்
அடைவல வெனத்தெரிந் தளவில்பல நூல்சொல்லு
மண்ணலே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௪)

ஒப்புயர் வில்லாமை

வேதியர்க் கதிகமாஞ் சாதியுங் கனகமக
மேருவுக் கதிக மலையும்
வெண்டிரை கொழித்துவரு கங்கா நதிக்கதிக
மேதினியி லோடு நதியும்

சோதிதரு மாதவற் கதிகமாங் காந்தியுஞ்
சூழ்கனற் கதிக சுசியுந்
தூபதாய் தந்தைக்கு மேலான தெய்வமுஞ்
சுருதிக் குயர்ந்த கலையும்
ஆதிவட மொழிதனக் கதிகமா மொழியுநக
ரன்ன தானந் தனிலுமோ
ரதிகதா னமுமில்லை யென்றுபல நூலெலா
மாராய்ந்த பேருரை செய்வார்
ஆதவன் பிரமன்விண் ணவர்முனிவர் பரவவரு
மண்ணலே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (ருரு)

வீண்செயல்

வேட்டகஞ் சேர்வோரும் வீணரே வீணுரை
விரும்புவோ ரவரின் வீணர்
விருந்துகண் டில்லா டனக்கஞ்சி யோடிமறை
விறகிலோ ரவரின் வீணர்
நாட்டந் தருங்கல்வி யில்லோரும் வீணரே
நாடியவர் மேற்கவி சொல்வார்
நானிலந் தனில்வீண ரவரினும் வீணரே
நரரைச் சுமக்கு மெளியோர்
தேட்டறிவி லாதபெரு வீணரை யவரினுஞ்
சேரொரு வரத்து மின்றிச்
செலவுசெய் வோரதிக வீணராம் வீணருய்த்
திரியுமெளி யேனை யாட்கொண்
டாட்டம் செயும்பதாம் புயமுடியின் மேல்வைத்த
வமலனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (ருசு)

உதவியின்றிக் கெடுவன

மூப்பொருவ ரில்லாத குமரிகுடி வாழ்க்கையு
மூதா ணிலாத நகரும்
மொழியும்வெகு நாயகர் சேரிடமும் வருமெதுகை
மோனை யில்லாத கவியும்
காப்பமை விலாததோர் நந்தவன மும்நல்ல
கரையிலா நிறை யேரியுங்
கசடறக் கற்காத வித்தையு முபதேச
காரண னிலாத தெளிவும்
கோப்புள வினைதமுடை யோரருகு புகழாத
கோதையர்செய் கூத்தாட்ட முங்
குளிர்புள னிறைந்துவரு மாற்றோர மதினின்று
கோடுயர்ந் தோங்கு தருவும்
ஆப்பதில் லாததே ரிவையெலா மொன்றுகு
மையனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௭)

இவையே போதுமெனல்

பொய்யாத வாய்மையுஞ் சீலமுஞ் சார்ந்துளோர்
பூவலஞ் செயவேண்டு மோ
பொல்லாத கொலைகள விலாதநன் னெறியுளோர்
• புகழறஞ் செயவேண்டு மோ
நையாத கர்மத்தை லோபத்தை விட்டபேர்
நல்லறஞ் செயவேண்டு மோ
நன்மனோ சுத்தியுண் டானபேர் மேலுமொரு
நதி படிந்திட வேண்டுமோ
மெய்ப்பாகி னடியரைப் பரவுவோ ருன்பதம்
விரும்பி வழிபட வேண்டுமோ

வேதியர் தமைப்பூசை பண்ணுவோர் வானவரை
வேண்டி யர்ச்சனை செய்வரோ
ஐயா ருடன்கமலை சோணு சலந்தில்லை
யதிபனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (ருஅ)

அரியராவோர்

பதின்மரி லொருத்தர்சபை மெச்சிடப் பேசுவோர்
பாடுவோர் நூற்றி லொருவர்
பார்மீதி லாயிரத் தொருவர்விதி தப்பாது
பாடிப்ர சங்க மிடுவோர்
இதனருமை யறிகுவோர் பதிஞ யிரத்தொருவ
ரிதையறிந் திதய மகிழ்வா
யீகின்ற பேர்புவியி லேயருமை யாகவே
யிலக்கத்தி லேயொருவ ராம்
அதிபெருக வருமூன்று காலமு மறிந்தமெய்த்
தூயர் கோடியி லொருவராந்
தொல்லுலகு புகழ்காசி யேகாம் பரங்கைலை
சூழு மவிஞசி பேரூர்
அதிகமுள வெண்காடு செங்காடு காளத்தி
யத்தனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (ருசு)

கற்பு மேம்பாடு

தன்கணவ னுருவமாய்த் தற்புணர வந்தோன்
றனக்கிணங் காத நிறையா
டறக்கதி ரெழாமலும் பொழுதுவிடி யாமலுஞ்
சாபங் கொடுத்த செயலான்

மன்னிவள ரழன்மூழ்கி யுலகறிய வேதனது
மகிழ்நனைச் சேர்ந்த பரிவாள்
மைந்தனைச் சுடவந்த விறைவன் றடிந்தவடி
வாண்மாலை யான கனிவாள்
நன்னதி படிந்திடுவ தென்னவா ரழன்மூழ்கி
நாயகனை மேவு தயவா
ஞனிலம் புகழ்சாலி பேர்பெறு நளாயினி
நளினமலர் மேல் வைதேகி
அன்னமென வருசந்த்ர மதிதுரோ பதையென்ப
ராதியே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬௦)

கோடி யுடுக்குநாள்

கறைபடா தொளிசேரு மாதிவா ரந்தனிற்
கட்டலாம் புதிய சீலை
கலைமதிக் காகாது பலகாலு மழையினிற்
கடிது நனைவுற் றொழிதரும்
குறைபடா திடர்வரும் வீரியம் போமரிய
குருதி வாரந் தனக்குக்
கொஞ்சகா ளிற்கிழியும் வெற்றிபோம் புந்தியிற்
குருவார மதி லணிந்தால்
மறைபடா தழகுண்டு மேன்மேலு நல்லாடை
வருமினிய சுக்கி ரற்கோ
வாழ்வுண்டு திருவுண்டு பொல்லாத சனியற்கு
வாழ்வுபோ மரண முண்டாம்
அறைகின்ற வேதாக மத்தின்வடி வாய்விளங்
கமலனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬௧)

சகுனம்

சொல்லரிய கருடன்வா னரமரவ மூஞ்சூறு
 சூகரங் கிரி கலைமான்
றுய்யபா ரத்வாச மட்டையெலி புன்கூகை
 சொற்பெருக மருவு மாந்தை
வெல்லரிய காடிகாட் டான்பூனை புலிமேல்
 விளங்குமிரு நா வுடும்பு
மிகவுரைசெ யிவையெலாம் வலமிருந் திடமாகில்
 வெற்றியுண் டதிக நலமாம்
ஒல்லையின் வழிப்பயண மாகுமவர் தலைதாக்க
 லொருதடை யிருத்தல் பற்ற
லொருதும்ம லாணையிட லிருமல்போ கேலென்ன
 வுபசுருதி சொல்லிவை யெலாம்
அல்லறரு நல்லவல வென்பர்முதி யோர்பரவு
 மமலனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கூஉ)

இதுவுமது

நரிமயில் பசுங்கிள்ளை கோழிகொக் கொடுகாக்கை
 நாவி சிச்சிலி யோந்திதான்
நரையான் கடுத்தவாய்ச் செப்போத் துடன்மேதி
 நாடரிய சுரபி மறையோர்
வரியுழுவை முயலிவை யனைத்தும்வல மாயிடின்
 வழிப்பயண மாகை நன்று
மற்றுமிவை யன்றியே குதிரையனு மானித்தல்
 வாய்ச்சொல் வாவா வென்றிடல்
தருவளை தொனித்திடுதல் கொம்புகிடு முடிமுரசு
 தப்பட்டை யொலிவல் வேட்டுத்

தனிமணி முழக்கெழுத லிவையெலா மூர்வழி
தனக்கேக நன்மை யென்பார்
அருணகிர ணோதயத் தருணபா னுவையனைய
வண்ணலே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௩)

இதுவுமது

தலைவிரித் தெதிர்வருத லொற்றைப் பிராமணன்
றவசி சன்னாசி தட்டான்
றனமிலா வெறுமார்பி மூக்கறைபுல் விறகுதலை
தட்டைமுடி மொட்டைத் தலை
கலன்கழி மடந்தையர் குசக்கலஞ் செக்கான்
கதித்ததில தைல மிவைகள்
காணவெதிர் வரவொணா; நீர்க்குட மெருக்கூடை
கனிபுலா லுபய மறையோர்
நலமிகு சுமங்கலை கிழங்கு சூதகமங்கை
நாளும் வண்ணா னழுக்கு
நசைபெருகு பாற்கலச மணிவளையன் மலரிவைக
ளடியெதிர் வர நன்மையாம்
அலைகொண்ட கங்கைபுனை வேணியாய்! பரசணியு
மண்ணலே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௪)

உணவில் விலக்கு

கைவிலக் குக்கொளும் பாலசப் பால்வருங்
காராக் கறந்த வெண்பால்
காளான் முருங்கைசுரை கொம்மடி பழஞ்சோறு
காந்திக் கரிந்த சோறு

செவ்வையில் சிறுக்கிரை பீர்க்கத்தி வெள்ளுப்பு
தென்னைவெல் லமலா வகஞ்
சிரிலா வெள்ளுள்ளி யிருள்ளி யிஞ்குவொடு
சிறப்பில்வெண் கத்தரிக் காய்
எவ்வமில் சிவன்கோயி னிர்மாலி யங்கிரண
மிலகுசுட ரில்லாத வூ
ணிவையெலாஞ் சிலமுடை யோர்களுக் காகா
வெனப்பழைய நூலுரை செயும்
ஐவகைப் புலன்வென்ற முநிவர்வின் னவர்போற்று
மமலனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சுரு)

நற்பொருளிற் குற்றம்

போன கங்கா நதிக்குமதன் மேல்வரும்
பேனமே தோஷ மாகும்
பெருகிவளர் வெண்மதிக் குள்ளுட் களங்கமே
பெரிதான தோஷ மாகும்
சீரான் தபோதனர்க் கொருவர்மேல் வருகின்ற
சீற்றமே தோஷ மாகுந்
தீதின்முடி மன்னவர் விசாரித் திடாதொன்று
செய்வ தவர்மேற் றோஷமாஞ்
தாராள மாமிகத் தந்துளோர் தாராமை
தானிரப் போர் தோஷமாஞ்
சாரமுள நற்கருப் பஞ்சாறு கைப்பதவர்
தாலஞ்செய் தோஷ மாகும்
ஆராயு மொருநான் மறைக்குமெட் டாதொளிரு
மண்ணலே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதிலினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சுசு)

மணைகோலுவதற்கு மாதம்

சித்திரைத் திங்கடனின் மனைகோல மனைபுகச்
செல்வமுண் டதினு நலமே
சேரும்வை காசிக்கு மேனு ளரன்புரந்
தீயிட்ட தானி யாகா
வெற்றிகொ ளிராகவன் றேவிசிறை சேர்கடகம்
விறல்ல வாவணி சுகம்
மேவிடுங் கன்னியிர ணியன்மாண்ட தாகாது
மேன்மையுண் டைப்பசிக் கே
உத்தமங் கார்த்திகைக் காகாது மார்கழியி
லோங்கு பாரதம் வந்தநா
ளுயர்வுண்டு மகரத்தின் மாசிமா தத்தில்விட
மும்பர்கோ னுண்ட தாகா
தத்த!நீ மாரனை யெரித்தபங் குனிதானு
மாகுமோ வருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சுஎ)

விருந்து வாரம்

செங்கதிர்க் குறவுபோம் பகைவரும் விருந்தொருவர்
செய்யொணு துண்ணு ணுது
திங்களுக் குறவுண்டு நன்மையாம் பகைவருஞ்
செவ்வாய் விருந்த ருந்தார்
பொங்குபுத னன்மையுண் டுறவாம் விருந்துணப்
பொன்னவற் கதிக பகையாம்
புகரவற் காகிலோ நெடுநாள் விரோதமாய்ப்
போன வுறவுந் திரும்பும்
மங்குனிகர் சனிவார நல்லதா மிதனினு
மனமொத் திருந்த விடமே

வாலாய மாய்ப்போய் விருந்துண விருந்தவ
வாய்த்த நாளென் றறியலாம்
அங்கையில் விளங்கிவளர் துங்கமழு வாளனே!
அண்ணலே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சுஅ)

பூப்பு வாரம்

அருக்கனுக் கதிரோகி யாவனாற் சோமனுக்
கானகற் புடைய ளாவா
ளங்கார கற்குவெகு துக்கியா வாள்புந்தி
யளவில்லைப் குழவி பெறுவாள்
திருத்தகு வியாழத்தின் மிக்கசம் பத்திஞெடு
சிறுவரைப் பெற் றெடுப்பாள்
சீருடைய பார்க்கவற் கதிபோக வதியுமாந்
திருவு முண்டா யிருப்பாள்
கருத்தழிந் தெழில்குன்றி வறுமைகொண் டலேகுவாள்
காரி வாரத்தி லாகில்
களபமுலை மடமாதர் புட்பவதி யாம்வார
காலபல னென்றுரை செய்வார்
அருத்தியுட னெளியேனை யாட்கொண்ட சோதியே!
அண்ணலே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சுகூ)

பூப்பிலக்கினம்

வறுமைதப் பாதவரு மேடத்தி லிடபத்தின்
மாறாது விபசாரி யாம்
வாழ்வுண்டு போகமுண் டாகுமிது னங்கடகம்
வலிதினிற் பிறரை யணைவாள்

சிறுமைசெயு மிடிசேர்வன் மிருகேந் திரற்கெனிற்
சீர்பெறுவள் கன்னி யென்னில்
செட்டுடைய துலையெனிற் பிணியான் மெலிந்திடுவ
டேளினுக் குத் தனுசெனில்
நெறிசிதைவள் பூருவத் தபரநெறி யுடையளா
நீண்மகர மான மிலளா
நிறைபோக வதிகும்ப மெனின்மீன மென்னிலோ
நெடிய பேறி வுடையளாம்
அறிவாளர் மடமாதர் தமையறிபி ராசிபல
னதுவென்ப ரருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எ0)

தீவுங் கடலும்

நாவலந் தீவினைச் சூழ்கருங் கடலளவு
லட்சம் யோசனை யிதனையே
நாடொறுஞ் சூழ்வதில வந்தீ வதைச்சூழ்த
னற்கழைச் சாற்றின் கடல்
மேவுமிது சூழ்வதுக் குசத்தீ வதைச்சூழ்தன்
மிகுமதுக் கட லதனையே
விழைவொடுஞ் சூழ்தல்கிர வுஞ்சதீ வம்மிதனின்
மேற்சூழ்த னெய்க் கடலதாம்
பூவிலிது சூழ்தல்சா கத்தீவ மிங்கிதைப்
போர்ப்பது திருப்பாற் கடல்
போதவது சூழ்தல்சான் மலிதீவ மாந்தயிர்ப்
புணரி யப்பானு மப்பால்
ஆவலுறு புட்கரத் தீவா மிதைச்சூழ்வ
தரும்புனற் றருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எக)

மேலான பொருள்

சுழிசுத்த மாயிருந் ததிலும் படைக்கான
துரகமோர் மாணிக்க மாஞ்
சூழ்புவிக் கரசனு யதிலே விவேகமுள
துரையுமோர் மாணிக்க மாம்
பழுதற்ற வதிரூப வதியுமாய்க் கற்புடைய
பாவையோர் மாணிக்க மாம்
பலகலைகள் கற்றறி யடக்கமுள பாவலன்
பார்க்கிலோர் மாணிக்க மாம்
ஒழிவற்ற செல்வனு யதிலே தியாகியா
முரிதனோர் மாணிக்க மா
முத்தம குலத்துதித் ததிலுமோ மெய்ஞ்ஞான
முடையனோர் மாணிக்க மாம்
அழிவற்ற வேதாக மத்தின்வடி வாய்விளங்
கமலனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எஉ)

உண்டியிலையும் முறையும்

வாழையிலை புன்னைபுர சுடனற் குருக்கத்தி
மாப்பலாத் தெங்கு பன்னீர்
மாசிலமு துண்ணலா முண்ணுத வோவாசு
வனசஞ் செழும் பாடலம்
தாழையிலை யத்தியா லேரண்ட பத்திரஞ்
சகதேவ முன் முருக்குச்
சாருமிவை யன்றிவெண் பாலெருக் கிச்சிலிலை
தனிலுமுன் டிடவொணு தால்
தாழ்விலாச் சிற்றுண்டி நீரடிக் கடிபருகல்
சாதங்கள் பல வருந்தல்

சற்றுண்டன் மெத்தவூ ணித்தனையு மெய்ப்பிணி
    தனக்கிட மெனப் பருகிடார்
ஆழிபுடை சூழுலகில் வேளாளர் குலதிலக
    ஞருமம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
    ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எங)

கவிஞர் வறுமை

எழுதப் படிக்கவகை தெரியாத மூடனை
    யிணையிலாச் சேட னென்று
மீவதில் லாதகன லோபியைச் சபையதனி
    லிணையிலாக் கர்ண னென்றும்
அழகற்ற வெகுகோர ரூபத்தை யுடையோனை
    யதிவடிவ மார னென்று
மாயுத மெடுக்கவுந் தெரியாத பேடிதனை
    யாண்மைமிகு விஜய னென்றும்
முழுவதும் பொய்சொல்லி யலைகின்ற வஞ்சகனை
    மொழி யரிச்சந்த்ர னென்றும்
மூதுலகி லிவ்வணஞ் சொல்லியே கவிராஜர்
    முறையின்றி யேற்ப தென்னோ
அழலென வுதித்துவரு விடமுண்ட கண்டனே!
    அமலனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
    ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எச)

கவிஞன்

தெள்ளமிர்த தாரையென மதுரங் கதித்தபைந்
    தேன்மடை திறந்த தெனவே
செப்புமுத் தமிழினொடு நாற்கவிதை நாற்பொரு
    டெரிந்துரைசெய் திறமை யுடனே

வின்ளரிய காவியத் தூட்பொரு ளலங்காரம்
விரிவிலக் கண விகற்பம்
வேறுமுள தொன்னூல் வழக்குமுல கத்தியல்பு
மிக்கப்ர பந்த வன்மை
உள்ளவெல் லாமறிந் தலையடங் குங்கடலை
யொத்ததிக சபை கண்டபோ
தோங்கலை யொலிக்கின்ற கடல்போற்ப்ர சங்கம
துரைப்பவன் கவிஞ ஞரும்
அள்ளிவிட முண்டகனி வாயனே! நேயனே!
அமலனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எரு)

நற்சார்பு

காணரிய பெரியோர்க டெரிசனம் லபிப்பதே
கண்ணிணைகள் செய் புண்ணியம்
கருணையா யவர்சொன்மொழி கேட்டிட லபிப்பதிரு
காது செய்திடு புண்ணியம்
பேணியவர் புகழையே துதிசெய லபித்திடுதல்
பேசில்வாய் செய் புண்ணியம்
பிழையாம லவர்தமைத் தொழுதிட லபிப்பதுகை
பெரிது செய்திடு புண்ணியம்
வீணெறி செலாமலவர் பணிவிடை லபிப்பதுதன்
மேனி செய்திடு புண்ணியம்
விழைவொடவர் சொற்படி நடந்திட லபிப்பதே
மிக்க பூருவ புண்ணியம்
ஆணவ மெனுங்களை களைந்தறி வினைத்தந்த
வண்ணலே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எசு)

பிறந்தநாளோடு வருகின்ற வாரபலம்

சென்ம நக்ஷத்திரத் தாதிவா ரம்வரிற்
தீரா வலைச்ச லுண்டாந்
திங்களுக் காகில்வெகு சுகபோ சனத்தினெடு
திருமாதி னருளு முண்டாம்
வன்மைதரு மங்கார வாரம்வந் தாற்சிறிதும்
வாராது சுகம தென்பார்
மாசில்பல கலைபயில்வர் மேன்மையாம் புந்தியெனும்
வாரத் துடன் கூடினல்
நன்மைதரு குருவார மதுசேர்ந்து வரிலாடை
நன்மை யுடனே வந்திடும்
நாரிய ருடன்போக மிகவுமுண் டொருவெள்ளி
நல்ல வாரத்தில் வந்தால்
அன்மருவு பீடையுண் டாமென்பர் சநியனுக்
கமலனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை சருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எஎ)

இதனையுடைவர்க் கிது வில்லையெனல்

பொன்னுசை யுள்ளவர்க் குறவேது குருவேது
பொங்குபசி யுள்ள பேர்க்குப்
போதவே சுசியேது ருசியேது மயல்கொண்டு
பொதுமாதர் விழி வலையிலே
எந்நாளு மலைபவர்க் கச்சமொடு வெட்கமே
தென்றென்று முறு கல்விமே
லிச்சையுள பேர்க்கதிக சுகமேது துயிலேது
வெளிதா யிருந்து கொண்டே
பன்னாளு மலைபவர்க் கிகமேது புகழேது
பாரி லொருவர்க் கதிகமே

பண்ணியிடு மூடருக் கறமேது மறமலாற்
பகர்நிறைய மொன் றுளதுகாண்
அன்றுண வருகரி யுரித்தணியு மெய்யனே!
அமலனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிலே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. (எஅ)

மழைநாட் குறிப்பு

சித்திரைத் திங்கள்பதின் மூன்றுக்கு மேனல்ல
சீரான பரணி மழையுந்
திதில் வைகாசியிற் பூரணை கழித்தபின்
சேரு நாலா நாளினில்
ஒத்துவரு மழையுமவ் வானியிற் றேய்பிறையி
லோங்கு மேகா தசியினி
லொளிர்பரிதி வீழ்பொழுதின் மந்தார மும்மழையு
முண்டா யிருந் தாடியில்
பத்திவரு தேதியைந் தினிலாதி வாரமும்
பகரு மாவணி மூலநாள்
பரிதியு மறைந்திடக் கனமழை பொழிந்திடப்
பாரில்வெகு விளைவு முண்டாம்
அத்தனே! பைங்குவளை மாலையணி மார்பனு
மன்னலெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிலே சருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எக)

இருந்து முதவாமை

சமயத்தி லுதவாத நிதியமேன் மிக்கதுயர்
சார்பொழு திலாத கிளையேன்
சபைமுகத் துதவாத கல்வியே னெதிரிவரு
சமரத் திலாத படையேன்

விமலனுக் குதவாத பூசையே னுளுமிருள்
வேளைக் கிலாத சுடரேன்
வெம்பசிக் குதவாத வன்னமே னீடுகுளிர்
வேளைக் கிலாத கலையேன்
தமதுதளர் வேளைக் கிலாதவோர் மனைவியேன்
சரசத் திலாத நகையேன்
சன்மரண காலத்தி லுதவாத புதல்வனேன்
றாணிமீ தென்பர் கண்டாய்
அமரர்க்கு முனிவர்க்கு மொருவர்க்கு மெட்டாத
ஆதியே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அ௦)

மறையோர் சிறப்பு

ஓராறு தொழிலையுங் கைவிடார் சௌசவிதி
யொன்று தப்பாது புரிவா
ருதயாதி யிற்சென்று நீர்படிகு வார்கால
மொருமூன்றி லுக்கு மறவா
தாராய்ந்து காயத்ரி யதுசெபிப் பார்நாளு
மதிதி பூசைகள் பண்ணுவார்
யாகாதி கருமங்கள் மந்த்ரவிதி யாலோப
மின்றியே செய்து வருவார்
பேராசை கொண்டிடார் வைதிகசன் மார்க்கமே
பிழையா திருக்கு மறையோர்
பெய்யெனப் பெய்யுமுகி லவர்மகிமை யெவர்களும்
பேசுதற் கரிதரிது காண்
ஆரார் நெடுஞ்சடில வமலனே! எனையாளு
மண்ணலே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அக)

அரசர் சிறப்பு

மநுநீதி முறைமையும் பராசர் கொண்டாட
வருமதிக ரணவீர மும்
வாள்விஜய மொடுசரச சாதன விசேஷமும்
வாசி மதகரி யேற்றமும்
கனமா மமைச்சரும் பலமான துர்க்கமுங்
கைகண்ட போர்ப் படைஞருங்
கஜரத பதாதியுந் துரகப்ர வாகமுங்
கால தேசங்க ளவையும்
இனிதா யறிந்ததா னுபதிக ளொடுசமர்க்
கிளையாத தள கர்த்தரு
மென்றும்வற் றாததன தானிய சமுத்திரமு
மேற்றமுள குடி வர்க்கமும்
அனைவோரு மெச்சவிங் கிவையெலா முடையபே
ராசரா மருமை மதவே
ள்னுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அஉ)

வைசியர் சிறப்பு

நீள்கடல் கடந்திடுவர் மலையாள மும்போவர்
நெடிது தூரந் திரிந்து
நினைவுதடு மாறார்கள் சலியார்கள் பொருடேடி
நீனிலத் தரசு புரியும்
வாளுழவ ரைத்தமது கைவசஞ் செய்வார்கள்
வருமிடம் வாரா விடமும்
மனதையு மறிந்துதவி யொன்றுநா றாயிட
வளர்ப்பர்வரு திலை துலைக்கும்
ஆள்விடுவர் மலிவுகுறை வதுவிசா ரித்திடுவ
ரளவில் பற்பல சாக்கு

மைவுறக் கொள்வர்விற் பார்கணக் கதிலனுவு
மறவிடார் செலவு வரிலோ
ஆளியொத் தேமலையி னளவுங் கொடுத்திடுவ
ரருள்வைசிய ரருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அ௩)

வேளாளர் சிறப்பு

யசனுதி கருமமுந் தப்பாமல் வேதிய
ரியற்றிநல் லோர் பெறுவதும்
இராச்யபா ரஞ்செய்து முடிமன்னர் வெற்றிகொண்
டென்றுநல் லோர் பெறுவதும்
வசனுதி தப்பாது தனிதானி யங்தேடி
வசியர்நல் லோர் பெறுவதும்
மற்றுமுள பேரெலா மிடியென் றிடாததிக
வளமைபெற் றோர் பெறுவதும்
திசைதோறு முள்ளபல தேவா லயம்பூசை
செய்யநல் லோர் பெறுவதுஞ்
சீர்கொண்ட பைங்குவளை மாலைபுனை வேளாளர்
செய்யு மேழிப் பெருமைகாண்
அசையாது வெள்ளிமலை தனின்மேவி வாழ்கின்ற
அண்ணலே! யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அ௪)

தானுதிபதி மந்திரி சேனுதிபதிகளி னியல்பு

தன்னரசன் வலிமையும் பராசரெண்ணமுஞ்
சாலமேல் வரு கருமமுந்
தானறிந் ததிபுத்தி யுத்தியுண் டாயினேன்
ருனதி பதியாகு வான்

மன்னவர் மனத்தையுங் காலதே சத்தையும்
வாழ்குடி படைத் திறமையும்
மந்திரா லோசனையு மெல்லா மறிந்தவன்
வளமான மதி மந்திரி
துன்னிய படைக்குணங் கரிபரி பரிக்ஷயே
சூழ்பகைவர் புரி சூழ்ச்சியுந்
தோலாத வெற்றியுந் திடமான சித்தியுள
சூரனே சேனாதி பன்
அன்னையினு நல்லகலை மங்கைபங் காளனே!
அனகனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அ௫)

இராச கருணீகர் சிறப்பு

வருமோலை யுத்தரத் தெழுதிவரு பொருளினால்
வரவிடுப் போன் மனதையும்
மருவிவரு கருமமுந் தேசகா லத்தையும்
வருகரத லாமலக மாய்
விரைவா யறிந்தரச ரெண்ணியெண் ணினையள
விடவெழுத வாசிக்கவும்
வெற்றிகொண் டேபெரிய புத்தியுடை யோன்புவியின்
மேன்மை ராயச காரனும்
கருவா யறிந்துதொகை யிராறு னொடியினிற்
கடிதேற் றிடக் குறைக்கக்
கடுகையொரு மலையாக மலையையொரு கடுகுமாக்
காட்டுவோன் கருணீக னும்
'அருவாகி யுருவாகி யொளியாகி வெளியாகு
மண்ணலே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அ௬)

கோபத்தின் கொடுமை

கோபமே பாவங்க ளுக்கெலாந் தாய்தந்தை
கோபமே குடி கெடுக்குங்
கோபமே யொன்றையுங் கூடிவர வொட்டாது
கோபமே துயர் கொடுக்கும்
கோபமே பொல்லாது கோபமே சீர்கேடு
கோபமே யுற வறுக்குங்
கோபமே பழிசெயுங் கோபமே பகையாளி
கோபமே கருணை போக்கும்
கோபமே யீனமாங் கோபமே யெவரையுங்
கூடாம லொருவ னாக்குங்
கோபமே மறலிமுன் கொண்டுபோய்த் தீயநர
கக்குழியி னிற் றள்ளுமால்
ஆபத் தெலாந்தவிர்த் தென்னையாட் கொண்டருளு
மண்ணலே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அஎ)

பல்துறை

தான்புரி தவத்தையுங் கொடையையும் புகழுவோர்
தங்களுக் கவை தழைவுறா
சற்றுமறி வில்லாம லந்தணரை நிந்தனைசெய்
தயலிலோ ராயுள் பெருகார்
மேன்படு நறுங்கலவை மாலைதயிர் பால்புலால்
வீடுநற் செங்கெ லிவைகள்
வேறொருவர் தந்திடினு மறுமொழி யறிந்தபேர்
விலைகொடுத் தேகொள்ளு வார்
தேன்கனி கிழங்குவிற கிலையிவை யனைத்தையுந்
தீண்டரிய நீச ரெனினுஞ்

சீர்பெற வளிப்பரே விகுறாது கைக்கொள்வர்
 சீலமுடை யோரென்ப ரால்
ஆன்கொடி யுயர்த்தவுமை நேசனே! ஈசனே!
 அண்ணலே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அஅ)

தத்துவத் திரயம்

பூதமோ ரைந்துடன் புலனைந்து ஞானம்
 பொருந்து மிந்திரிய மைந்து
பொருவில்கன் மேந்திரிய மைந்துமன மாதியாம்
 புகலரிய கரண நான்கும்
ஓதினொ ரிவையான்ம தத்துவ மெனச்சொல்வ
 ருயர்கால நியதி கலையோ
டோங்கிவரு வித்தைரா கம்புருடன் மாயையென்
 றுறைசெய்யு மோ ரேழுமே
தீதில்வித் யாதத்வ மென்றிடுவ ரிவையலாற்
 றிகழ்சுத்த வித்தை யீசன்
சீர்கொள்சா தாக்கியஞ் சத்திசிவ மைந்துமே
 சிவதத்வ மென் றறைகுவார்
ஆதிவட நீழலிற் சனகாதி யர்க்கருள்செ
 யண்ணலே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அக)

மன்மதபாணமும் அவற்றின் குணமுதலியவும்

வனசஞ் செழுஞ்சூத முடனசோ கந்தளவ
 மலர்நீல மிவை யைந்துமே
மாரவேள் கணைகளா மிவைசெயுங் குணமுளரி
 மனதி லாசையை யெழுப்பும்

வினவிலொண் சூதமலர் மெய்ப்பசலை யுண்டாக்கு
மிகவசோ கந்துயர் செயும்
வீழ்த்திடுங் குளிர்முல்லை நீலமுயிர் போக்கிவிடு
மேவுமிவை செயு மவத்தை
நினைவிலது வேநோக்கம் வேறொன்றி லாசையற
நெட்டுயிர்ப் பொடு பிதற்ற
னெஞ்சந் திடுக்கிடுத லனம்வெறுத் திடல்காய்ச்ச
னேர்தன் மௌனம் புரிகுதல்
அனையவுயி ருண்டில்லை யென்னவீ ரைந்துமா
மத்தனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசது ரகிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே, (௬0)

மன்மத னுபகரணங்கள்

வெஞ்சிலை செழுங்கழைவி னரிகரு வண்டின
மேல்விடுங் கணைக ளலராம்
வீசிடுந் தென்றறேர் பைங்கிள்ளை யேபரிகள்
வேழங் கெடாத விருளாம்
வஞ்சியர் பெருஞ்சேனை கைதையுடை வாணெடிய
வண்மைபெறு கடன் முரசமாம்
மகரம் பதாகைவரு கோகிலங் காகளம்
மனதே பெரும் போர்க்களம்
சஞ்சரிக விசைபாடல் குமுதநே யன்கவிகை
சாரிரதி யேமனைவி யாந்
தருகன்மட மாதரிள முலைமகுட மாமல்கு
றவளு திருக்கு மிடமாம்
அஞ்சுகணை மாரவேட் கென்பரெளி யோர்க்கெலா
மமுதமே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே, (௬௧)

பகைகொளத் தகாதவர்

மன்னவ ரமைச்சர்துர்ச் சனர்கோளர் தூதரொடு
மாறாத மர்ம முடையோர்
வலுவர்கரு ணீகர்மிகு பாகஞ்செய் தன்னமிடு
மடையர் மந்திர வாதியர்
சொன்னமுடை யோர்புலைய ருபதேச மதுசெய்வோர்
சூழ் வயித்தியர் கவிதைகள்
சொற்றிடும் புலவரிவர் பதினைந்து பேரொடுஞ்
சொப்பனந் தனி லாகிலும்
நன்னெறி யறிந்தபேர் பகைசெய் திடார்களிந்
நானிலத் தென்பர் கண்டாய்
நாரியோர் பாகனே! வேதாக மம்பாவு
நம்பனே! அன்பர் நிதியே!
அன்னமூர் பிரமனுங் கண்ணனுங் காணாத
அண்ணலே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கூஉ)

இதாகிதஞ் செய்து பயன்கொள்வன

சுவைசேர் கரும்பைவெண் பாலைப் பருத்தியைச்
சொல்லுநன் னெல்லை யெள்ளைத்
தூயதெங் கின்கனியை யெண்ணாத துட்டரைத்
தொண்டரைத் தொழு தொழும்பை
நவைதிரு மாறுகண் டித்தே பயன்கொள்வர்
நற்றமிழ்க் கவி வாணரை
நலமிக்க செழுமலரை யோவிய மெனத்தக்க
நயமுள்ள நாரியர் தமைப்
புவிமீதி லுபகார நெஞ்சரைச் சிறுவரைப்
போர் வீரரைத் தூயரைப்

போதவும் பரிவோ டிதஞ்செய்து மிகுபயன்
புகழ்பெறக் கொள்வர் கண்டாய்
அவமதி தவிர்த்தென்னை யாட்கொண்ட வள்ளலே!
அண்ணலே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கூங)

தருமம்

பெறுமில்பெரு வித்தலொடு காதோலை நாடோறும்
பிள்ளைக ளருந்திடும் பால்
பேசரிய சத்திர மடமா வுரிஞ்சுகல்
பெண்போக நாவிதன் வண்ணான்
மறைமொழிக ளோதிடத் தணீர்தலைக் கெண்ணெய்பசு
வாயினுறை பிணமடக்கல்
வாவியிறு முயிர்மீட்ட றின்பொரு ளடைக்காய்
வழங்கல் சுண்ணம் புதவுதல்
சிறையுறு பவர்க்கமுது வேற்றிலங் காத்தல்பொழில்
செய்தன்முன் னூலின் மணஞ்
திகழ்விலங் கூண்பிச்சை யறுசமய ருக்குண்டி
தேவ ராலய மவுஷதம்
அறைதல்கற் போர்க்கன்ன காலெட் டறங்களுமு
னன்னைசெய லருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கூச)

இல்லறம்

தந்தைதாய் சற்குருவை யிட்டதெய் வங்களைச்
சன்மார்க்க முள மனைவியைத்
தவறாத சுற்றத்தை யேவாத மக்களைத்
தனைநம்பி வருவோர்களைச்

சிந்தைமகிழ் வெய்தவே பணிவிடைசெய் வோர்களைத்
தென்புலத் தோர் வறிஞரைத்
திதிலா வதிதியைப் பரிவுடைய துணைவரைத்
தேனுவைப் பூசுரர் தமைச்
சந்ததஞ் செய்கடனை யென்றுமிவை பிழையாது
தான்புரிந் திட லில்லறஞ்
சாருநல முடையராந் துறவறத் தோருமிவர்
தம்முடன் சரியா யிடார்
அந்தரி யுயிர்க்கெலாந் தாய்தனினு நல்லவட்
கன்பனே! அருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சுரு)

புராணம்

தலைமைசேர் பௌடிக லிங்கமார்க் கண்டமெழில்
சாரும் வாமன மச்சமே
சைவம் பெருங்கூர்மம் வருவரா கங்கந்த
சரிதமே பிர மாண்டமும்
நிலைமைசே ரிப்பத்து முயர்சிவ புராணமா
நெடியமால் கதை வைணவம்
நீதிசேர் காருட நாரதம் பாகவத
நீடிய புராண நான்காம்
கலைவலர்சொல் பதுமமொடு பிரமகை வர்த்தமே
கமலா லயன் காதையாம்
கதிரவன் காதையே சூரிய புராணமாங்
கனல்காதை யாக்கி னேயம்
அலைகொண்ட நதியும்வெண் மதியுமறு கும்புனையு
மத்தனே! அருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சுசு)

புகழ்ச்சி

பருகாத வமுதொருவர் பண்ணாத பூஷணம்
　　பாரின் மறையாத நிதியம்
பரிதிகண் டலராத நிலவுகண் டுலராத
　　பண்புடைய பங்கே ருகம்
கருகாத புயல்கலைக ளருகாத திங்கள்வெங்
　　கானி னுறையாத சீயங்
கருதரிய விக்குண மனைத்துமுண் டானபேர்
　　காசினியி லருமை யாகும்
தெரியவுரை செய்யின்மொழி கீர்த்திவரு கல்வியொடு
　　சீரிதய மீகை வதனந்
திடமான வீரமிவை யென்றறிகு வார்களிச்
　　செகமெலாங் கொண்டாட வே
அருள்கற்ப தருவென்ன வோங்கிடுந் தானதுரை
　　யாகுமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
　　ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கூஎ)

திருமா லவதாரம்

சோமுகா சுரனைமுன் வதைத்தமரர் துயர்கெடச்
　　சுருதிதந் தது மச்சமாஞ்
சுரர்தமக் கமுதீந்த தாமையாம் பாய்போற்
　　சுருட்டி மாநில மெடுத்தே
போமிரணி யாக்கதனை யுயிருண்ட தேனமாம்
　　பொல்லாத கனக னுயிரைப்
போக்கியது நரசிங்க முலகளந் தோங்கியது
　　புனித வாமன மூர்த்தியாம்
எழுறு மிராவணனை வென்றவ னிராகவ
　　னிரவிகுலம் வே ரறுத்தோ

னேர்பரசி ராமன்வரு கண்ணனெடு பலராம
னிப்புவி பயந் தவிர்த்தோர்
ஆமினிய கற்கியினி மேல்வருவ திவைபத்து
மரிவடிவ மருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கஅ)

சிவமூர்த்தி

பிறைசூடி யுமைநேசன் விடையூர்தி நடமிடும்
பெரியனுயர் வதுவை வடிவன்
பிச்சாட னன்காம தகனன்மற லியைவென்ற
பெம்மான் புரந் தகித்தோன்
மறமலி சலந்தரனை மாய்த்தவன் பிரமன்முடி
வெளவினேன் வீர சுரன்
மருவுநர சிங்கத்தை வென்றவா னுமைபாகன்
வனசரன் கங்கா ளனே
விறன்மேவு சண்டேச ரக்ஷகன் கடுமாந்தி
மிக்கசக் கர முதவினேன்
விநாயகற் கருள்செய்தோன் குகனுமை யுடன்கூடி
மினிரேக பாதன் சுகன்
அறிவரிய தக்ஷிணா மூர்த்தியொ டிலிங்கமா
மையனே! அருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கக)

கவி வணக்கம்

மலரிதழி பைங்குவளை மென்முல்லை மல்லிகை
மருக்கொழுந் துயர் கூவிளம்
மற்றுமுள வாசமலர் பத்திரஞ் சிலர்சூட
மணிமுடி தனிற் பொறுத்தே

சிலரெருக் கொடுவனத் துட்பூளை பச்சறுகு
செம்முள்ளி மலர் சூடவே
சித்தம்வைத் திடவுமங் கீகரித் திடுமகா
தேவ தேவா! தெரிந்தே
கல்லவல ருரைக்குநன் கவியொடம் பலவாண
கவிராய னுரு மென்புன்
கவியையுஞ் சூடியே மனமகிழ்ந் திடுவதுன்
கடனாகு மடனாக மும்
அலைபெருகு கங்கையுஞ் செழுமதிய மும்புனையு
மமலனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௧00)

அறப்பளீசுர சதகம்

முற்றிற்று.

அம்பலவாணன் அடியிணை வாழ்க.

உ

சிவமயம்

அறப்பளீசுர சதகத்தின்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

	அ.	ப.		அ.	ப.
உவமானசங்கிரகம் உரை	4	0	நன்னூல் மூலம் ...	2	0
சங்கீதத்தின் சரித்திரம் ...	4	0	திருக்குறள் மூலம் ...	4	0
அஷ்டோத்தர சதநாமாவளி	1	6	வேதாந்தசூளாமணி மூலம்	2	0
பிரச்னோத்தர ரத்நமாலிகை	2	0	கைவல்யநவநீத மூலம் ...	2	0
காங்கிரஸ் மகாசபை ...	4	0	உபநயனார்த்த தீபிகை ...	0	6
அறப்பளீசுர சதகம் ...	2	0	ஏகாந்தம்சவை ...	1	0
குமரேச சதகம் ...	2	0	மறுமுறைகண்ட வாசகம்	4	0
திருவேங்கட சதகம் ...	2	0	மஹாதேவமாலை ...	1	0
தண்டலையார் சதகம் ...	1	0	சிவானந்தமாலை ...	4	0
கோவிந்த சதகம் ...	0	9	டிஸ்கவுண்டுமாலை ...	1	0
எம்பிரான் சதகம் ...	1	0	இன்னாநாற்பது உரை ...	1	6
சிவசங்கர சதகம் ...	0	9	இனியநாற்பது உரை ...	1	6
ஜெயங்கொண்டார் சதகம்	2	0	சிறுபஞ்சமூலம் உரை ...	4	0
அவையாம்பிகை சதகம் ...	2	0	நான்மணிக்கடிகை உரை	5	0
கைலாசநாதர் சதகம் ...	2	0	முதுமொழிக்காஞ்சி உரை	2	6
குருநாத சதகம் ...	1	0	களவழிநாற்பது உரை ...	2	0
அண்ணாமலைச்சதகம் ...	2	0	நாகாஜீவவாதக்கட்டளை ...	1	0
தொண்டைமண்டல சதகம்	2	0	பிரகலாத சரித்திரம் ...	4	0
சௌந்தரியலகரி உரை ...	6	0	அஷ்டப்பிரபந்த மூலம் ...	8	0
ஒருதுறைக்கோவை ...	4	0	பாரதநீதி	2	0
சீகாளத்திக்கலம்பகம் ...	2	0	ஓங்காரத்தின் மகத்துவம்	1	0
யாப்பிலக்கண வினாவிடை	2	0	அஷ்டாக்ஷர மகத்துவம் ...	1	0
அணியிலக்கண வசனம் ...	4	0	ஆரியர் சந்தியாவந்தனம் ...	1	0
வச்சணந்திமாலை உரை ...	2	0	சைவதூஷண பரிகாரம்	4	0
குடாரம்	1	0	கீதாசாரத்தாலாட்டு ...	1	0
ஔவைகுறள் ...	2	0	பட்டணத்தார்பாடல்(சிறிது	1	0
சிவபூஜைத்திரட்டு ...	2	0	பத்திரகிரியார் புலம்பல் ...	1	6
அம்மனீயம், ஐயாசாமீயம்	8	0	ஸ்தலயாத்திரை பொதுவிதி	6	0
ஜாதிபேத விளக்கம் ...	2	0	மீனாக்ஷியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்	2	0
விஷப்பிரதி விஷத்திரட்டு	2	0	நீதிநூற் கொத்து: மூலமும் உரையும்	6	0
வைசித்தாந்த வரலாறு ...	4	0	நீதிநூற்றிரட்டு மூலமும் இங்கிலீஷ்மொழிபெயர்ப்பும்	8	0
ஸ்ரீ பர்த்ருஹரி வைராக்கிய சதகம்	3	0			

உ

கடவுள்துணை

படிக்காசுப்புலவர் சரித்திரச்சுருக்கம்

இந்நூலாசிரியர், தொண்டைமண்டலத்திலே, * பொன் விளைந்த களத்தூரிலே, சுமார் உ௱ வருடங்கட்கு முன்னே, செங்குந்தர் மரபிலே யவதரித்து, சிவாநுக்கிரகத்தால் தமிழ்க்கலை முழுதும் பயின்று, தெய்விகம் விளங்கிய நல் வாக்கினைப் பெற்று, இல்லற வாழ்க்கையிலே இருக்கு நாளில், அந்நாட்டிலுள்ள வல்ல நகரத்தை யடைந்து, காளத்திபூபதி யென்பவரைக் கண்டு,

"பெற்றா ளொருபிள்ளை யென்மனை யாட்டியப் பிள்ளைக்குப்பால்
பற்றா கஞ்சி குடிக்குந் தரமல்ல பாலிரக்கச்
சிற்றாறு மில்லையிவ் வெல்லா வருத்தமுந் தீரவொரு
கற்றா தரவல்லை யாவல்ல மாநகர்க் காளத்தியே."

என்னுஞ் செய்யுளைப்பாடி அவரால் சில பாற்பசு வளிக்கப்பெற்றுப் பின்னர்,

"வழிமேல் விழிவைத்து வாடாம லென்மனை யாளுமற்றோர்
பழியாமற் பிள்ளையும் பாலென் றழாமற் பசியெனுஞ்சொல்
மொழியாம லென்னை வரவிட்ட பாவை முசித்துச்சதை
கழியாம லாவளித் தாய்வல்ல மாநகர்க் காளத்தியே."

என்னுஞ் செய்யுளால் அவரைப் புகழ்ந்து பாடினார்.

அன்றியும், மாவண்டூரிலே மிக்க பிரபுவாயிருந்த கஸ்தூரி முதலியார் குமாரராகிய கறுப்பமுதலியார் என்னும்

* தென்களத்தூர் என்பது வழக்கம்.

ஓர் வேளாளர் வேண்டுகோளின்படி, தொண்டைமண்டல சதகம் என்னும் ஓர் பிரபந்தத்தைப் பாடி அரங்கேற்றி, அவரால் வேண்டிய திரவியங்கள் அளிக்கப்பெற்றமையேயன்றி, பல்லக்குஞ் சுமக்கப்பெற்று, அவ் வுவகைமேலீட்டினால்,

"காவைவென் றிடுகத் தூரி கண்மணிக் கறுப்ப னென்னு
மாவையம் பதியான் றொண்டை மண்டல சதகங் கேட்டு
நாவலர் புகழ்ந்து மெச்ச நவநிதி பொழிந்து நன்றாப்
பூவல கெங்கும் போற்றப் புகழ்நிலை நிறுத்தி னானே."

எனவும்,

"ஓர்கறுப்பு மில்லாத தொண்டைவள நன்னாட்டி
லுசிதவேளைச்
சீர்கறுப்பொன் றில்லாத கத்தூரி மன்னனருள்
சேயைப்பார்மே
லார்கறுப்ப னென்றுசொல்லி யழைத்தாலு நாமவனை
யன்பினாலே
பேர்கறுப்ப னிறஞ்சிவப்பன் கீர்த்தியினால் வெளுப்பனெனப்
பேசுவோமே."

எனவும்,

"எல்லப்ப னம்மையப்பன் றருதிருவேங் கடநாத
னெழிற்சீராமன்
வல்லக்கோன் டையன்மாதை வேங்கடே சுரன்போல
வரிசைசெய்தே
செல்வத்தம் பியருடனே கத்தூரி மகன்கறுப்பன்
றெருவீதிக்கே
பல்லக்குத் தான்சுமந்தா னதுநமக்கோ ராயிரம்பொன்
பரிசுதானே."

என வழங்குஞ் செய்யுண் முதலியவற்றாற் புகழ்ந்து மகிழ்ந்திருந்தனர்.

பின்பு பல தலங்களையுந் தரிசித்து வணங்கிக்கொண்டு சிதம்பரத்தைச்சேர்ந்து சிற்சபாநாயகரையும் சிவகாமியம்மையையுந் தரிசித்து,

"பொல்லாத மூர்க்கருக் கெத்தனை தான்புத்தி போதிக்கினும்
நல்லார்க்குண் டான குணம்வரு மோநடு ராத்திரியிற்
சல்லாப் புடைவை குளிர்தாங்கு மோநடுச் சந்தைதனிற்
செல்லாப் பணஞ்செல்லு மோதில்லை வாழுஞ் சிதம்பரனே."

எனவும்,

"வேல்கொடுத் தாய்திருச் செந்தூரர்க் கம்மியின் மீதுவைக்கக்
கால்கொடுத் தாய்நின் மணவாள னுக்குக் கவுணியற்குப்
பால்கொடுத் தாய்மத வேளுக்கு மூவர் பயப்படச்செங்
கோல்கொடுத் தாயன்னை யேயெனக் கேதுங் கொடுத்திலையே."

எனவும் துதித்து, அங்கே நடராசப்பெருமான் பஞ்சாக்ஷரப்படியில் ஐந்து பொற்காசு வைத்தருளத் திருவருளைப் புகழ்ந்து அதனாற் படிக்காசுப்புலவர் எனப் பெயர் வழங்க, அத்தலத்தை யரிதினகன்று தென்னாட்டை யடைந்து இரகுநாத சேதுபதியைக் கண்டு,

"மூவேந் தருமற்றுச் சங்கமும் போய்ப்பதின் மூன்றொடிரு
கோவேந் தருமற்று மற்றொரு வேந்தன் கொடையுமற்றுப்
பாவேந்தர் காற்றி லிலவம்பஞ் சாகப் பறக்கையிலே
தேவேந்த்ர தாருவொத் தாய்ரகு நாத செயதுங்கனே!"

என்னுஞ் செய்யுளைப் பாடிச் சில பரிசு பெற்று, பல்லக்கு முதலிய விருதுகளுடன் மதுரையை யடைந்தபோ

மூதி, அங்ககாத்தை யாண்டிருந்த திருமலைநாயகர் இவரது ஆரவாரத்தை நோக்கிக் கிளிகூட்டுச் சிறையிலே அடைத்து வைக்க, அத்தருணத்து,

"நாட்டிற் சிறந்த திருமலை யா! துங்க நாகரிகா!
காட்டில் வனத்திற் றிரிந்துழ லாமற் கலைத்தமிழ்தேர்
பாட்டிற் சிறந்த படிக்காச னென்றுமோர் பைங்கிளியைக்
கூட்டி லடைத்துவைத் தாயிரா தாவென்று கூப்பிடுதே."

என்னுஞ் செய்யுளைப் பாடி, அவரை வசப்படுத்தி, பரிசு பெற்றுத் தங்கியிருந்தனர்.

அதன் பின்பு, காயற்பட்டினத்தை யடைந்து,

"சாய்ந்து சிவந்தது சூரிய காந்தி கலவியிலே
தோய்ந்து சிவந்தது மின்னார் நெடுங்கண்க டொல்பலநூல்
ஆய்ந்து சிவந்தது பாவாணர் நெஞ்ச மனுதினமும்
ஈந்து சிவந்தது மால்சீதக் காதி யிருகரமே."

எனவும்,

"தேட்டாளன் காயற் றுரைசீதக் காதி சிறந்தவச்ர
நாட்டான் புகழ்க்கம்ப நாட்டிவைத் தான்புகழ் நாவலரை
ஓட்டாண்டி யாக்கி யவர்கடம் வாயி லொருபிடிமண்
போட்டா னவனு மொளித்தான் சமாதிக் குழிபுகுந்தே."

எனவும் வழங்குஞ் செய்யுண் முதலியவற்றால், சீதக்காதியைப் புகழ்ந்து, மிகவுயர்ந்த வைரமோதிர முதலிய பரிசு பெற்று, திருச்செந்துரை யடைந்து, முருகக்கடவுளைத் தரிசித்து,

"மூற்கரை யப்பரை யேறவிட் டாட்கொண் முதல்வருள்ளக்
கற்கரைக் கும்படி போதித் திடுங்கரு ணைக்கடலைச்
சிற்பரைக் குட்டியை யெங்கெங்குந் தித்திக்குஞ் செங்கரும்பின்
சர்க்கரைக் கட்டியைக் கண்டேன்செந் தூரொனுந் தானத்திலே."

என்பது முதலிய செய்யுட்களாற் றுதித்து, மற்றுந் தலங்களைத் தரிசித்து வணங்கி, தண்டலைநீணெறி யென்னுந் தலத்தைத் தரிசித்து, அங்குள்ள அன்பர்கள் வேண்டுகோளின்படி இச்சதகத்தை யருளிச்செய்து சந்நிதியிலரங்கேற்றி வசித்திருந்து சின்னாட் சென்றபின், தருமபுர ஆதீனத்தில் அப்பொழுது விளங்கிய ஞானதேசிகரால ஞானதீக்ஷையும் சந்நியாசமும் பெற்று வசிக்குங்கால், ஒரு தினம் காவிரிநதியில் ஸ்நானத்திற்குச் சென்றபொழுது தவசுப்பிள்ளையினிடம் தோய்க்கத் தந்த வஸ்திரங்களி லொன்றை வெள்ளம் இழுத்துக்கொண்டு போய்விட்டமையால் அவன் வருந்துதல் கண்டு,

"அப்பிலே தோய்த்திட் டடுத்தடுத்து நாமதனைத்
தப்பினு னம்மையது தப்பாதோ—அப்பா! கேள்
இக்கலிங்கம் போனாலென் னேகலிங்க மாமறைச்
சொக்கலிங்க முண்டே துணை."

என்னுஞ் செய்யுளால் தமது ஆதீன சம்பிரதாயப்படி தமக்கு வழிபடுகடவுளாய் விளங்கும் சொக்கலிங்க மூர்த்தியைத் துதித்து, அவ்வஸ்திரம் மீண்டுங் கரையில் வரப்பெற்றுத் தமது நியதி முடித்து அவனையு மழைத்துச் சென்றனர்.

இவ்வாறு பல விசித்திரப் பாக்களை இயற்றிக்கொண்டு ஞானாசாரிய ருவக்குமாறு சிலகாலம் அணுக்கத்தொண்டராயமர்ந்திருந்து, பின்னர் அவ்வாசிரியர் ஆக்ஞைப்படி வைத்தீ

சுரர் சந்நிதியை யடைந்து அக்கடவுளின் கட்டளையை நடா த்திக்கொண்டு படிக்காசுத் தம்பிரான் என அதிகப் பிரபல மாய் வாழுநாளில், அத்தலத்தைச் சுட்டிப் புள்ளிருக்குவே ளூர்க்கலம்பகம் என்னும் ஓர் பிரபந்த மியற்றி அச்சந்நிதி யில் அரங்கேற்றி வசித்தனர்.

அதன்பின்பு, முன்னர்த்தமக்கும் படிக்காசுதந்து திரு வருள் பாலித்த சிற்சபாநாயகர் சந்நிதியிலேயே தொண்டு செய்து கதியடைய வேண்டுமென்னும் அவா மேலிட்டால் ஞானுசாரிய ரனுமதிபெற்றுச் சிதம்பரத்தைச் சேர்ந்து, ஒரு திருமடம் வகுத்து அதிலிருந்துகொண்டு அக்கடவு ளுடைய தொண்டை வகித்துத் தினந்தோறும் ஆலயத்தை யடைந்து சபாநாயகரைத் தரிசிக்கும்பொழுது, அக்கடவுள் பஞ்சாக்ஷரப்படியில்பொற்காசுஐந்துவைத் தருளப்பெற்று, சைவாசாரியராகச் சில காலம் நன்மாணுக்கர்களுக்கு ஞா னுபதேசம் பாலித்து வீற்றிருந்து, சில பிரபந்தங்களையும் அருளிச்செய்து, அக்கடவுளுடைய திருவடி நீழலை யடைந் தனர்.

இவ்வாசிரிய ரியற்றுஞ் செய்யுட் டிறத்தைப்பற்றிப் பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புலவர்,

“மட்டாருந் தென்களந்தைப் படிக்காச னுரைத்தகவி
வரைந்தவேட்டைப்
பட்டாலே சூழ்ந்தாலு மூவுலகும் பரிமளிக்கும்
பரிந்தவ்வேட்டைத்
தொட்டாலுங் கைமணக்குஞ் சொன்னாலும் வாய்மணக்குந்
துய்யசேற்றில்
நட்டாலுந் தமிழ்ப்பயிராய் விளைந்திடுமே பாட்டினது
நயப்புத்தானே.”

என்று புகழ்ந்திருக்கின்றனர். அன்றியும்,

"வெண்பாவிற் புகழேந்தி பரணிக்கோ செயங்கொண்டான்
விருத்தமென்னு
மொண்பாவி லுயர்கம்பன் கோவையுலா வந்தாதிக்
கொட்டக்கூத்தன்
கண்பாய கலம்பகத்திற் கிரட்டையர்கள் வசைபாடக்
காளமேகம்
பண்பாகப் பகர்சந்தம் படிக்காச லாதொருவர்ப்
பகரொணுதே."

எனவும் ஓர் செய்யுள் வழங்கிவருகின்றது; ஆனல், இந்நூலும் வேளூர்க்கலம்பகமுந் தவிர வேறு அரிய சந்தப் பாக்களொன்றும் கிடைக்கவில்லை. இந்நூலும் பிரதி கிடைப்ப தருமையாதலால் கிடைத்த பிரதிகளைக்கொண்டு மிக முயன்று பரிசோதித்து அச்சிடப்பட்டது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீராமஜயம்.

கோவிந்த சதகம்.

காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறைகள்.

மாவேழங்கூப்பிடவந்தாயுலகவழக்கச்சொல்லென்
பாவேறயானுனக்கோர்சதகஞ்சொல்பாரதியென்
நாவேறவாழ்த்துகின்றேனுனைக்காத்தருணன்முகற்கும்
கோவேசக்ராயுதனேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே.

நூல்.

படிக்கரச விருந்தாற் குடிக்குச் சேதமில்லை.

செடிக்கொருவேங்கைகுடிகொண்டகாடெனத்தேசத்திலே
அடிக்கொருதிம்புசெய்வாரைத்துரந்தரசாளவிந்தப்
படிக்கொருமன்னனுண்டானுலுழுதுபயிரிடுமக்
குடிக்கொருசேதமுண்டோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (க)

கொட்டினாற் றேள் கொட்டாவிட்டாற் பிள்ளைப்பூச்சி.

கட்டாண்மைவேந்தர்பொறுமையென்றாகவன்கண்ணாடி
பட்டாலல்லாமல்வணங்கார்விடமுட்படாமற்சும்மாத்
தொட்டாலதுபிள்ளைப்பூச்சியென்பார்முட்சுறுக்கெனவே
கொட்டாமற்றேளென்பரோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே.(௨)

புண்ணிலே கோலிட்டதுபோல.

பாலிட்டதாகியநீர்போற்கலந்துபகருங்கல்வி
நூலிட்டகேள்விக்குள்ளாவர்நல்லோரிருநூறுதரம்
மேலிட்டபுத்திசொன்னாலுங்கயவர்க்குவெந்தபுண்ணிற்
கோலிட்டவாறொக்குமேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௩)

முழுக்கட்டி பேர்க்கிற பன்றிக்குக் கொழுக்கட்டி விட்டதுபோல.

கழுக்கட்டியேற்றினுங்காசொன்றிலையெனக்கைவிரித்
தே, மழுக்கட்டியேந்தவல்லாரையுத்யோகத்தில்மன்னர்
வைத்தல், முழுக்கட்டிபேர்த்துக்கிழங்குண்ணும்பன்றியின்
மூஞ்சியிலே, கொழுக்கட்டி.விட்டதன்றோவச்சுதாநந்தகோ
விந்தனே. (௪)

காலத்துக்குத் தக்க கோலம்.

நீலங்கவர்விடப்பாம்பைப்பிடாரனியமிக்கவே
ஆலங்கரந்திட்டெலியுடன்வாழுமரசர்க்கஞ்சிக்
காலங்கருதிவலியாரெளியரைக்காண்கிலனு
கூலரைப்போலிருப்பாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௫)

தட்டிக்கரணம் போட்டாலுங் கொடுக்கிற தரிது.

தடிப்பார்புலியையும்பாம்பையும்வாய்கட்டித்தாங்கிக்கையா
எடுப்பார்மழுவைத்தண்ணீர்மேனடப்பரெவருமெய்ச்ச [ல்
அடுப்பார்சபையினிலாற்றெட்டடிக்கம்பத்தாடுவர்பொன்
கொடுப்பாரரியர்கண்டாயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௬)

அயன் கணக்கு அருக்கும் தப்பாது.

ஆலிக்கவாழ்ந்தாண்டிருந்தாலும்யார்க்குமயன்வகுத்த
சோலிக்கணக்கின்படிதப்புமோதொழுவார்க்குமுத்தி
பாலிக்கும்வெள்ளிமலையான்பிரம்படிபட்டுப்பிட்டின்
கூலிக்குமண்சுமந்தானச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (எ)

கொடுத்தாற் குறைவராது.

எடுத்தாலுமூறுமிறைத்தாலுமூறுமிடைநடுவே
மடுத்தால்மறிபடுமோமணற்கேணித்தண்ணீரதுபோல்
அடுத்தாரைவாழ்விக்கக்கல்வியுண்டானவரன்புடனே
கொடுத்தாற்குறைவருமோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (அ)

குளத்துக்கு மழை குந்தாணிபோற் பெய்யுமா?

எந்தாவெனச்சென்றிரப்பவர்க்கீபவரெள்ளளவு
தந்தாலும்போதுமிகழுமொன்றுநெங்குஞ்சஞ்சரித்து
வந்தார்பருகுங்குளத்துக்குப்பெய்யுமழைத்துளிகள்
குந்தாணிபோற்பெய்யுமோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கூ)

கோடாலிக் காம்பு குலத்துக் கீனம்.

பீடார்குலத்தினிலாகாதபிள்ளைதற்பெற்றெடுத்தோர்
வாடாதுவாடக்குலநாசமாக்கிடுமற்றதுதான் [ம்
தாடான்மையாளர்கைக்குள்ளாய்த்தருக்குலஞ்சாயவெட்டு
கோடாலிக்காம்பல்லவோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கூ)

அரைக் காசுக்குப்போன கற்பு ஆயிரங் கொடுத்தாலும் வராது.

எடுத்தாலும்பிச்சையமுதாகன்றேபில்லையாகிலுயிர்
விடுத்தாலும்வாசிநட்பில்லார்மனையில்விருந்தெனப்போய்
அடுத்தாவதேதரைக்காசுக்குப்போனகற்பாயிரம்பொன்
கொடுத்தாலுந்தான்வருமோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

பொல்லாக் குணத்துக்கு நல்ல மருந்துண்டோ?

உணர்த்தக்கநன்மருந்தாற்பிணிபோமென்றுலகினுள்ளோர்
பணத்துக்குக்கொண்டுபரிகரிப்பார்விடம்பாய்ந்துசெத்த
பிணத்துக்கும்பச்சிலையுண்டுபுல்லோர்க்குப்பிறக்கும்பொல்
குணத்துக்குநன்மருந்தேதச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. [லாக்

கவி கொண்டார்க்குங் கீர்த்தி கலைப்பார்க்குங் கீர்த்தியா?

மலைப்பாற்குறுமுனிபோலும்புலவர்வடித்ததமிழ், விலைப்
பாற்படுத்திற்கொள்வார்க்குண்டுகீர்த்தி விதண்டைசெய்து,
கலைப்பார்க்கும்பேய்கொண்டநாய்களைப்போற்பல்லைக்காட்டி
நின்று, குலைப்பார்க்குங்கீர்த்தியுண்டோவச்சுதாநந்தகோவி
ந்தனே. (கஙு)

வெள்ளாட்டிமேற் சன்னதம் வந்தால் விழுந்து விழுந்து கும்பிடவேண்டும்.

எள்ளாடும்வாணியர்செக்கடித்தாண்டிடுமீனரென்று
விள்ளாரவர்க்குப்பவிஷேவந்தானிதம்வேலைசெய்யத்
தள்ளாதடிபடும்வெள்ளாட்டிமேற்சன்னதங்கும்பிடு
கொள்ளாமற்போவதுண்டோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே! ()

கெடுப்பாரைத் தெய்வங் கெடுக்கும், கொடுப்பாரைத் தடுக்கலாகாது.

உடுப்பாருன் பார்தமைப் போனினை யாதொரு வன்
பிழைப்பைக், கெடுப்பாரைத் தெய்வங் கெடுக்குமென் றே
சொல்லக் கேட்டிருந்தும், விடுப்பானன் றேபுல்லர் துர்க்குண
முற்றும் விதாணத்தார், கொடுப்பார் தமைத்தடுப் பாரச்சு
தாநந்த கோவிந்தனே. (கரு)

தோட்டத்து நரி கூட்டத்திலே வராது.

நாட்டம்பணத்தில்வைக்குங்கள்ளலோபர்நன்னுவலர்கள்
ஈட்டந்தனைக்கண்டுகிட்டுவரோவிரைதேடிமனைத்

தோட்டம்புகுநரியஞ்சாமனெஞ்சந்துணிந்துசந்தைக்
கூட்டந்தனில்வருமோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே, (கசு)

நாய்வாலைக் குணக்கெடுக்க ஆராலாகும்?

இணைக்காதிரார்வல்விரும்பொடிந்தால்வைத்திருதலையும்
வணைக்காதிரார்வின்னிமிர்ந்ததென்றாற்புல்லர்மாறுபடும்
பிணக்கார்தடுப்பவர்நாய்வாலைநேரப்பிடித்திழுத்துக்
குணக்காரெடுக்கவல்லாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கஎ)

குளப்படி நீர்நிறைத்தாற் கடற்பள்ளம் நிரம்புமா?

இறைமுறையேழைக்குடிகளைநோவச்செய்தேபசும்பொன்
அறையிடும்பொக்கசந்தானிரம்பாதரசர்க்கியல்பே
நிறைகடற்கென்னகுறைவோகுளப்படிநீர்நிறைத்துக்
குறைவறச்செய்பவராரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கஅ)

எருதீன்றதென்றுங் கொட்டாயிற் கட்டென்பவருண்டு.

கிட்டியொருவன்றலைக்குளிரத்னங்கிளைத்ததென்றால்
வெட்டிவெளிசெய்யவேணுமென்றேவிருப்பார்பெரியோர்
எட்டிணைமாத்திரம்புத்தியில்லாரெருதீன்றதென்றாற்
கொட்டிலுட்கட்டுமென்பாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கசு)

முத்து குலத்தாற் பெருமைப்படும், மூடர் குலத்தாற்
பெருமைப்படார்.

சலத்தால்விளைகின்றசிப்பியின்வாய்முத்தைத்தற்குலந்தான்
சொலத்தானெவருமிகழார்விரும்பித்தொகுத்தணிவார்
அலத்தாமதவறிவினர்செனனமதாகியநற்
குலத்தாற்பெருமைபெறாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (உ0)

நாயைக் குளிப்பாட்டி நடுவீட்டில் வைத்ததுபோலாம்.

களிப்பாற்றரைகளறிவினரைக்கைப்பிடித்துச்செல்வம்
அளிப்பாரெனிற்பின்னகைக்கிடமாமென்றுமாவதில்லை

வெளிப்பாற்றிரிகின்றநாயானதைநடுவீட்டுக்குள்ளே
குளிப்பாட்டிவைத்தொப்பாமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

ஆண்டி கையில் அகப்பட்ட குரங்காய் அலைவார்.

வாங்காதலிக்குந்தவமுடையோர்வங்கணமெவர்க்கும்
ஓங்காறுநன்மைபெறலாங்கயவருடன்கலந்தால்
அசங்காஞ்சடையிற்சடையாண்டிகையிலகப்பட்டதோர்
குரங்காயலைவர்கண்டாயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (உ௨)

வம்புத் துரைத்தனத்தாரைக் கும்பிடத் தகுமோ?

செம்பிடுமேனியுருக்கொண்டதெய்வத்தைத்தெண்டமிட்டு
நம்பிடவேண்டும்பதம்பெறலாநம்பினோர்க்குதவா
வம்பிடும்லோபத்துரைத்தனப்பேய்களைமன்னரென்று
கும்பிடவுந்தகுமோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (உ௩)

குருவிக்கூட்டைக் கோலாலே குலைப்பார்களா?

சோட்டைப்புலிந்துரணவேட்டையாடுந்துரைகடங்கள்
நாட்டைப்புரப்பதுஞாயங்கெடுப்பதுஞாயமன்றே
விட்டுக்குணம்பிபடைக்கலச்சிட்டுவெண்முட்டையிடும்
கூட்டைக்குலைப்பர்களோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (உ௪)

பொன்னின் குடத்துக்குப் பொட்டிட்டுப் பார்க்கவேண்டுமா?

சடத்துக்கழகென்பர்தான்கற்றகல்விதருமதல்லால்
இடத்தக்கபூஷணந்தானணியாவிடிலேசுவரோ
புடத்தட்டபடத்தங்கக்கட்டியுருக்கிப்புதுக்கியபொற்
குடத்துக்குப்பொட்டழகெனச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

படியாள்வார் நீதிதப்பிற் குடியாரிருப்பார் குவலயத்தில்?

படியாளுமன்னர்மனுநீதிதப்பும்படிநடந்தால்
விடியாதுநாடுமழைபொழியாதுவிளைவுகுன்றும்
பொடியாம்பசும்புன்னெருப்பெழக்காயுமப்பூமிதனிற்
குடியாரிருக்கவல்லாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (உ௬)

கோவுக்கழகு செங்கோல்.

பாவுக்கழகுபொருட்சுவைசொற்சுவைபன்மலர்ப்பூங்
காவுக்கழகுமயிலுங்குயிலுங்கண்டாய்கமலப்
பூவுக்கழகுமணமுந்திருவும்புவிபுரக்குங்
கோவுக்கழகுசெங்கோலச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (உஎ)

தட்டுப்பட்டாலும் மோதிரக்கையாற் தட்டுப்படவேண்டும்.

மட்டுப்படாதவநுமாரசோகவனமழித்துக், கட்டுப்பட்டாரிந்த்ரசித்தன்கையாற்கர்த்தன்காரியத்தால், முட்டுப்பட்டாலுஞ்செயங்கொள்வராகிற்பொன்மோதிரக்கைக்,குட்டுப்பட்டாற்குறைவோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (உஅ)

நீக்குவிசயங் கோள்பவனுக்கும் செயாபசெயகாலந் தெரியாது.

இயல்புடன்றிக்குவிசயங்கொள்வேந்தரென்றாலுமப
செயம்வருங்காலந்தெரிபவரார்திருவுந்திறமும் [ய்க்
புயபெலமுன்னின்றவோவிக்ரமாதித்தன்போர்பொரப்போ
குயவன்கையான்மடிந்தானச்சுதானந்தகோவிந்தனே. (உகூ)

பாலைப் புகட்டுவாள் பாக்கியத்தையும் புகட்டுவாளோ?

சலிக்கக்கணக்கென்னதான்பெற்றபிள்ளைக்குத்தாய்முலைப்
ஒலிக்கக்கனிந்தழவூட்டிவளர்ப்பள்பின்னூழ்வினையால்[பால்
பலிக்குட்படிலன்னையென்செய்வள்பாக்கியம்பாலடையில்
குலுக்கிப்புகட்டுவளோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௩௦)

எல்லை பாழ்பட்டாலும் கொல்லைக் கடமைவிடார்.

சொல்லைப்புரட்டுக்கொடுங்கோன்மணியத்தர்தோஷமெண்
கல்லற்படுத்திக்குடிகளைநோவக்கணக்கெழுதி [ணர்
எல்லைக்குளாநிலப்பாழ்படினும்பிடித்தேருழுத
கொல்லைக்கடமைவிடாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௩௧)

கப்பலேறிப் பட்ட கடன் கோட்டை நாற்றே விடியும்?

இட்டுநோற் றுப்பிறந் தாற்செல்வமுற் றுமிடாதவிதி
பட்டுநாற் றுக்கிருந் தேயுழைத் தாலும்பலிஷெய்துமோ
விட்டுநோக்குங்கப்பலோடியுமேவிடியாமலையிற்
கொட்டைநாற்றேவிடியுமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௧௨)

மானுக் கொரு புள்ளி யேறினலென்ன
குறைந்தாலென்ன?

நிறைந்தேவருங்கப்பலாயிரந்தம்மினின்றோர்கப்பல்
தான், மறைந்தே திகைதப்பிற் றாழ்வென்றெண் ணார்வர்த்த
கர்கள்வனத், துறைந்தேவளர்புள்ளிமானுக்குடம்பினிலோர்
புள்ளிதான், குறைந்தேதல்லான்மிகுந்தேதச்சுதாநந்தகோ
விந்தனே. (௧௩)

கங்கா நதியில் முழுகினலும்
காக்கை அன்னம் ஆமா?

ஒளித்தாலுந்தூர்க்குணம்போமோகுருவுபதேசமந்த்ரம்
அளித்தாலும்புல்லர்நல்லோராவரோசென்றடுத்தடுத்துக்
களித்தாயிரந்தரங்காகமுழுகிக்கங்காநதியிற்
குளித்தாலுமன்னமொவ்வாதச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ( )

கொல்லை பாழானலும் குருவிக்கிரை பஞ்சமா?

தருவிற்பனைமன்னர்கையிளைத்தாலென்னதம்மைநம்பி
மருவித்திரியுஞ்சனங்கள்பசிகொண்டுவாட்டமெய்தார்
பருவக்குறிப்பின்றிச்சாவிபட்டாலும்பயிர்க்கொல்லையிற்
குருவிக்கிரைபஞ்சமோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௧௫)

இராவுத்தனைத் தள்ளின குதிரை குழியும்
பறித்ததுபோல.

மொழிபின்படிநடவாடன்கணவனைமோசஞ்செய்து
பழியுஞ்சுமக்கும்படிசெய்தனம்பப்படார்விசிகம்

பொழியுஞ்சமரிடைராவுத்தனைத்தள்ளிப்போட்டசுவம்
குழியும்பறித்ததொப்பாமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கசு)

கோடிக்குக் காய் கனமா ?

அடித்தமுதூட்டிவளர்த்திடுந்தாய்தன்னகமெலிவாய்
மிடித்திடவும்பெற்றபிள்ளைகளைக்கைவிடநினையாள்
பொடித்தெழும்பிஞ்சுதிரளாயும்பாரம்பொறுக்கும்படர்
கோடிக்கென்னகாய்கனமோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

நெருப்பு சிறிதென்று முன்றானையில் முடியலாமா ?

தண்டாரணியும்மரசிளம்பாலகர்தம்மையெதிர்
கண்டாலிளையரென்றென்னவொண்ணுதுகண்டாரெவரும்
அண்டாநெருப்பைச்சிறிதென்றுமுன்றானையின்முடிந்து
கொண்டாலதுசுடுங்காணச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கஅ)

மீன்குஞ்சுக்கு நீச்சுப் பழக்கவேண்டுமா ?

பிஞ்சுப்பருவமுலைவிலைப்பெண்கள்பெறும்பொருட்கா
வஞ்சிக்கும்வித்தைகுலவித்தைதானவருமவர்க்கு
விஞ்சுக்குளப்புனனீச்சுப்பழக்குவித்தாரெவர்மீன்
குஞ்சுக்குத்தற்குணங்காணச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (ககூ)

நீந்த வறியாதவனை ஆறிழுத்துக்கொண்டுபோம்.

விடுபோர்முகத்தில்கைப்பாரெனச்சுத்தவீரர்சண்டை
இடுபோதொளித்துப்பிழைபாமலாண்மையிலார்மதிகெட்
டடுபோரினிற்புகினீஞ்சறியான்றனையாறிழுத்துக்
கொடுபோனவாறொக்குமேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (உ0)

முற்ற நனைந்தார்க்குக் குளிரில்லை.

குளிரேயனையமெய்ப்பெண்டீர்கணவன்றனையிகழ்ந்து
வெளியேபுறப்பட்டுக்கற்பழிந்தாற்பின்னைவெட்கமென்னை

நளிரே தரும்புனறோய்ந் துடம்பெங்குநனைந்தவர்க்குக்
குளிரேதப்பாலென்பரேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (சக)

நூற்றுக் கிருப்பவர்க் கைம்பதிற் சாவில்லை
நூற்றுக் கிருந்தாலும் கூற்றுக் கிரை.

சோற்றுக்கடன்கொண்டிருக்குஞ்சரீரந்தொலையுநில்லா
தாற்றுப்புனலிற்குமிழியைப்போலென்றழுங்கிலென்னும்
நூற்றுக்கிருப்பவர்க்கைம்பதிற்சாவில்லைநூற்றுக்கப்பால்
கூற்றுக்கிரையென்பரேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (சஉ)

நன்றி செய்த கீரியைக் கொன்ற பழங் கதைபோல்.

நன்றிசெய்தாரென்றறியாமற்றீங்குநமக்குச்செய்தா
ரென்றுசெருக்கவொண்ணாதுகுழந்தையிளந்தசையைத்
தின்றெதிர்வந்ததுகீரியென்றந்தணன்றேவிமுன்னாள்
கொன்றபழங்கதையாமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (சங)

கரையான் புற்றில் அரவங் குடிகொண்டதுபோல்.

அடிகொண் டளந்திட்டுக் கோட்டை யரண்செய்தென் னுண்மையில்லார், கெடிகொண்ட வேந்தர்கைக் கொள்வா ரவரைப்பின் கிட்டவொட்டார், படிகொண்ட மண்ணிற் கரையா னிடும்புற்றிற் பாம்புவந்து, குடிகொண் டிருப்பது வாமச்சு தாநந்த கோவிந்தனே. (சச)

பன்றிக்குட்டிக் கொருசந்தியேன்?

தேட்டிப்பறிக்கின்றவேசியர்வீட்டிற்றிரிந்தலையு
மட்டிக்குக்குலாமருக்காசாரமேன்றெய்வவந்தனையேன்
பட்டிக்கொதுங்கியடிபடுமூர்க்கரும்பன்றியிட்ட
குட்டிக்கொருசந்தியேனச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (சரு)

அப்பருக்குப் பவிஷு வந்தால் அர்த்தராத்திரியிலுங்
குடைபிடிக்கச் சொல்வார்.

நடைகற்குமுன்னங்கொடைகற்றபேர்க்குநடக்கைவந்தாற்
புடையுற்றெவருந்துதிக்கவணங்கிப்புகழ்பெறுவார்

அடையற்பருக்குப்பவிஷ ஊவந்தாலர்த்தராத்ரியினுங்
குடையைப்பிடியென்பர்காணச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

பிடாரியைப் பெண்டுவைத்துக் கொண்டவன் பேயன்.

கண்டனுக்கேற்றவளாக்குலமானுஷிக்கற்பினளாத்
தொண்டனைக்கஞ்சிநடப்பவளாமனைஞ்செய்வதல்லாற் [க்
பிண்டமுந்துண்டமுநேர்ந்தேபிடாரியைப்பெண்டுவைத்து
கொண்டவன்பேயனன்றோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

கொழுமீதிகொள்ளும் குடிச்செல்வமே செல்வம்.

பொடிச்செல்வம் யாசகச் செல்வம் கொடுமைப் பொருட்செல்வமோர், கொடிச்செல்வ மீதலில் லாச்செல்வம் வீண்செல்வ நூற்றுக்குமே, மிடிச்செல்வ மின்றிச் சுகசீவியாக்கொழு மீதிகொள்ளும், குடிச்செல்வ மேசெல்வங் காணச்சு தாநந்த கோவிந்தனே. (சஅ)

கசக்கி முகரலாகாது.

வண்டானதுமெள்ளப்பூமணங்கொள்ளும்வகையதுபோற்
பெண்டாசையுள்ளவர்காமசம்போகம்பெறுவதல்லாற்
கண்டாதரவின்மலரெடுத்தேகசக்கிம்முகர்ந்து
கொண்டான்மணந்தருமோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

தானே கனியாத காய் தடிகொண்டடித்தாற் கனியாது.

அண்டினர்க்கிபவர்தாமேதருவதல்லாதிரப்போர்
தெண்டனைக்காக்கொடுப்பதுண்டோசெழுங்காய்மரத்திற்
கண்டிடிற்றானேகனியாதமுன்கனியத்தடிகைக்
கொண்டடித்தாற்கனியாதச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (ங0)

கிளியை வளர்த்துப் பூனையிற் கொடுப்பாருண்டா?

விடுப்பார்பிழைக்கும்வழியினல்லோரன்றிவேறுபடக்
கெடுப்பார்வசஞ்செய்வரோநம்பினோரைக்கிளிப்பிள்ளையை

எடுப்பார்கைபாரவளர்ப்பதல்லாலெட்டிப்பூனைகையிற்
கொடுப்பாருலகினுண்டோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

எய்தவனிருக்க அம்பை நோகலாமா?

உண்டானகுற்றஞ்சகியாமல்வேந்தனுத்தாரமிட்டால்,
இண்டாடத்தெண்டனைசெய்வார்க்குக்குற்றமுந்தெண்டமு
மோ, அண்டாமல்விற்பிடித்தெய்தோனிருக்கக்கண்டம்பை
நொந்து, கொண்டாலவ்வம்பென்செயுமச்சுதாநந்தகோவிந்
தனே. (௫௨)

ஒரு புத்திரனும் தருபுத்திரனாகான்.

வருபுத்ரவாஞ்சையிற்றெய்வத்தைவாழ்த்திவணங்கிவரந்
தருபுத்ரனைப்பெறிற்காவடிகட்டித்தன்றாய்தந்தையை
ஒருபுத்ரனேனுஞ்சுமந்ததுண்டோவுலகம்புகழக்
குருபுத்ரனேசுமந்தானச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௫௩)

கோக்கரிப்பார்க்கா சொர்க்கம்
தீயில் குதிப்பவர்க் கல்லவோ சொர்க்கம்.

கதிப்பா னடத்துங் குதிரையும் யானையுங் காற்பலரும்,
மதிப்பா லிகல்சுத்த வீரர்க்குச் சொர்க்கம் வருவதுபோல்,
துதிப்பார்க்குங் கொக்கரிப் பார்க்குமுண் டோதுணிந்
தேநெருப்பிற், குதிப்பா ரொருத்திக்கன் றோவச்சு தாநந்த
கோவிந்தனே. (௫௪)

பரத்தைக்குக் கொடுக்கும் பணயத்தைக்
குடிப்பெண் வாங்கிக் குலங்கெடுவாளா?

மிடியிற்கொடுமைக்கிரப்பதல்லாற்குலமேன்மைகுன்றப்
படியிற்பசும்பொன்றரிற்கொள்வரோபரிவாற்பெரியோர்
கொடியபரத்தையர்க்குக்கொடுக்கும்பணயங்கொளென்றாற்
குடியிற்பெண்வாங்குவளோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

கொடுங்கோல் அரசர்க்கீழ்க் குடியிருக்கலாகாது.

திறமுஞ்செங்கோலுமுளமன்னர்நாட்டிற்சிந்தாகுலந்தீர்ந்
துறவுக்குடிசதமென்றிருப்பார்பயிரிட்டுண்பர்கான்
அறவுங்கொடுமைசெயுமன்னர்சீமைக்குள்ளாமிருப்புக்
குறவன்குடியிருப்பேயச்சுதானந்தகோவிந்தனே. (௫௬)

நல்லவர் கண்ணிற்பட்ட நாகமுஞ் சாகாது.

பல்லால்விடங்கக்குநாகந்திகைத்துப்பயந்தொதுங்கி
நல்லார்கண்காணவந்தாலுங்கொல்லார்கண்ணலார்வரினும்
பொல்லாதவரிவரென்னார்மனம்பொறுத்தேயவரைக்
கொல்லாமற்றுங்குவர்காணச்சுதானந்தகோவிந்தனே. (௫௭)

புலையனுக்கு வாக்கு சுத்தியும் ஆணையுமில்லை.

செல்வாய்ப் படும்பனை யேட்டெழு தாமறைச் செம்
மொழிபோற், சொல்வார்சொ னம்பத் தகுவதல் லாமற்
சொல் லைப்புரட்டும், வல்வாய்ப் புலையர்சொ னம்புவ ரோ
நித மாடுதின்னக், கொல்வார்க்கொ ராணையுண் டோவச்சு
தானந்த கோவிந்தனே. (௫௮)

பனங்காட்டி லிருந்துகொண்டு பாலைக்குடித்தாலும் கள்ளென்பார்கள்.

மிடித்தாலுமெத்தப்பசித்தாலுநல்லவர்மேரைதப்பி
வடித்தாயிரந்தரங்கட்குடிப்பார்மனைவாசல்புகார் [போய்க்
படித்தார்கள்கள்ளிறக்கும்பனங்காட்டினிற்பால்கொண்டு
குடித்தாலுங்கள்ளென்பரேயச்சுதானந்தகோவிந்தனே.

பட்சி பசித்தாலும் எட்டிக்கனியைத் தின்னாது. கொள்ளிகொண்டு தலை சொறிந்துகொள்ளார்.

தெள்ளாரமுதக்கடற்கரையெட்டிச்செழுங்கனியைப்
புள்ளானதுபசிகூர்ந்தாலுமேபுசியாதுகண்டாய்
தள்ளாதுகொள்ளிகொண்டேதினவென்றுதலைசொறிந்து
கொள்ளாரெவருஞ்சொன்னேனச்சுதானந்தகோவிந்தனே.

பூவிற்குங் கடையிலே புல்லு விற்பதுபோல.

தேறியமானுஷ்யமுள்ளோர்பெருமைசிறுமைபட
மாறியவினைவிருத்திக்குள்ளாய்நின்றுவாழ்வரென்றால்
வீறியபூமலர்விற்குங்கடையிற்புல்விற்கவிலை
கூறியவாறெருக்குமேயச்சுதானந்தகோவிந்தனே. (௰௧)

குங்குமஞ் சுமந்த கழுதை மணமறியாது.

தமத்தினொளிசெய்யும்பொற்பூஷணங்கடலைச்சுமையாய்ச்
சுமத்தலுமாதர்க்கழகோகணவற்றெழகாதிருந்தால்
சுமத்திப்பொதிச்சுமையாய்ச்சுமந்தாலென்கழுதையுங்குங்
குமத்தின்மணங்கொள்ளுமோவச்சுதானந்தகோவிந்தனே.()

பெருமாள் நினைத்தால் வாழ்வு குறைவா?
பிரமா நினைத்தால் ஆயுசு குறைவா?

நிறையாயரசன்றயவுசெய்தாற்கலிநீங்கியிளம்
பிறையாவளர்ந்துதிரம்புகல்வாழ்வுபிரியப்பட்டு
மறையால்விளங்கும்பிர்ம்மாநினைந்தால்வர்த்திக்கும்வயது
குறையாதெனச்சொல்வரேயச்சுதானந்தகோவிந்தனே. ()

தம்மினந் தம்மைத் தாங்கும்.
முலை சரிந்தால் வயிறு தாங்கும்.

தம்மினமானவர்கையிளைத்தேசரணொன்றடைந்தால்
வம்மினென்றாதரிக்கத்தகுந்தள்ளவழக்கல்லவே
விம்முமென்கொங்கைசரிந்தேவயிற்றில்விழிலதுதாங்
கும்மெனச்சொல்லுவரேயச்சுதானந்தகோவிந்தனே. (௰௪)

கழுதைக்கு விரிகட்டினதினாலே குதிரையாமா?

சதிசெய்யுநீலியைப்பெண்ணொன்றுகொள்ளிற்றனதுகெடு
மதிபதுவாமவன்மேற்குறையில்லையாளிவிட்டால்
சதிபெறவேடவாவிரிகட்டுங்கழுதையைநற்
குதிரையென்றேற்றங்கொள்ளாரச்சுதானந்தகோவிந்தனே.

ஏர் பிடித்தவன் என்ன செய்வான்
பானை பிடித்தவள் பாக்கியம்.

பெண்டகுமில்லவள்வந்தமுகுர்த்தம்பெருகுஞ்செல்வம்
உண்டவள்வாழுமனையிலெந்நாளுமுடிக்கைபொற்பூண்
பண்டமில்லையெனிற்பானைபிடித்தவள்பாக்கியமேர்
கொண்டவனென்னசெய்வானச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

உடும்பு போனாலும் போகட்டும்
கையைவிட்டாற் போதும்.

அடும்பழிகாரனைவெட்டாமல்மன்னித்தனுப்பிவிட்டால்
தொடும்பழிபேசவழக்குமுண்டோதொடர்ந்தேபிடித்த
உடும்பதுபோயினும்போகட்டுங்கைவிடென்றுண்மைசொல்
கொடும்பழியேன்சுமப்பாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே.[வோர்

'கரும்பு ருசியென்று வேரோடே பிடுங்கலாகாது.

வள்ளலெனத்தருந்தாதாவென்றேதினம்வந்துவந்து
கள்ளமனத்திற்பொருள்கேட்கோறுதுகண்டாய்திரளா
யுள்ளகரும்புதித்திப்பெனவேருடனேபிடுங்கிக்
கொள்ளநினைப்பர்களோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (சுஅ)

அழிந்த நந்தவனத்திலே
அசுவ மேய்ந்தென்ன கழுதை மேய்ந்தென்ன?

விதிமுறைநீதிசெங்கோல்கெடத்தேசமெலிந்தலைய
மதிலரண்செய்தலெவர்க்காகநந்தவனமழிந்தால்
எதிரெதிரோடிக்கழுதைகள்மேயிலென்னேறந்தரும்
குதிரைகள்மேய்ந்திடிலென்னச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

ஆடு கொழுக்கிறது இடையனுக்கு லாபம்.

செழித்திடுஞ்செல்விபிறந்தகம்போய்த்திரும்பாமையினால்
கழுத்திடுதாலிகையாற்கட்டினோன்பலகாலம்வந்தே

அழைத்திடக்கூட்டிவிடாரேயிடையனுக்காடுநன்றாய்க்
கொழுத்தலிலாபமன்றோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (எ0)

பன்றியின் பின்போன பசுங்கன்றும் மலந் தின்னும்.

பன்றியுடனுறவாகப்பழகினும்பாற்பசுவின்
கன்றுமலத்தைப்புசிக்குமென்பாரக்கதையதுபோல
சென்றுறவாடிக்கயவர்பின்னேதிரிந்தாலறிவு
குன்றும்வகைக்கிடமாமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (எக)

கொள்ளைக்குப் போனாலுங் கூட்டாகாது.

தேட்டாளர்தம்மிச்சையாய்த்தேடுவர்பொருள்தேடும்வழி
காட்டாரெவர்க்கும்பின்வில்லங்கமாகுமெனக்கதவு
பூட்டாதபொக்கசவிட்டினிற்கொள்ளைக்குப்போய்ப்புகினும்
கூட்டாகுமோவென்பரேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (எ௨)

ஆனை கட்டச் சங்கிலி
தானே யெடுத்துக் கொடுக்கும்.

தொடுத்திடுமூழ்வினைபோகாதெவர்க்குந்தொடருமுற்றும்
இடுக்கண்வருமதுதன்னால்வருங்குற்றமென்பர்தன்னைத்
தடுத்துத்தன்காலிலிடநிகளந்தனைத்தானெடுத்துக்
கொடுத்திடும்யானைகண்டாயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே.(எ௩)

குளத்தைக் கலக்கிப் பருந்துக் கிரையிட்டதுபோல்.

தளத்தைக்கண்டஞ்சிக்குறுமன்னர்கப்பந்தரக்கொள்
வர்போர்க்,களத்துட்படவவர்சீமையைவேந்தீர்கைக்கொண்
டழித்தல், விளர்த்திட்டமீன்களைக்காகம்பருந்துவிருந்துண
வே, குளத்தைக்கலக்கியதாமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

தோட்டிபோ லுழைக்கவேண்டும் துரைபோற் சுகிக்கவேண்டும்.

தோட்டியைப்போலுழைப்பார்பொருடேடிச்சுகிப்பதல்லாற்
பூட்டியறைக்குட்புதைத்துவைத்தாற்புசியாரெவர்க்கோ

ஈட்டிடத்தேன்பலபூவினிற்சென்றுசென்றீயெடுத்துக்
கூட்டியிழப்பதுவாமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (எரு)

துர்சனப் பிள்ளைக்கு ஊரார் புத்தி சொல்வார்.

சற்சனராயுறவுற்றோரைப்பேணித்தவத்தியல்பாய்
நற்சனனங்களெடுத்தாரைமெச்சுவர்நாணமில்லாத்
துர்சனப்பிள்ளைகட்கூரார்சொல்வார்புத்தியென்றுலகோர்
குற்சிதஞ்சொல்வர்மெய்யேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

வயிற்றைப் பீறிக் காட்டினாலும்
மகேந்திரசாலம் என்பார்.

தேறியநெஞ்சிற்பரிசுத்தனென்றுதெளிந்திடினும்
மாறியவன்கண்ணருண்மைகொள்ளாரொருவன்வயிற்றைப்
பீறிமுன்காட்டினுமாகேந்திரசாலப்பிரமையென்றே
கூறியலைப்பர்கள்காணச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (எஎ)

கோழி கூப்பிட்டு விடிகிறபொழுது
துக்கல் துரைந்தா விடியும்?

நிரைத்தோளியிட்டதிரைப்பாண்டின்மேலிட்டநித்திரைகோ
தரைத்தோகையர்வந்தெழுப்புந்தபனன்சமயமறிந் [ஞுந்
திரைத்தோவெனக்குக்கிடங்கூப்பிடாமலிரவிடைநாய்
குரைத்தோவிடியுமென்பாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (எஅ)

உயர உயரப் பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி பருந்தாகாது.

தருவையொப்பாமைந்தருவென்பரோவுத்தமபுருஷன்
உருவையொப்பாருத்தமராவரோகுணமொப்பதல்லால்
குருவியொப்பாயுயரப்பறந்தாலுங்கருடனுக்கூர்க்
குருவியொப்பாமென்பரோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

ஐங்காதம் போனாலும் அகப்பை விலை அரைக்காசுதான்.

ஐங்காதம்போயுமகப்பைவிலையரைக்காசென்பர்காண்
எங்காகிலும்பணமிட்டுக்கொள்ளாரறிவினர்சென்றால்
சிங்காரமானபொற்பூஷணமாடைதியாகம்பெறார்
கொங்கார்துளபத்தனேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௮௰)

மழைக்குத் தண்ணீர் மொண்டு வார்ப்பவர் ஆர்?

மழைக்குத்தண்ணீர்மொண்டுவார்ப்பவராரிந்தவையகத்
தோர், பிழைக்கப்பொழிவதுகற்குணங்காண்பெறும்பேற்
றினுக்காய், அழைக்கக்கசேந்திரன்மூலமென்றன்றதினன்பி
னுளம், குழைக்கக்கராவரிந்தாயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே.()

நரிவால் பற்றி நதி கடக்கலாகாது.

திண்டாடவெட்டும்ரணகளத்திற்செயங்கொள்ளும்வலி
கண்டாலெதிர்நிற்பர்கூளப்படையைக்கைக்கொண்டுபுகார்
அண்டாதவெள்ளத்திலோடங்கொளாமலடுநரிவால்
கொண்டாறுதாண்டுவரோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே (௮௨)

குடியிருக்கிற வீட்டிலே கொள்ளி வைத்தாற்போல.

நள்ளிருட்போதில்விளக்கிட்டதாநல்லவரிருந்தால்
தெள்ளியசீர்பெறும்வீட்டுக்கழகென்பர்திம்பர்வந்தால்
தள்ளிவிடாமற்குடிவைத்துக்கொள்ளிற்றமதிறப்பிற்
கொள்ளிவைத்துக்கொண்டதாமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே.()

தலைவன் நிற்கத் தண்டு நிற்கும்.
தலைவன் மயங்கச் சர்வம் மயங்கும்.

போர்க்கத்திகட்டிக்கொண்டேதுரையானவன்போர்முகத்
வரக்கொக்கரித்தெழுஞ்சேனையஞ்சாதுவரும்விசயம் [தில்

அரக்கர்க்கிராமனெதிர்நிற்கலங்கையழித்ததன்று
குரக்குப்படையல்லவோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௮௪)

குழந்தையுந் தெய்வமுங் கொண்டாடின இடத்திலே.

அண்டாரெவருங்குணவீனர்செல்வர்களாயிருந்தும்
கண்டாதரவினமைத்தால்வருவர்கிளினம
துண்டாய்க்குழந்தையுந்தெய்வமுநித்தமுறவுசெய்து
கொண்டாடமுன்னிற்குமேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

கோணக்கொம்பேறியென்ன குதிரையேறியென்ன,
வீணர்க்குங் கீர்த்திக்கும் மெத்தவுந் தூரம்.

பூணத்தகும்புகழ்ப்பூஷணங்கொள்ளப்பொருளுதவா
வீணர்க்குங்கீர்த்திக்குமெத்தவுந்தூரமிகுஞ்செல்வராய்க்
காணத்தையுண்ணுங்குதிரையிலேறிற்களிக்குலம்போற்
கோணக்கொம்பேறிலென்னமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

பன்றிக்குட்டி பருத்த யானைக்குட்டியாமா?

வெஞ்சரக்குப்பைதொடுத்தெய்யவேவெற்றிராகவன்கைச்
செஞ்சரத்துக்கிணையாமென்பரோவிட்டதினிதின்று
சஞ்சரிக்கும்பன்றிக்குட்டிகடாமதத்தாரைபொங்கும்
குஞ்சரக்கன்றுக்கொவ்வாவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௮௭)

தன்னைக் கொல்லவந்த பசுவைத்
தான் கொன்றும் பாவமில்லை.

ஆறியவெஞ்சினத்தீமூளச்செய்யினரசர்கொல்வார்
தேறியநெஞ்சன்றனைக்கொல்லவந்தசினப்பசுவை
மாறிடக்கொன்றிடிற்பாவமிலையென்றவையகத்தோர்
கூறியவார்த்தைபொய்யோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

செம்பாலடித்த காசுங் கோடார்.

வம்பாவசைக்கவிநாறுசொன்னாலுமைதாவுமென்னார்
தம்பாடுசொல்லிவழிவிடுவார்கடனைப்புலையர்

செம்பாலடித்திடுங்காசுங்கொடார்செய்யரோகுதிரைக்
கொம்பாகிலுங்கொடுப்பாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (அகூ)

பொருளும் போகமுங் கூடவாரா.

கூடவாராதிட்டபொற்பூஷணங்கடுரையெனக்கொண்
டாடவாராதுசதுரங்கசேனையுமாண்மையும்போம்
ஓடவாராதெமதூதர்வந்தாலுள்ளரொக்கமுந்தன்
கூடவாராதென்றெண்ணுரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கூ0)

இயல்பாய் மணமில்லாத சந்தனக்கட்டை
யிழைத்தாலுங் குழைத்தாலு மணக்காது.

அழைத்தாயிரந்தரம்புத்திசொன்னுலடங்காதவம்பர்
தழைத்தாலுமென்னவர்கெட்டாலுமென்கந்தமற்றகுற
டிழைத்தாயிரந்தாஞ்சாணையிற்சுற்றியெடுத்துநன்னீர்க்
குழைத்தாலும்வாசந்தராதச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கூக)

கூடியிருந்து குலாவுவார் வீட்டில்
ஓடியுள்ளுங் கூழுமினிதே.

சூழாதுவண்டினஞ்செண்பகப்பூவைத்தொடாதுவெறும்
பாழானநத்தத்தெருக்கின்றபூமணம்பற்றிப்புல்லும்
தாழாதுநட்பினுறவுகொண்டாடத்தக்கார்மனையில்
கூழாகிலுமினிதேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கூஉ)

ஆயிரம் பசுக்களி லொருபசு வுதைத்துக்
கொண்டால் என்ன?

நண்டாதருள்செயுந்தாதாக்களிலொருத்தன்மறுத்தல்
கண்டாலதுகொண்டுதாழ்வல்லவேகலியாலிரப்போர்க்
குண்டானபால்கறக்கும்பசுவாயிரத்தொன்றுதைத்துக்
கொண்டாற்குறையென்பரோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

இறந்தவன் பிள்ளை இருந்தவ னடைக்கலம்.

இடைப்படச்செத்தவன்பிள்ளைநன்றாகவிருந்தவன்கை
அடைக்கலமென்றுலகஞ்சொலுமேயதுபோற்றமியேன்
மிடைப்படப்பார்த்திருந்தாற்றகுமோபசுமேய்த்தவந்நாள்
குடைக்குவடேந்தினையேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கூச)

கரும்பு கசப்பது வாய்க்குற்றம்.

வணங்காருன்பாதங்கள்வாழ்த்தாருன்னுமங்கள்வாழ்த்
திசித்தம், இணங்காரறிவற்றபுல்லர்நல்லோர்தம்மியற்கை
குன்றார், கணங்காணுங்கட்டிக்கரும்புதின்பார்க்குக்கசப்பது
வாய்க், குணங்காண்கரும்பதென்றாரச்சுதாநந்தகோவிந்த
னே. (கூரு)

நடந்தார்க்கு நாடெங்குமுறவு, கிடந்தார்க்குப் பாயேயுறவு.

நடந்தார்க்குநாடெங்குநல்லுறவாகுநடையொழிந்து
கிடந்தார்க்குப்பாயவுறவன்றியென்னென்றுகேட்பவரார்
இடந்தாவெனக்குன்பதமேகதிசிற்றிடைச்சியர்பாற்
குடந்தாவியமுகுந்தாவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கூசு)

கரும்பு தின்னக் கூலி கொடுப்பார்களா?

வாலியைக்கொன்றுசுக்ரீவனைப்பட்டத்தில்வைத்துமுந்நீர்
வேலிகடந்திலங்கைவிடணனைவிளங்கவைத்தாய்
காலியைமேய்த்துள்ளபால்குடித்தாய்நற்கரும்புதின்னக்
கூலிகொடுப்பவராரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கூஎ)

வல்லார் இளைத்தால் வந்திளைப்பாறுமென்று சொல்லாதிரார்கள் சுத்தவீரர்கள்.

வல்லாரமர்செய்துகையிளைத்தாலவர்வம்மினெனச்
சொல்லாதிராரிளைப்பாறுமென்பார்சுத்தவீரர்படை
எல்லாமிழந்துநிராயுதனாய்நின்றராவணனைக்
கொல்லாதுவிட்டனையேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கூஅ)

வஞ்சகர்க்கெத்தனை வாத்சையாய் நடக்கினும்
நெஞ்சகந்தன்னில் நேசங் கொள்ளார்.

நெஞ்சாரவஞ்சகர்க்கெத்தனைசெய்யினுநேசங்கொள்ளார்
அஞ்சாயன்மென்குயின்முட்டையைத்தன்முட்டையாமென்
எஞ்சாதடைகிடந்தாங்கருங்காகமிகல்விளைக்கக் [றெண்ணி
குஞ்சாகிப்பூங்குயிலாமச்சுதானந்தகோவிந்தனே. (கூகூ)

மஞ்சனந்தேடிமலர்தேடியுன்னைவணங்கப்பெற்றேன்
நெஞ்சகந்தன்னினினைக்கப்பெற்றேனினியாகிடினும்
அஞ்சலன்றென்னவுனக்கேபாமடலாழிகொண்டு
குஞ்சரங்காத்தவனேயச்சுதானந்தகோவிந்தனே. (க00)

தேனேயெனுமொழிமானார்கலவியிற்சேர்ந்துறினும்
தானேயெனக்குன்பதந்தருவாயன்றுசானகிக்கா
மானேயெனவந்தமாரிசன்மேற்செலவாளிதொட்ட
கோனேசக்ராயுதனேயச்சுதானந்தகோவிந்தனே. (க0க)

முந்தச்செனனத்தில்யான்செய்தபூசைமுயற்சியிற்கோ
விந்தச்சதகம்விண்ணப்பஞ்செய்தேனென்வினைதொலைத்தே
இந்தச்செனனத்திற்றுன்பப்படாமலிருந்திடவை [ன்
குந்தப்பதவிபெற்றேனச்சுதானந்தகோவிந்தனே. (க0உ)

கோவிந்தசதகம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

கோவிந்த சதகத்தின்

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி.

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீராமஜயம்.

எம்பிரான் சதகம்

பாயிரம்.

காப்பு.

என்றுந் திருமாற்கே யாளாவே னெம்பெருமான்
என்று மெனக்கே பிரானவான்—என்றும்
பிறவாத பேருளன் போரா யிரழம்
மறவாது வாழ்த்துகவென் வாய்.

ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர் பாடல் போற்றும்
அரிபத்தன் கோபால கிருஷ்ண னன்பால்
கேள்வியாற் றனதறிவின் மிகுதி யாலுங்
கிருபைகூர் குருகடா க்ஷத்தி னாலும்
தாழ்வில்லா வெம்பிரான் சதகந் தன்னைச்
சாற்றினன் போற்றியன்ப ரேத்தும் வண்ணம்
கேள்வியா லனுதினமுங் கீர்த்திப் பார்கள்
கிளர்விஷ்ணு வைகுந்தத் துளராய் வாழ்வார். (௧)

பிடிபடா மறைபடித்து வேத மார்க்கப்
பிரதிஷ்டா பனசார்ய ருபதே சத்தை
அடைவுடனே யெழுபத்து நால்வர்க் கீந்தே
அவர்கள்சிங்கா தனக்குருக்க ளாக வைத்தோர்

உடையவரெம் பெருமானுர் பாஷ்ய காரர்
உயர்பூதூர் வள்ளலார் நினைந்தோர்க் கெல்லாம்
இடராறுக்கு மெதிராசர் விப்பிர துங்கர்
எங்களிரா மாநுசர்தா ளிறைஞ்சு வோமே. (உ)

கிம்புருடர் கருடர்காந் தருவர் சித்தர்
கின்னரர்வித் தியாதரர்சங் கிதம் பாடத்
தும்புருநா ரதர்சனகா தியர்நற் சேடன்
சாருடனே ரிஷிமுனிவர் பலரும் போற்ற
அம்புயனுன் மறையோத வீற்றி ருக்கும்
அச்சுதனே யுனக்கென்றன் புன்சொல் லாலே
எம்பிரான் சதகமென விருத்தத் தாலே
இசைப்பதற்கே முன்னிற்பா யெம்பி ரானே. (ங)

பாயிர முற்றிற்று.

நூல்.

திருமாது வீற்றிருக்குங் கமல மார்பா
திகிரிசங்கந் தரித்தருளுஞ் செய்ய கையா
கருமாணிக் கக்கிரிபோ லிறத்த மெய்யா
கதிரிரவி மதியிரண்டுங் கண்ணுங் கண்ணு
அருமாம றைப்பொருளா மாதி தேவா
அனைத்துலகும் படைத்தளித்திட் டழிக்கு மையா
இருபாத மலர்போற்று மெய்யர் நெஞ்சில்
இருத்திநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (க)

மாதவர் திருமங்கைக் குபதே சித்த
மாதிரஞ்சே னைபதிமெய்ச சடகோ பன்சீர்
நாதமுனி யுடனுய்யக் கொண்டார் மிக்க
ஞானமணக் கானம்பி யாள வந்தார்

நீதிபுனை பெரியநம்பி யுலகம் போற்றும்
 நிகரில்இரா மாநுசனல் லுபதே சம்பெற்
றேதமற வெழுபத்து நாலு பேருக்
 கெதிராச னுரைக்கவைத்தா யெம்பி ரானே. (உ)

பூதலத்தி லுண்டான தலங்க டம்மில்
 புண்ணியகோ டித்தலமொன் றுய்ந்து பார்த்தே
வேதநெறி யாலாதிப் பிரமன் றானும்
 மிகத்திருக் கச்சியில்வந் திறங்கி யுற்றே
ஆதரவா யத்திகிரித் தலத்தி லோமம்
 அன்றவன்றான் பண்ணவந்த வோம குண்டத்
தேதமற வந்துதித்தே வரங்க ளீந்தாய்
 எண்ணரிய வருளாளா வெம்பி ரானே. (௩)

உன்னுடைய வுடன்மயமே பூமி யெல்லாம்
 உனதுசெவ்வாய் நீர்மயமே யுதக மெல்லாம்
மின்னியநின் கண்மயமே தேயு வெல்லாம்
 வீறியநின் சுவாசமய மேகாற் றெல்லாம்
நின்னினைவின் மயமேயா காய மெல்லாம்
 நின்மூர்த்தி மயமுயிர்க ளுணர்வி லெல்லாம்
என்னுடலோ டுயிர்செய்கை யெல்லா நீயே
 இரண்டுபண்ணி யலைப்பதென்னோ வெம்பி ரானே. (௪)

அருளாளா வேகவதி நதிசூழ் கச்சி
 அத்திகிரி நாதாவே தாக மத்தின்
பொருளாநா ராயணனே வாசு தேவா
 புண்ணியகோ டிக்கிறைவா தேவ ராசா
மருளான விரணியன்றான் குறித்த தூணில்
 வந்துதித்த நரசிங்கா வரத ராசா
இருளான தனுகாம நின்றாள் போற்றி
 ஈடேற நினைவளிப்பா யெம்பி ரானே. (௫)

பண்ணியிடும் பணிபலவே பொன்னென் றேயாம்
பாண்டத்தின் பேர்பலவே மண்ணென் றேயாம்
வண்ணமிகும் பசுப்பலவே பாலொன் றேயாம்
வகையேழி லுடல்பலவே சிவனென்றும்
நண்ணுமறு சமயங்கள் பேர்வே றல்லால்
நாதனீ யொருவனே யவர்க டம்மை
எண்ணியே செயுந்தொண் டருச்சைக் கெல்லாம்
இரங்கிவரந் தருகின்ற யெம்பி ரானே. (௬)

கேசவநா ராயணமா தவகோ விந்த
கிளர்விஷ்ணு மதுசூத கேடி லாத
நேசதிரி விக்ரமனே வாம னுசிர்
நிறைந்தருளுஞ் சிதரா விருடி கேசா
மாசிலெழில் சேர்பதும நாபா வெங்கும்
வளர்தாமோ தரவெனும்பேர் பன்னி ரண்டிற்
சிசன யெண்டிசையுட் புறம்பு கிழ்மேல்
இவையிரா நிடத்துறைவா யெம்பி ரானே. (௭)

சங்கர்ஷ ணவாசு தேவா முத்தி
தரும்பிரத்தி யும்மன வனிருத் தாசிர்த்
துங்கபுரு டோத்தமனே யதோட்ச சாவெஞ்
சுடர்நார சிங்கவெழி லச்சு தாநீள்
அங்கசனுர்த் தனவுபேந் திரனே மிக்க
வரிகிருஷ்ண வென்றுதிரி சந்தி தோறும்
எங்குமுள்ள பூசுரர்கள் சந்தி பண்ண
இருத்திநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (அ)

அச்சுதனே மாதவனே தேவ தேவா
ஆதிபுரு ஷோத்தமனே யரியே மாலே
பச்சைநிறக் காகுத்தா வாசு தேவா
பரந்தாம னேமுகுந்தா பதும நாபா

நச்சரவின் மிசைநடித்த கோவிந் தாஸ்ரீ
   நாராய ணகேச வாவென் றன்னை
இச்சையுடன் றுதிப்பதுவே யெனக்குப் போதும்
   இதற்கிணையா யேதுமில்லை யெம்பி ரானே. (௯)

பரப்பிரம மாமாதி மூல மேநீ
   படைத்தளித்திட் டழித்துவிளை யாட வென்றே
திருத்தமுடன் பிரமாவாய்ச் சிருஷ்டித் தன்றே
   ஸ்ரீபதியாம் விஷ்ணுவா யுயிரைக் காத்து
உருத்திரனு யுயிரையெல்லாஞ் சங்க ரித்திட்
   டோருருவே மூன்றுருவாய் மூன்று மொன்றாய்
இருக்குமெழி லச்சுதநின் மகிமை சற்றும்
   இமையவர்க்குங் காணவரி தெம்பி ரானே. (௧௦)

சிட்டிக்கப் பிரமாவைக் கருணை யாலுன்
   திருநாபிக் கமலத்தே செனிக்கச் செய்தாய்
மட்டற்ற செனனமெல்லாங் காமத் தாலே
   வர்த்திக்க மன்மதனை மனத்திற் றந்தாய்
நெட்டுற்ற விப்புவியிற் பிறந்த வெல்லாம்
   நீறாக்க வுருத்திரனைப் பிரம னீந்தான்
இட்டத்தே யேகனு யிராதே யிங்ஙன்
   என்செய்தா யச்சுதனே யெம்பி ரானே. (௧௧)

பலர்கூடி யிருந்தசந்தை கலைந்த தொக்கும்
   பழுத்தாலிற் பறவைகள்சேர்ந் தகன்ற தொக்கும்
நலமாகச் சூளையொன்றில் வெந்த பாண்டம்
   நாற்றிசையும் போயுடைந்து போவ தொக்கும்
சலதிதனில் மிதந்திரண்டு சாஷ்டங் கூடிச்
   சடக்கெனவே பிரிந்ததொக்குஞ் சமுசா ரந்தான்
இலதாகத் தெளிந்துனது திருத்தாள் போற்றி
   ஈடேற நினைவளிப்பா யெம்பி ரானே. (௧௨)

அறக்கொடிய பவமெடுத்தா லதினா ருண்டில்
ஐம்பதுகித் திரைபோய்மற் றைம்ப தாண்டில்
சிறுக்குழந்தை பேதையொடு பால னென்றே
திரிந்துபசி பிணிமூப்புத் துன்ப மேவிக்
கறுத்தமயிர் வெளுத்துடலங் கூனிப் பல்போய்க்
காதுகெட்டுக் கண்மூடிக் குழறிப் பேசி
இறக்கமுற்றுக் கிடந்திறக்கும் பிறவி வேண்டேன்
இனிக்கரையேற் றச்சுதனே யெம்பி ரானே. (கங)

பாதத்திற் பிரியாம லிருக்கும் கங்கை
பாமேட்டி பிறந்ததுந்திப் பதுமத் தண்பூ
தீதற்ற கௌத்துவமா மணிபூ ணாரம்
தேசுளபீ தாம்பரநீ யுடுக்குங் கூறை
வேதத்தை விரிஞ்சனுக்கு நீபோ தித்தாய்
விண்ணவர்க்குன் றிருக்கையா லமுத மீந்தாய்
ஏதற்று நாரணனே யுனைப்பூ சிப்பேன்
இமையவர்தம் பெருமானே யெம்பி ரானே. (கச)

அன்றாதி யாமரியே யுனது நாமம்
ஆயிரத்திற் பலவாத லொன்றே யாதல்
பன்னுளுங் கீழ்க்குலத்தோ ரெண்ணி னாலும்
பாலிருக்குங் கோபாலர் பாண்ட மொப்பார்
நின்னாம மெண்ணாமற் றர்க்கம் பேசும்
நெறியில்லார் குலம்பார்ப்பா ரானக் காலும்
இன்னாத கள்ளிருக்கு நவபாண் டத்திற்
கிணையிதுசத் தியமரியே யெம்பி ரானே. (கரு)

வளைவான பெரும்பல்லு மெரிந்த கண்ணும்
மைம்மலைபோற் காத்திரமு முடைய காலன்
அளவான பெரும்பாசங் கொண்டே யென்றன்
அங்கத்தைப் பிணமாக்கி யாவி யென்னும்

ஒளிவேறு யாதனு சரீரக் கூட்டில்
உறப்பண்ணித் தெண்டிக்கு மிடரா னுயேன்
இளையாம லிப்பொழுதே யடிமை கொள்வாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (கசு)

அச்சுதநின் மெய்யடியா ருகந்தே யிட்ட
அணுவெனினு மகமேரு வாகக் கொள்வாய்
நிச்சயமா யுனைநம்பி யென்னு மூடர்
நினைந்திடிலோர் நூற்றையொன் றுயுங்கொள் ளாயால்
நச்சிமற்ற பிதிர்க்களுக்குந் தேவ ருக்கும்
நமஸ்கரித்துப் படைத்தவெல்லா நதியின் வெள்ளம்
இச்சையுடன் சமுத்திரத்தே சேரு மாபோல்
எல்லாங்கைக் கொள்கின்று யெம்பி ரானே. (கஎ)

தந்தைதாய் தினும்பண்டம் பிள்ளை வாயில்
தானிட்ட சேடத்தைக் கேட்டு வாங்கிச்
சிந்தைமகிழ்ந் தின்பமுறத் தின்னு மாபோல்
தேவரவுன் னுடைமையைநீ யடியார்க் கீய
அந்தவுன்றன் மெய்யடியார் பத்தி யாலே
அளித்தகூ ழமுதினையுண் டேப்ப மிட்டே
இந்திரைக்கு மிதுதிட்டங் காட்டித் தொண்டர்
ஏற்றமதைத் தெளியவைத்தா யெம்பி ரானே. (கஅ)

மன்னவராய் வாழ்ந்துசுகித் திருந்த பேரை
வறுமையராய்ச் சலித்திரந்து திரிய வைப்பாய்
அன்னமரி தாயிரந்து திரிந்த பேரை
அதிகராய் வாழ்ந்துசுகித் திருக்க வைப்பாய்
நின்னருளே யல்லாமல் யாவ ருக்கும்
நினைத்தபடி நேரொன்று தாகை யாலே
தென்னதிரு விளையாட்டுன் மகிமை சற்றும்
இமையவர்க்குங் காணவரி தெம்பி ரானே. (கசு)

அருளுடன்மீன் பார்த்தக்காற் சினைதான் குஞ்சாம்
ஆமைமுட்டை தாய்நினைந்தாற் குட்டி யாகும்
பரிசத்தாற் பறவைமுட்டை குஞ்ச தாகும்
படியிலிவை யிற்கடையாக் கிடக்கு நாயேன்
கருணையினாற் குருமூர்த்தி பார்த்த தாலும்
கருத்தாரத் திருவுளத்தே நினைத்த தாலும்
இருபதத்தைத் தலையில்வைத்த பரிசத் தாலும்
இருளறுத்தே னச்சுதனே யெம்பி ரானே. (உ0)

சக்கரஞ்சங் கிருபுயத்திற் பொறித்த பின்பு
தயவுடனே பன்னிரண்டு திருமண் சாத்திச்
சிக்கெனவே தாசனென்று நற்பே ரிட்டுச்
செவிகுளிர மந்திரமு முபதே சித்து
அக்கினியிற் செந்துளவக் காஷ்டங் கூட்டி
ஆவினெய்யாற் புனர்செனன வோமம் பண்ணி
இக்கிரியை யைந்தினாற் றிருத்திக் காக்கைக்
கெழிற்குருவா யுதித்தனையே யெம்பி ரானே. (உக)

மணியிசைக்கா வந்திடுமான் செவியான் மாயும்
மகிழ்புணர்ச்சிக் காகவிப மண்ணிற் சிக்கும்
கனல்விளக்கைக் கண்டுவிட்டில் வீழ்ந்து பொன்றுங்
கடுந்தூண்டிற் கவ்விமச்சம் வாயான் மாளும்
அணுகியளி நாசியிற்சென் பகமோந் தெய்க்கும்
ஐம்பொறியு முடையநா னலைந்தி டாமல்
இணையிலுப தேசத்தாற் றிருத்திக் காக்கைக்
கெழிற்குருவா யுதித்தனையே யெம்பி ரானே. (உஉ)

ஆகார நித்திரைமை தனம்ப யந்தான்
அனைத்துயிர்க்கு முண்டுநரர்க் கதிகம் ஞானம்
சேகாரு நல்வினைதீ வினையி ரண்டால்
சிற்றின்பம் பேரின்பஞ் சேர்ந்தி டாமல்

நாகாரி வாகனனே கேச வாநின்
நற்பதங்கண் டடேறக் குருவு ரைக்கும்
ஏகாந்த வுபதேசப் பொருளை நம்பி
எண்ணமெய்ஞ்ஞா னந்தருவா யெம்பி ரானே. (உங)

பெருத்திருந்த பூசினிப்பூ வின்கீழ்க் கொட்டை
பெருத்துயர்ந்து காயாய்ப்பூத் தேய்ந்தாற் ரூற்போல்
கருத்திலுறு நல்லறிவை வீறெட் டாமல்
கபடமுறும் புல்லறிவு மேலிட் டந்நால்
குருப்பகரு முபதேசப் பொருளை நம்பிக்
குறைவறவே யுருவேறத் திருவு மேறி
இருட்பறந்து மெய்ஞ்ஞானம் விளங்கச் செய்தாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (உச)

உப்புததி தேனுததி கருப்பஞ் சாற்றின்
உததிநெய்யி னுததிதயி ருததி யுன்றன்
வைப்பெனும்பா லுததிநன்னீ ருததி யென்னும்.
வளைகடலே ழுண்டாக்கித் தீவுண் டாக்கித்
கப்பலுடன் சோங்குமரக் கலமுண் டாக்கிக்
கடலோடிக் கரையேறக் கற்பித் தாற்போல்
இப்பிறவிக் கடலேழுங் கடந்தே யுய்கைக்
கெழிற்குருவா யுதித்தனையே யெம்பி ரானே. (உரு)

சீராமா வென்றொருகா லுரைத்தா லுன்றன்
திருநாம மாயிரத்துக் கிணையா மென்றே
நீராருஞ் சடையான்பா கத்து மைக்கு
நிகழ்த்திடலம் மத்திரத்துக் கிணையொன் றுண்டோ
பாராரு மதுதனையுச் சரித்தி டேறப்
பத்துருவில் ராமனென்றே முக்கால் வந்த
ஏராரும் பரசுரா மாஸ்ரீ ராமா
எழிற்பலபத் திராமா வெம்பி ரானே. (உசு)

சீரியே நின்கோயிற் றுவார பாலர்
செயவிசய ரிருவருநின் னேவ லாகும்
காரணத்தா லிரணியனே டிரணி யாட்சன்
கடியரா வணனுடனே கும்ப கர்ணன்
மாரிநிகர் சிசுபால னுடனே தந்த
வக்கிர னு மாகமுக்கால் வதைத்து மீண்டும்
ஈரமுடன் பண்டையிலுஞ் சாரு பந்தந்
தேற்றமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (உஎ)

கரியுன்னி மூலமே யென்ற மட்டிற்
கராவைவதைத் தொருநொடியிற் கரியைக் காத்தாய்
உரிகின்ற துகில்வளர க்ருஷ்ணு வென்றே
உரைத்தளவிற் றுரௌபதைக்கு மானங் காத்தாய்
அரியெங்கு முளனென்றோர் பாலன் சொல்ல
அக்கணத்திற் றூணினர சிங்க மானய்
எரிகின்ற பெருந்தணலை யவனுக் கன்றே
இமசலமாக் கினையரியே யெம்பி ரானே. (உஅ)

திருமணிட்டு நீறுமிட்டுத் திகழ்வை தீகச்
சிபெரிய வயிட்டிணவர் சைவர் புத்தர்
அருகர்சம ணர்கள் துருக்கர் கர்த்தா வுண்டென்
னறுசமயத் தோர்களுக்கு மிறைவ னீயே
றருமநெறி பதிவிரத மறையொ ழுக்கம்
தயவுசமஞ் சத்தியஞ்சு ளுடைய பேர்க்கு
இருளறுத்து மெய்ஞ்ஞானம் விளங்கச் செய்வாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (உகூ)

திருக்கச்சி நம்பியுனை நம்பிச் செம்பொற்
றிருவால வட்டகயிங் கரியஞ் செய்து
பெருக்கமுடிக் தேதிருவாய் மலர்ந்து பேசிப்
பேதமற்றுத் திட்டமா யிருக்க வோர்நாள்

கருக்கலினி லருளாளன் மறைவிற் றாங்கக்
காணும லருளாளா வென்ன நீவந்
திரக்கமுடன் கைவிளக்குப் பிடித்துச் சென்றாய்
இயல்சக்க ராயுதனே யெம்பி ரானே. (௧0)

திறத்தபொய்கை யார்பூதத் தார்பே யாழ்வார்
திருமழிசை யார்வில்லி புத்தூ ராழ்வார்
அறிக்கமிகுங் குலசேக ராழ்வார் ஞான
ஆரணத்தைத் தமிழ்செயுநம் மாழ்வார் பத்தி
குறைச்சலில்லாத் தொண்டரடிப் பொடியாழ் வார்பண்
குளிர்ந்தசொல்லா லிசைபாடுந் திருப்பா ணாழ்வார்
இறக்கவெட்டிப் பறித்ததிரு மங்கை யாழ்வார்
இவர்பதின்மர்க் கருளினையே யெம்பி ரானே. (௧௧)

பத்துப்பே ராழ்வார்கள் தமினம் மாழ்வார்
பாதார விந்தத்தைப் பணிந்து பாடி
முத்திபெற வருமதுர கவியாழ் வாரும்
மூதறிவா ளுயர்வேதப் பொருளைக் கொண்டு
உத்தமமாம் பாமாலை யொடுபூ மாலை
உகந்துனக்குத் தருங்கோதை யாருங் கூட
இத்தலத்திற் பன்னிரண்டு பேராழ் வாரென்
றெண்ணமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (௧௨)

அருளுடனே பொய்கையா ருறங்கப் பூதத்
தாழ்வார்வந் திருவரா யிருக்கப் பேயார்
சொரிமழையிற் போய்மூவ ராகி நிற்கச்
சொலற்கரிய நீநாலாம் பேராத் தோன்றிக்
கருணையுட னம்மூவர் பாடல் கேட்டுக்
கமலமலர்த் திருவடிவீ டாகப் பாலித்
திருளறவே கோவலூ ராய னென்
றிடைகழியி னின்றனையே யெம்பி ரானே. (௧௩)

வெயிற்காயு மாதித்தன் கனகத் தேர்க்கு
விடநாகம் வடஞ்சகடோன் றேழு வாசி
சயத்தாலா காயத்திற் றேர்ந டாத்தும்
சாரதிகா லிரண்டுமில்லா முடவ னுன்றன்
மயத்தான்மா மேருவைத்தேர் சுற்றிச் சுற்றி
மறைந்துதிப்ப தேதினமா நின்வே தத்தின்
இயற்சேரும் பிரமகற்பங் கிரானை நன்னுள்
இதிற்றேன்ற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (கச)

உதித்துவரும் போதுமத்தி யானப் போதும்
உயரத்த மலைவாயிற் புகுதும் போதும்
மதத்தசுர ருக்கனைத்தேர் நடத்தொட் டாமல்
வளைந்துபொரத் திருநாபிக் கமலம் வந்த
விதிக்கடவு ளுரைத்ததிரு மந்தி ரத்தால்
விப்பிரர்கள் யாவருமுச் சந்தி தோறும்
எதிர்த்திறைத்த நீர்க்கணையா லசுரர் கீழ்ப்பட்
டெதிர்நடக்கப் பண்ணுகின்று யெம்பி ரானே. (கரு)

திண்ணமுடன் பாண்டுவுக்குச் சாப முற்றும்
திறற்றரும ஹற்பவித்தா னென்ற மட்டில்
கண்ணில்லாத் திரிதராட் டிரன்றன் றேவி
காந்தாரி கெற்பம்விழப் புடைத்துக் கொள்ள
மண்ணிலது பொன்றுமுன் முனிவி யாசன்
வந்தெடுத்துப் பலகலசத் தடைத்து நின்பேர்
எண்ணவது நூற்றுவராய்ப் பிறக்கச் செய்தாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (கசா)

விண்ணுலகு மண்ணுலகு மசுரர் மிஞ்சி
வேதமற்று வேள்வியற்று நீதி யற்றுன்
பெண்ணென்னுங் குலமிரண்டும் வரம்பு கெட்டுப்
பிரமாவும் படைப்பொழிந்திட் டிருந்த நாளில்

தின்னமுடன் கெருடவா கனமீ தேறித்
திறலசுர ரனைவரையுங் கொன் று தேவர்
எண்ணவுல கேழும் படியப் பண்ணுய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (௧௭)

வன்னியினன் புகழ்விசுவ தேவன் சுத்த
வருணன்வயிஷ்க் காரணிய னிந்தி ரன்சிர்
நன்னெறிசேர் தேவமுனி யேக பாதன்
நமன்வாயு வுமைபிதுர்க்க டனக் குபேரன்
கொன்னமருஞ் சங்கரனுர் விதியோ னென்னும்
குறைவிலா விவர்கள்பதி னைந்து பேரும்
இன்னமுத மதிக்கலையைத் தினமொன் ருக
என்றுமுண வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (௧௮)

முதற்பிறையா மென்னுமோர் கலையிற் கூடி
மூவைந்தும் வளர்ந்துகலை பதினைருகும்
மதிக்கலையிற் பதினைந்தைச் சுரருண் டென்று
வந்திதனைக் கூடுமமா வாசை நாளில்
கதிர்ப்பருதி பசும்பயிர்புல் கன்ம ரத்திற்
கலந்தணைந்து பசுவிடத்தே வந்து கூடி
இதிற்பஞ்ச கவ்வியத்தால் பனுமோ மத்தால்
இந்துதிக்கப் பண்ணுகின்ருய் யெம்பி ரானே. (௧௯)

காமனுரு விலிபுரவி கிளிதேர் காற்று
கடல்முரசங் குயில்காளஞ் சேனை மின்னுர்
மாமகரங் கொடிகரும்பு சிலைநாண் வண்டு
மலர்கணைக ளிவைகொண்டே மதனை விறிப்
பூமியுயர் வானமெங்குஞ் சஞ்ச ரித்துப்
பூங்குணையெய் தான்பெண்ணைப் பொருத்திக் கூட்டி
ஏமநிறத் தயன்படைப்பு மிவனல் வர்த்தித்
தேற்றமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (௨0)

பட்டமற்றுப் பதினுலாண் டடவி யுற்றுப்
பத்தினியுஞ் சிறைபோய்ப்பின் னேனு நீயும்
மட்டறவே சலித்திருக்கச் சுக்கி ரீவன்
வந்துதவக் கவித்திரளாற் சேது கட்டித்
திட்டனெனும் ராவணனைக் கொன்று தேவர்
தோத்திரிக்க விடணற்குப் பட்டங் கட்டி
இட்டமுட னுலகாண்ட ஸ்ரீரா மாவென்
றெண்ணவிரு ளறுக்கின்று யெம்பி ரானே. (சக)

மீதான மச்சகெந்தி மகன்செத் தில்லாள்
வியாசமுனிக் குப்பெற்ற பாண்டு தந்தை
மாதாக்கள் குந்தியுமத் திரையென் பாளும்
மந்திரத்தா லைவருக்கை வரையும் பெற்றூர்
சூதாடிப் பொய்யுரைத்துக் குருவைக் கொன்றூர்
துரௌபதையே பஞ்சவர்க்குத் தேவி யானள்
ஈதார ணப்பொருள்பா ரதமா மென்றே
எண்ணவிரு ளறுக்கின்று யெம்பி ரானே. (சஉ)

நண்ணியொரு பாகவதன் வறுமை தன்னுல்
நாகரசன் பாற்சென்று நலிவு கூற
மண்ணிலவ விருபதாண் டினுக்குச் செல்லும்
மனைவர்த்திக் கிந்துபின்னும் வாவென் றேதக்
கண்ணதனுற் கானகத்திற் பதித்த வேங்கை
கண்டவனுங் கலங்கியந்தக் கலக்கந் தீர
எண்ணரியே யெனக்கேட்ட புலிக்கு முத்தி
ஈந்தனைவேங் கடத்தரியே யெம்பி ரானே. (சங)

அறுசமயத் துறைகளுக்கு மிறைவ னீயென்
றறியாமற் பாண்டியன்முன் றர்க்கத் தாற்றுல்
விறலரசன் பொற்கிழியை யுயரக் கட்டி
விழப்பாடிக் கொடுபோங்கள் பெரியோ ரெண்ண

மறைகளொன்று மோதறியாப் பெரியாழ் வாரை
  மாமறைநீ யோதுவித்துக் கிழிய றக்கண்
டிறைவணங்கிப் பட்டர்பிரான் வந்தா னென்றே
  என்னைவிரு ளறுத்தனையே யெம்பி ரானே. (சசு)

நந்தவனங் கொத்தநிலத் தெழுந்த பெண்ணை
  நம்மாழ்வார் புத்திரியா வளர்த்த நாளில்
சிந்தைமகிழ் துனக்காழ்வார் கட்டி வைத்த
  திருமாலை யவள்சூடி நிழல்பார்த் திய
உன்றனக்கு மற்புதமாத் தினமுஞ் சாத்த
  உகந்துசூ டிக்கொடுத்த நாச்சி யாரென்
றிந்திரைக்கு மிதுதிட்டங் காட்டித் தொண்டர்
  இருதயத்து ளிருக்கின்ற யெம்பி ரானே. (சரு)

மச்சகூர் மவராக நார சிங்க
  வாமனமூ விராமபுத்த கற்கி யாம்பத்
தச்சமுன்ற னவதார மாகு மென்றே
  அகிலாண்டந் தெளியவிவற் றிரண்டாம் ராமன்
கச்சமரா டக்குறுகும் பரசு ராமன்
  கைச்சிலையை வாங்கியே நாரி யேறிட்
டிச்சகத்தி லெப்பொழுதும் பரசு ராமன்
  இருத்துமுறை செய்திட்டா யெம்பி ரானே. (சசு)

பிறக்குமுன்னே வயிற்றுக்குட் கருவி றந்து
  பிணத்தைப்பெற் றழுதுசிலர் புரளவைப்பாய்
குறுக்கப்பட் டேவயிற்றிற் பிணமா வீங்கிக்
  கூற்றுவனுய்ச் சிலதாயர்க் கொல்லச் செய்வாய்
மிறுக்கமற்று மகப்பெற்று முன்னஞ் செய்த
  வினைகடமை யனுபவித்திட் டிறக்கச் செய்வாய்
இறக்குமிடர் பிறக்குமிட ரிரண்டும் வேண்டேன்
  இனிக்கரையேற் றச்சுதனே யெம்பி ரானே. (சஎ)

ஆவணிரோ கிணிநாளி லபர பக்ஷத்
தஷ்டமியிற் சசியுதிக்கும் வேளை தன்னில்
தேவர்தொழும் வடமதுரா புரியிற் றோன்றிச்
சிசுவடிவாய் வசுதேவன் கைமீ தேறி
மேவரிற்ச யந்திநாள் வனத்தாக் காளி
நேயமுடன் கனிகடாரி லுகந்து கொண்டே
யாவருக்கு மரியபத மவளுக் கீந்தாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (அ)

அரிதிவச மாமேகா தசிநன் ஞானை
அனுஷ்டித்த ருக்குமாங் கதனைக் கண்டவ்
விரதமனுஷ் டித்தளவி லாத பேர்கள்
மிகக்கதிசே ருகையாலே சுரர்சோ தி
உருவமிகு மோகினியை விடுத்த மட்டில்
உறுதியாத் தன்மகனை வெட்டுங் கூர்வாள்
இருபுயத்திற் பூந்தொடையா வைகுந் தத்தே
இனத்தோடும் வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (சகூ)

பத்தியுடன் றுவாதசியன் றம்ப ரீஷன்
பாரணைசெய் வதுதவிர்ப்பான் றூரு வாசன்
குத்திரமா வந்தொளிக்க வுண்ண வஞ்சிக்
கோவிந்தா வென்றுனது தீர்த்தங் கொண்டான்
உத்தமமென் றெண்ணும விடுஞ்சா பத்தால்
உயர்முனியைத் தூரந்தண்டத் துறவொட் டாமல்
இத்தலத்தி லம்பரீஷ நீயே காவென்
றிரந்தடையப் பண்ணினையே யெம்பி ரானே. (௩0)

பாதகக்கண் டாகன்ன னெனு மியக்கன்
பத்தியற்றுன் பெரும்புகழைக் கேளோ மென்று
காதிரண்டிற் சத்தமிகு மணியைக் கட்டிக்
கணப்பொழுது மோயாம லசைத் திருக்கத்

நீதுதினேந் தானென்றுன் மனத்தென் ஞமல்
சிந்தையினுல் மறவாமல் தியானித் தானென்
றேதமற வவனுக்கு மவன்றம் பிக்கும்
இரங்கிமுத்தி யளித்தனையே யெம்பி ரானே. (௬௧)

கடிக்கிலிர தித்தமாங் கனியை மீளக்
கடியாமற் கல்லேயில்வைத் துனக்கா மென்றே
படைத்துவைத்த வேடிவிச்சி சபரி நெஞ்சிற்
பரிவுகொண்டு ரகுராம வவதாரத்தில்
சடக்கெனவே முன்றின்ற கனியைத் தானே
தக்கவிதிப் படிபடைத்த தாக வுட்கொண்
டிடுக்கணறச் சாரூப மவளுக் கீந்தன்
றீடேற்றி விட்டனையே யெம்பி ரானே. (௬௨)

திண்ணமுடன் கோபாலர் மனேயில் வெண்ணெய்
திருடினதைக் கண்டவர்க டரத்தும் போது
கண்ணிலாத் ததிபாண்டன் மனேயுட் புக்குக்
கண்கொடுத்தோர் சாடியிற்புக் கொளித்துக் கொள்ள
புண்ணிகராங் கண்வேண்டேன் கதிதா வல்லால்
போகவிடே னெனச்சாடி மூடிக் கொள்ள
எண்ணரிய பரமபத மவனுக் கீந்தாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (௬௩)

மிடித்தில்லாள் பசிதொறுக்கிற் குசேல னென்னும்
விப்பிரன்று னஞ்சியுன்றன் பதிக்கு வந்தால்
அடுத்தசிநே கிதன்வந்தா னென்றே சிந்தித்
தறிந்தழைத்தென் கொடுவந்தீர் தாரு மென்றே
மடிக்கனுறு பொரியவலா மதனே வாங்கி
மகிழ்ந்துவிர லாலள்ளி யிருகா லுட்கொண்
டிடுக்கணறச் சம்பத்து முத்தி வீடும்
இரங்கியவற் களித்தனையே யெம்பி ரானே. (௬௪)

நந்தகோ பாலனுறுந் திருவாய்ப் பாடி
நகர்மீதிற் படையெடுத்து மண்ட லீகர்
வந்திடிலப் பகைவரெல்லா மடிவ ரென்றே
வரங்கொடுத்துப் பின்னகரங் கட்டு வித்தாய்
அந்தவரத் தாற்கஞ்சன் வரவே யஞ்சி
அசுரர்களிற் பலரைவிடுத் தூன்னைக் கொல்லைக்
கெந்தவகை தொடுத்தாலுஞ் செயித்த நேக
ராட்சதரை வதைத்தனையே யெம்பி ரானே. (௫௫)

உக்கிரசே னன்றனைப்போல் வடிவு கொண்டே
உத்தமியைப் போரசுரன் வந்து கூடி
அக்கிரமக் கஞ்சனுதித் தசுர னாகி
அரக்கரைக்கூட் டிக்கொண்டே பிதாவைத் தள்ளி
திக்கெல்லா மவனாளின் மதுரைக் கேகித்
திரனுடனே கஞ்சனைக்கொன் றவன்பி தாவை
இக்குவலை யம்புரக்கப் பண்ணி வைத்தாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (௫௬)

நின்னினைவா நித்திரையைத் துற்கை யாக்கி
நிகரினந்த கோபனுக்குப் பெண்ணா தாக்கி
அந்நிசியி லனைவரையு மயங்கப் பண்ணி
அருளுடனே வசுதேவன் கைமீ தேறி
நன்னெறிசேர் திருவாயர் பாடி புக்கு
நந்தனுக்கு மகவான துற்கைப் பெண்ணை
இந்நிசியிற் றேவகியார் பெற்றா ரென்றே
இனிதுரைக்கப் பண்ணினையே யெம்பி ரானே. (௫௭)

கடியகர்த்த பாசுரனுஞ் சத்த மாகக்
கத்துவது கேட்டளவிற் கஞ்ச னஞ்சிப்
படையெடுத்துக் கவசந்தொட் டநேக ரோடும்
பதிலமாய் வந்திடத்தே வகியார் கண்டே

திடமுடையா னல்லபெண்ணே யென்ற போதும்
சிக்கிரமாக் கல்லிலடித் திடவே யோங்க
இடியிடித்தாற் போன்மார்பி லுதைத்தே துற்கை
ஏகநினைத் தருளினையே யெம்பி ரானே. (௪அ)

மூலையில்விட மருத்தியுனைக் கொல்ல வெண்ணி
மோகினியாய் வந்தபூ தகியென் பாளோர்
மலையெனவீழ்ந் திடமுலையி னஞ்சும் பாலும்
வல்லுயிருந் திருப்பவள வாயா லுண்டே
கொலைசெய்ய வந்தவடன் பகையென் றுமல்
கொடுத்தனைசா யுச்சியவீ டென்னிற் போற்றும்
இலகியமெய்த் தொண்டருக்குக் கதிதா னீவ
தெளிதுனக்குச் சீரியே யெம்பி ரானே. (௪௯)

குறைச்சலறக் கனிக்கரிசி யள்ளி மூடிக்
குதித்துவர மோதிரத்தின் வழியாச் சிந்தி
முறத்திலிட வெறுங்கையாய்த் திகைத்து நிற்க
முகம்பார்த்துத் தின்கனியிட் டப்பா வென்ன
நிறத்தநவ மணிகள்கனி விற்பாள் கூடை
நிறையவவ ளஞ்சிநந்த கோப னென்னும்
இறைக்குரைக்கி லுனது சொம்மே கொடுபோ வம்மா
என்றுரைக்கப் பண்ணினையே யெம்பி ரானே. (௫௦)

மன்னனைப்பா டாமற்போ கின்றே னீயும்
வாவரியே யென்றழைத்த புலவன் பின்னே
பன்னகப்பாம் பணைசுருட்டிக் கொண்டே யேகிப்
படுத்துக்கொ ளென்றமட்டிற் படுத்துக் கொண்டாய்
சொன்னவண்ணஞ் செய்தபெரு மாளே யென்று
சுரர்துதிக்கக் கச்சியில்வீற் றிருக்கின் றாய்நீ
என்னுயிரு மென்னுணர்வு மெல்லா நீயே
இறைவாகா ராயணனே யெம்பி ரானே. (௫௧)

கருதலர்க்குத் தோலாத வரத்தால் வந்த
காலயவ னன்போரிற் பின்னிட் டோடி
வரைமுழையிற் றனையுறக்க மெழுப்பும் பேர்கள்
மடிவரென் றே முசுகுந்தன் வரத்தாற் றுஞ்சும்
பரிமளிக்க விடத்தொளிக்கத் துயிலு வானைப்
பதறிநீ யென்றுதைக்கின் முசுகுந் தக்கோன்
இருகண்விழித் திடக்கால யவன னீறாய்
இறக்கவகை யிட்டனையே யெம்பி ரானே. (கூஉ)

சயிந்தவனை யிப்பகலே கொல்வேன் றப்பில்
தழலிறப்பே னெனவிசயன் சபதங் கூறப்
பயந்தவன்பெட் டிக்குளுறச் சக்க ரத்தால்
பகலைமறைத் திரவாக்கித் தருமன் சேனை
மயங்கிடச் சயிந்தவனு மொளிப்பு நீங்கி
வரவிரவைப் பகலாக்கி விசயா வெய்யென்
றியம்பியந்தச் சயிந்தவனை வதைத்துப் பார்த்தன்
இறவாமற் காத்தனையே யெம்பி ரானே. (கூகூ)

மைந்தனெனுஞ் செயத்திரதன் சிரத்தை யிந்த
மண்ணில்விழச் செய்தவர்கள் மடிக வென்றே
சிந்துபதி தபசுபண்ணி யிருக்கப் பார்த்தன்
செயத்திரதன் றலையறவே யெய்த பாணம்
சந்திபண்ணுங் கையிற்சிரத்தைக் கொடுபோய் வைக்கத்
தரையிலிட்டுச் சிந்துபதி தானே சாக
இந்தவகை தொடுத்ததனா லன்று பார்த்தன்
இறவாமற் காத்தனையே யெம்பி ரானே. (கூச)

கன்னனெய்யுங் கடுநாகக் கணையாற் பார்த்தன்
கழுத்தறுந்து மாயாமற் றேரைத் தாழ்த்த
மின்னுமணி முடிக்கிலக்காய்க் கொடுபோய்ச் சர்ப்பம்
மிகவெட்கித் தனைமீண்டுந் தொடுக்கச் சொன்னால்

உன்னருளான் முன்னாளிற் குந்தி தேவிக்
குரைத்தசொற்காத்தொடுத்தகணையினித்தொடேன்போ
என்னவந்தப் பாம்புதலை யடித்துக் கொண்டே
இறக்கவகை யிட்டனையே யெம்பி ரானே. (கரு)

தினம்பன்னீ ராயிரங்கோ தானம் பண்ணும்
திறலரசன் முன்னொநா ளீந்த வோரா
தனமாகி தாரத்திற் சேரி லத்தை
தானுமொரு வர்க்களித்த சாபத் தாலே
மனநடுங்கிக் கிணற்றினிற்பச் சோந்தி யாகி
மயங்கியுற நீயெடுக்கச் சாப நீங்கி
இனனிறமா யுலகமெல்லாம் புரக்க வைத்தாய்
இறைவாநா ரணயணனே யெம்பி ரானே. (கசு)

வரத்திலர னுங்கணமும் வாசல் காக்க
மகத்தவா ணசுரன்மே னீவந் தக்கால்
உருத்திரனக் கினிவிடநீ குளிரை யேவ
உஷ்ணமுடன் குளிருமா யரனுற் றக்கால்
காத்திரளிற் படையெடுத்தே யெதிர்த்த வாணன்
கைகளோ ராயிரத்தி லிரண்டு கையை
இருத்திமற்றைக் கரங்களெல்லாந் துணித்துக் காத்தாய்
இலகுசக்ரா யுதத்தரியே யெம்பி ரானே. (கஎ)

பொன்னுலகைச் செயித்தநர காசு ரன்றான்
பூதலத்திற் கொடுவந்து வைக்குந் தேவ
கன்னியர்கள் பதினாறு யிரம்பேர் தம்மைக்
கலியாண முகூர்த்தமொன்றிற் பண்ணிக் கொண்டே
நன்னெறிசே ரவரவர்க்கோர் புருட னாகி
நாடோறு மவரவர்க ளுடனே கூடி
என்னகத்தி லேயிருப்பா ரெங்கும் போகார்
என்னவுற்ருய் மாயவனே யெம்பி ரானே. (கஅ)

உருக்குமணிக் கொருபூமீ யளித்தத் தாலே
 லென்னுடன்சத் தியபாமை பேசா தற்றால்
கருக்கொடுவந் துனக்களிப்பே னென்று சொல்லிச்
 சயகருடன் மீதேறி வானுக் கேகி
மருக்கமழும் பாரிசா தங்கொள் போது
 மறித்தசுர ரிந்த்ரன்விழச் சங்க மூதி
இரக்கமொடத் தருக்கொணர்ந்து மனைவிக் கீந்தாய்
 இறைவநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (கக)

பயிர்க்கிறைத்துக் காலில்வருங் கிணற்று நீரைப்
 பாகவதன் கைச்செம்பான் முகந்து கொண்டு
வெயிற்சுடுகால் குளிரவே நனைத்துக் கொள்ள
 வேளாள னிறக்கவெம தூதர் பாசக்
கயிற்றினிற்கட் டொட்டாயன் முகுந்தா வுன்றன்
 கணநாத ராதரவா யழைத்து வந்தே
இயற்சுருதி முழங்கியசீர் வைகுந் தத்தில்
 இனத்தொடும்வைத் திடச்செய்தா யெம்பி ரானே. (எ0)

பார்க்கவெஞ் சினமுடைய கிராத கன்றான்
 பதியிழந்த விதவையைப்பெண் டாக்கிக் கொண்டே
பாதையினில் வீடுகட்டி யிருக்க வோர்நாள்
 பாகவதர்க் கமுதளிக்கும் பொருட்டா லுச்சிப்
போதிந்நாரடி யவனவன்பந் தலிலே நின்று
 போகவடி யார்க்குநிழ லீந்தா னென்றே
ஏதமற விவனோடுஞ் சாலோ கத்தில்
 ஏற்றமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (எக)

அடவிதனி லரிதாச னெறியே செல்ல
 அறியாமற் பறிக்கவந்தோர் கள்ளன் கிட்ட
படைவிற்கொண் டோர்வேடன் கூடி யத்தால்
 பறியாக்கள் ளன்றொலைய வூர்போய்ச் சேர்த்தே

திடமுற்ற பத்தியினு னுன்னைப் போற்றி
திருவாரா தனஞ்செய்ய வேட னாலே
இடாற்று னென்றவனை வைகுந் தத்தே
யெண்ணமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (எஉ)

உன்னுமை மாயிரத்தி லொருபேர் சொல்லான்
உனதடியார்க் கொருநாளும் வணங்கிப் பேசான்
சொன்னாலும் பெரியோர்கள் புத்தி கேளான்
சொல்வதெல்லாம் பொய்கொலையுங் களவுஞ் செய்வான்
அந்நீசன் திருடிவந்தே திருவ ரங்கத்
தரிசியென்று விற்றதனு லவனுக் காவந்
தென்னூரின் பேர்சொன்னு னென்பேர் சொன்னன்
என்றுமுத்தி யளித்தனையே யெம்பி ரானே. (எ௩)

தாய்தந் தந்தையாய்க் குருவாய்த் தேவாய்த்
தாரமாய்ப் புத்திரரா யுறவாய் நானாய்
நீயாகி யெள்ளிலெண்ணெய் போலே யெங்கும்
நிறைந்துபரி பூரணமாய் நிற்குஞ் சோதி
மாயாகன் னாவரதா வாசு தேவா
மாதவா வென்றுசுரர் வணங்கிப் போற்ற
ஏயாவென் றோயாமல் வேயால் வாயால்
இசையூதி நின்றனையே யெம்பி ரானே. (எச)

கன்றுடனே கோபால ரநேகம் பேரைக்
கமலவய னபகரித்துக் கொடுபோய் வைக்க
வென்றியுட னந்தந்த வடிவ மாகி
வேற்றுமையற் றனைத்துமுற வேசிட் டித்தாய்
அன்றிருந்து மற்றைநா ளயன்வந் தக்கால்
அனைத்துமுறக் கண்டஞ்சித் தெண்டன் பண்ணி
ன்றடியேன் செய்தபிழை பொறுத்துக் காவென்
றேத்தவளித் தனையரியே யெம்பி ரானே. (எரு)

பல்விசையச் சராசந்த னென்றன் பேரிற்
படையெடுக்க முறிந்தோடிப் பின்பொ ருக்கால்
மலைமிசைநீ யேறத்தீ மூட்டி நீதான்
மடிந்தனையென் றெண்ணிமிகச் சயமா யுற்றால்
அலைவின்றி நீயுதித்து மாறு பாகம்
ஆகவொரு தூரும்பினைத்தான் பிளந்தெ றிந்தே
இலகுபல முளவீம சேனன் கையால்
இருபிளவாக் கினையரியே யெம்பி ரானே. (எக)

திருவானைத் தூடன்குளித்துப் பனைகள் போல
நின்றமையாற் சுரர்கள்முனி சாபத் தாலே
மருதாகி நிற்குமிடத் தன்னை யாயர்
மதியாமல் வெண்ணெய்க்கா யுரலிற் கட்ட
வெருவாம லேதவழ்ந்து மருதைக் கிட்டி
விறற்றிகிரி யாவிரலா லறுத்து வீழ்த்தி
இருளான சாபந்தீர்த் தவரைப் பண்டில்
ஏற்றமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (எஎ)

நிலமாது மோகித்தே யுனக்குப் பெற்ற
நிருதநர காசுரனை யும்பர்க் காநீ
கொலவேண்டி வந்துபொர வவன்வி டுத்த
கொடுங்கணைநின் னெற்றியிற்பட் டுதிரத் தாற்கண்
மலர்மூடிக் கொள்கையினின் கரத்தி லுற்ற
வரிசிலையிற் சத்தியபா மைப்பெண் ணைய்ய
இலகாழி யெய்தாற்போ னரகன் மேற்பட்
டிறக்கவினைத் தனையரியே யெம்பி ரானே. (எஅ)

சயமிகுத்த சாம்புவனைப் பொருது வென்றே
சாம்பவதிப் பெண்ணையுங்கைக் கொண்ட வந்நாள்
நயமுடனே சிமந்தகமா மணியுங் கொண்டே
நாடனைத்தும் போற்றவெழி லாக வந்தாய்

அயனையளித் துலகனைத்தும் படைக்கப் பண்ணும்
அச்சுதனே யென்றமரர் முனிவ ரெல்லாம்
இயலிசைசேர் வேதந்தாற் றுதிக்க வேவிற்
றிருக்குநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (எகூ)

திட்டமுட னுயரில்லில் வெண்ணெய் நெய்பால்
திருடுகைக்கே கண்டபெண்க ளுனைக்க யிற்றால்
கட்டிவைத்து நந்தன்மனை தன்னிற் சென்றே
கைதொழுத சோதையுடன் முறையிட் டக்கால்
தொட்டிலிலே பார்க்கமிக்க கொறுக்கை விட்டே
தூங்குதல்கண் டஞ்சியந்தப் பெண்க டென்டன்
இட்டறியா தேசொன்னோம் பொறுமா தாவே
என்றுரைக்கப் பண்ணினையே யெம்பி ரானே. (அ0)

மகரத்திற் சூரியன்வந் துதித்த காலில்
வந்திக்க விந்திரனை நோக்கிப் பொங்கல்
மிகவிட்டுக் கயிலைமலை போலே வைக்க
விளையாட்டா யத்தனையும் நீயே யுண்ணக்
ககனத்தி லிந்திரனும் வந்து பார்த்துக்
கன்மழையை நிரைமீதில் விடுத்த மட்டில்
இகபரத்துக் கிறையவனே நிரைக்காக் குன்றை
எடுத்துமழை தடுத்தனையே யெம்பி ரானே. (அக)

தீமையினால் மக்கள்பழிக் காக்கண் ணில்லாத்
திருதராட் டிரன்வீமற் கொல்ல வெண்ணா
வீமனைப்போல் வல்லிரும்பாற் சமைப்பித் தந்த
விழியிலான் முன்னிறுத்தி வீமன் பேச
மாமிடுக்காற் கைநெருக்க விருப்பு வீமன்
வலியதலை தெறித்துயரப் பரக்க வேகண்
டேமமுடன் வீமனையாள் கண்ணை யென்றே
எல்லோருந் தொழவிருந்தா யெம்பி ரானே. (அஉ)

உலகங்க ளிரேழுங் கற்பாந் தத்தில்
ஒருங்கவே யோர்கணத்தி லெளிதா யுட்கொண்
டலைவின்றிக் கற்பாந்த வெள்ளந் தன்னில்
ஆலிலைமேற் குழவியாய்த் துயின்ற வந்நாள்
சலிலமற மதுகைடப வரையுண் டாக்கிச்
சக்கரத்தாற் பிளந்துடலாற் சலத்தை மூடி
இலகமுலுண் டருளுலகை யுமிழ்ந்தே பண்டில்
எற்றமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (அங)

அருமறையா யிருக்கெசுர்சா மத்தி னோடும்
அதர்வணமா கியசதுர்வே தங்க டம்மைத்
திருடியெடுத் துக்கொண்டே யுததி சேரும்
நீயனுக்கா மச்சாவ தார மாய்நீ
ஒருசெலுவிற் சமுத்திரத்தைச் சுருக்கி யேவைத்
துக்கிரத்தாற் சோமுகா சுரனைக் கொன்றிட்
டிருளறவே விதிபடைக்க வவ்வே தத்தை
இரங்கியளித் தனையரியே யெம்பி ரானே. (அச)

மந்தரமத் தமிழ்ந்தாமற் பாற்க டற்குள்
வளர்ந்தாதி கூருமமாய் மலையைத் தாங்கிச்
சுந்தரவா சுகியைவட மாகச் சுற்றிச்
சுராசுரர்நின் றமிர்தங்க டைந்த வந்நாள்
ஐந்தருசிந் தாமணிநன் னிதிக ளொன்ப
தானைபரி மூதேவி தாரை தேனு
இந்திரைபொற் கௌத்துவமா மணியோ டாலம்
இளம்பிறையுந் தந்தனையே யெம்பி ரானே. (அரு)

புண்ணியந்தெய் வதமுஞ்சேர் பூலோ கத்தைப்
புற்பாய்போற் சுருட்டிக்கொண் டேபா தாளம்
நண்ணிரணி யாட்சனைப்பின் றொடர்ந்தே யேகி
நலமுடனே யாதிவரா கத்தே வாகி

மன்னுலக மனைத்துமிடந் தெடுத்தோர் கோட்டில்
வைத்துவர வவன்மறிக்க வதைத்துத் தேவர்
என்னவுல கேழும் படியப் பண்ணும்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (அசு)

நலமருவு பிரகலாத னிரணி யாய
நமவென்று சுக்கிரனன் றோதச் சொன்னால்
அலையின்றி யரிகரிநா ராய ணாவென்
றறிந்துரைக்கப் பிதாசுதனைக் கொல்ல விட்ட
பல்மல்லர் மதகரிபாம் பனல்நீர் வெற்பு
படுபடைகண் மித்துருவாக் காக்கப் பண்ணி
இலகியபொற் றூணினர சிங்க மாய்வந்
திரணியனை வதைத்தனையே யெம்பி ரானே. (அஎ)

சுராசுரர் முனிவர்நரர் கையிற் பாரிற்
சுடர்வானிற் பகலிரவி லுள்பு றம்பிற்
பெருபடையிற் றன்சாகா விரண்யன் றன்னைப்
பிரகலாதன் றற்கித்துண் டென்ற தூணில்
நரகரியாப் பொழுதுபுகு நேரந் தன்னில்
நாடியுதித் துயர்வாசற் படிமீ தேறி
இரணியனைத் தொடைமிசைவைத் துகிரி னாலே
இருபிளவாக் கினையரியே யெம்பி ரானே. (அஅ)

தீமையினால் மாவலிதான் வாழ்நா ளந்தத்
தேவாசெயும் வேள்வியைத்தான் செய்கை யாலே
வாமனனாய் மூவடிமண் டாரை யேற்று
வானிலயன் பூசிக்க வொருதா ணீட்டிப்
பூமியோ ரடியாக்கித் தாரை வார்த்த
பூதானக் குறையடியுந் தந்து போவென்
றேமவுல கிற்சுகமாப் பாதா ளத்தில்
எழிற்பலியைச் சிறையில்வைத்தா யெம்பி ரானே. (அகூ)

உலகளந்த போதுவளர்ந் தண்ட கோளத்
துளைதந்த திரு வடியையயன் விளக்குந் தீர்த்தம்
பலமுகமா யாகாச கங்கை யாகிப்
புகிதன்மெய்த் தவத்தாற்பார்க் கிறங்கும் போதச்
சலமிருந்தே யரன்சடையிற் றங்கி யந்தச்
சங்கரனைச் சிவனுக்கி யிழிந்த தீர்த்தம்
இலகுபுகழ்க் காசியிலே கங்கை யாய்வந்
திடர்தீர்க்கப் பண்ணினையே யெம்பி ரானே. (௯0)

தசரதன்பா லுதித்துமுனி யாக முற்றித்
தாளிணையாற் கல்லைப்பெண் ணுக்கி யார்க்கும்
வசமலாப் பினுகத்தைக் குனித்தொ டித்து
மனமகிழச் சீதையைநன் மணமுஞ் செய்து
குசலைபண்ணிக் கவித்திரளாற் சேது கட்டிக்
கொடியரா வணகும்ப கருண னைக்கொன்
றிசைபெறவே வீடணற்குப் பட்டங் கட்டி
எற்றமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (௯௧)

வசுதேவன் சுதராறு பேரைக் கஞ்சன்
வதைத்தபின்னே ழாங்கருவால் வழுவி யேவீழ்ந்
தசரீரி யாலந்த நந்த கோபன்
அடைக்கலமா முரோகிணியார் வயிற்றிற் புக்குச்
சசிவடிவாய்ச் சங்கரு ஷணனுய் வந்தே
தக்கதிறற் கண்ணனுக்குத் தமைய னுகி
இசைவாக வலாயுதத்தா லுலகைக் காத்தாய்
எற்பலபத் திராமா வெம்பி ரானே. (௯௨)

வசுதேவ னிடத்துதித்து நந்த கோபன்
மகவாகிச் சுரர்பணிந்து போற்ற வீறி
அசுரேச ரநேகருடன் கஞ்ச னைக்கொன்
றைவருக்காய் பாரதப்போர் பொருது வென்று

சிசுபாலன் வசைகேட்டுப் பொருது சாபந்
தீர்த்தருளிப் பரமபத மவனுக் கிந்தே
இசையாகத் திருவிளையாட் டநேகஞ் செய்தாய்
ஏற்றமுள்ள கோவிந்தா வெம்பி ரானே. (கூங)

நம்பியமெய்க் குருராமா நுசனைப் போற்றி
நலமுடனே கச்சியில்வாழ் கடாம்பி யாச்சான்
தூம்பையூர்க் கொண்டியென்பா ணவபாண் டத்திற்
ரேய்ந்ததயிர் விலைபேசிக் கொண்டு வந்தே
உம்பர்தொழு முனக்கேத்தித் தானு முன்னை
உளத்திருள்போய்த் தயிர்க்குவிலை வாங்காக் கொண்டிக்
கெம்பரமென் ஞச்சான்சொற் கேட்டு முத்தி
ஈந்திட்டா யச்சுதனே யெம்பி ரானே. (கூச)

பாகவத கிருஷ்ணயங்கா ரென்பார் நின்பால்
பத்திகொடு சங்கீதம் லட்சம் பாட
நீகருணை கூர்ந்துதிருப் பதிநாற் றெட்டும்
நிமிடத்தி னேசமுடன் றேன்ற வைத்தாய்
மோகமுட னெடுத்தவனை விழுங்கிக் காட்டி
முடியிலவன் றரித்தபட்டும் வாயிற் காட்டி
ஏகமாய்க் கூடியது திட்டங் காட்டி
எல்லாரு மறியவைத்தா யெம்பி ரானே. (கூரு)

சக்கரஞ்சங் குயர்கதைவா ளுவோ டைந்தும்
தரித்தருளும் பரம்புருடா கமலக் கண்ணா
மிக்கபரா பரமூர்த்தி துளபத் தாமா
விறலுடனே மண்ணளந்துண் டிருக்குஞ் சோதி
அக்கரமைம் பத்தொன்றாய்ச் சொல்லாய்ச் சொல்லின்
அருத்தமுமா யெட்டெழுத்தின் வடிவு மாகி
எக்கணிலு மணுவுக்கு மணுவாய் நின்றும்
எழிற்குருவா யுதிக்கின்ற யெம்பி ரானே. (கூசு)

திருமாதும் நிலமாதும் பத்தி யாலே
 திருவடிகள் வருடியிட விழித்து றங்கும்
கருணைக ராமுர்த்தி வீடா யெங்கும்
 கலந்துருவா யருவாகி யிருக்கு மாயா
அருளாளா வுயர்சனகன் சனக்கு மாரன்
 அனந்தன்கரு டன்விசுவச் சேனை னென்றும்
இருள்சேரா மார்க்கண்டன் பிருகு போற்ற
 இருக்கின்றாய் நாரணனே யெம்பி ரானே. (கஎ)

கண்ணிரண்டா யிரமுடைய சேஷன் பன்னாள்
 காத்திருந்து முன்னுடைய வடிவங் காணான்
பண்ணுறத்தன் னிரண்டா யிரத்தா லோதிப்
 படித்துமுன்றன் பெருமைதனைப் பகர மாட்டான்
மண்ணுலகிற் சிறியவனோர் நாவா லுன்றன்
 மகிமையைக்கண் டுரைக்கவென்றால் வசமோ வானோர்
எண்ணரிய மாயவனே கச்சி வாழும்
 இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (கஅ)

பட்டமரந் தளிர்த்துமிகப் பூத்துக் காய்க்கப்
 பாற்பசுக்கள் சுரந்தொழுக்க மலடு மீனத்
துட்டவியாக் கிரமமுமா னினமு மொன்றாத்
 தோகைமயில் படநாக முடனே யாட
வட்டமுலைக் கன்னியர்கள் மாலாய் நிற்க
 வானவருந் தானவரும் வணங்கிப் போற்ற
இட்டமுட னேவேணு காநம் பண்ணாய்
 இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (கக)

ஆருமுனி நவமாகப் பாட வேதம்
 ஆகமசாஸ் திரமனைத்தும் நீயு ரைத்தாய்
பேருமுனக் குண்டான பழைய பேரே
 பெருங்கதையு மியலிசையும் பழைய வேயாம்

காருததி நீர்தனையே முகந்து பெய்யிற்
கடலிலது தீர்த்தமதாய்க் கலந்தூற் றாற்போல்
ஈரமுடன் மெய்யடியார் நவமாப் பாடில்
இரங்கியதுட் கொள்கின்றா யெம்பி ரானே. (௧0௦)

திருநாம மறவாவுன் றாசர்க் கெல்லாம்
சீர்பாதத் தாளிநா யடியே னுன்றன்
அருளாலே யெம்பிரான் சதக மென்றே
அறைந்தகவி நூறதனி லொன்றா னும்
பரிவாகக் கற்றவர்க்குங் கேட்ட பேர்க்கும்
படிமிசையிற் றுன்பமறுத் தின்பம் பாலித்
திருவடியின் மெய்ஞ்ஞானம் விளங்கச் செய்வாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (௧0௧)

எம்பிரான் சதகம்

முற்றிற்று.

